பண்ணாராய்ச்சி வித்தகர் ப.சுந்தரேசனார்

முனைவர். சண்முக. செல்வ கணபதி
முனைவர். செ. கற்பகம்

மாமலர் நறுங்குழற் கொண்டலிடை
நித்தில மணிப்பிறை நிலாவெறிப்ப
வதனவம் போருகத் திடவல
மணிக்குழைகன் மழஞாயி றுதயஞ்செயக்
காமரு புரந்தரவின் மின்கலந்த
தாலெனக் கவினுதற் பட்டமொளிரக்
கழுத்தணி பழுத்தவிருண் மேயவளை
யிலகவிடை கட்டுமே கலையொலிப்ப
வாமமிகு புன்னகை யரும்பமென்
சாயற்கும் மடநடைக் குந்தொடர்ந்து
மயிலனம் வரச்சுருதி மொய்த்திடுஞ்
சிற்றடி மணத்தமல ரோடளாவித்
தேமலி சிலம்புகள் கலின்கலி
ணெனப் பெருந்திரு மடந்தாய் வருகவே
செய்தவத் தருமுனிவர் மொய்தவத்
துறையில் வளர் தெய்வதக்கொடி வருகவே

- பெருந்திருப்பிராட்டியார் பிள்ளைத்தமிழ்

VITECH

5. திருவாசகப் பெருமை

தனிப்பாடல்கள்

திருவாசகம் என்னும் தேன்பருகித் தேசமெல்லாம்
கருவேர் அறுத்தருளிக் கருங்கடலை வேர்துளைத்திட்டு
உருவாசகம் என்னும் தேனின் அருட்காரணமே.

கருவேர் அறுப்பவர் அம்பலவாணர் கழலிணையை
மருவாகக் கொண்டவர் மாணிக்கவாசகர் வாழ்த்தியநல்
திருவாசகம் தனை ஓதாத நாவும் செவியுறக் கேட்டு
உருகாத நெஞ்சமும் ஏன் படைத்தார்? இவ்வுலகவரே.

இராமலிங்க அடிகள்

தேசத்தில் இனிக்கின்ற தெள்ளமுதே! மாணிக்க
வாசகனே! ஆனந்த வடிவமான மாதவனே!
மாசகன்ற நீ திருவாய் மலர்ந்த தமிழ்மாமறையின்
ஆசகன்ற அனுபவம் நான் அனுபவிக்க அருளுதியே.

வருமொழிசெய் மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தில்
ஒருமொழியே என்னையும் என் உடையவனையும் ஒன்றுவித்துத்
தருமொழியாம் என்னில் இனிச் சாதகமேன்? சஞ்சலமேன்?
குருமொழியை விரும்பி அயல் கூடுவதேன் கூறுதியே.

வாட்டமிலா மாணிக்க வாசக! நின் வாசகத்தைக்
கேட்டபொழுது அங்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும்
வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளும் மெய்ஞ்ஞான
நாட்டமுறும் என்னில், இங்கு நானடைதல் வியப்பன்றே.

****

உணரத்தக்கதாகும். இதுகாறும், குறிக்கப் பெற்றவையாவும் ஓரளவு உணர்விற்கு எட்டிய வகையிற்றான் என்பது ஒரு தலை விரிவாக அறிந்து உணர எத்துணையோ நூல்கள் இன்றும் இருக்கின்றன. எது எதுவாயினும் பயின்று, படித்து, ஓதினாலன்றி விளங்காது. ஓதியதைப் பாடி விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டுவது கடமை. அதன் நெகிழ்வாக ஆடி நடிக்க வேண்டுவது உலகியல்பு. இவற்றையெல்லாம் ஒரு சிறிதேனும் உணரவேண்டி ஆசைப்படுவோர்க்கு, அஃதாவது இற்றைநாள் வாழ் அறிவுடை நம்மனோர்க்கு உய்வகை யருளுகின்ற ஒப்பற்ற அருள் நூல்களோ பல. அவற்றுள் ஒன்றே திருவாசகம். அதனை ஓதி உள்ளுற உருகுதற்குத் தடையே இல்லை.

திருவாசகத்தைப் பயில்வதும், படிப்பதும் எளிதேயாம். ஓதுதல் என்பதே சற்று முனைந்து, வலிந்து, உறுதி பூண்டு செய்ய வேண்டிய செய்கையாகிறது. பாடுதல், ஆடுதல், நடித்தல் முதிர்வின்கண் நிகழ்வதே. நடுநிலையாகக் கொள்ளக்கிடப்பது ஓதுதல் என்பதே. ஒல்லும் வகை எத்துணையுண்டோ அத்துணையும் ஓதலாமன்றோ! எவ்வாறேனும் திருவாசகத்தை உள்ளுற ஓதி ஓதி அதன் ஒண்மையினை உணரும் வகையில் உணர்ந்து உய்வோமாக.

"ஒண்மையனே திருநீற்றை
உத்தூளித்து ஒளிமிளிரும்
வெண்மையனே விட்டிடுதி
கண்டாய் மெய்யடியவர்கட்கு
அண்மையனே என்றும்
சேயாய் பிறர்க்கறி தற்கரிதாம்
பெண்மைய னேதொன்மை
ஆண்மையனே அலிப் பெற்றியனே
நமச்சிவாய வாழ்க!
நமச்சிவாய வாழ்க!"

****

எப்போதும் நிகழும். 'அங்கண் உலகத்தினையும் ஆடரங்கம் எனலாகும். அவனி வாழும் மங்கையரை, மற்றும் ஆடவரை நடம்புரியும் மக்களென மதித்தல் வேண்டும்' என்பர் அறிவுடையோர் இறைவனை நாடகமாடி, அம்பலத்தாடி என்றும் அருளாளர் யாவரும் அழைப்பர்.

உண்மையாகவே நடித்தல், போலியாக நடித்தல் எனும் இருவகை நடிப்பும் நிகழும் உலகமே நடிப்பாக 'நாடகத்தால் உன்னடியார் போல் நடித்து' என்றார் மணிவாசகர் நடிப்பும் பலவகை. 'நடித்து மண்ணிடைப் பொய்யினைப் பணி செய்து' என்பதும் மணிவாசகர் வாக்கே. நடிப்பு நடித்தே ஆதல் எல்லாம் நடித்தேன் ஆயினும் எனக்கஃதில்லை என்பது நடித்தலின் சிறப்பினுள் ஒன்று. படித்தல், பயிலல், ஓதல் இவை இயற்றமிழ்ப் பகுதியே. பாடுதல், விண்ணப்பித்தல் என்பவை இசைத்தமிழ்ப் பகுதி. ஆடுதல், நடித்தல் என்பவை நாடக தமிழ்ப்பகுதி. ஆக முத்தமிழ்ப் பகுதிக்கும் இவ்வொரோவார் எழுவகைச் செய்கை உண்டென்பது புலப்படும். இயல்பாகவே நடித்தல், வேடந்தாங்கி நடித்தல், தாங்காது நடித்தல், பிறர் போன்று நடித்தல் என்பதெல்லாம் எதனைக் காட்டும்?

இறைவன் தன்னால் நிகழப்பெறும் ஐந்து தொழிலினை படைத்தல், அளித்தல், துடைத்தல், மறைத்தல், அருளல் என செய்து நடிக்கின்றானாம். அரங்கத்திலே அல்லது அம்பலத்திலே புகுந்து நடிக்கின்ற கூத்தனுக்கு உருவும், உறுப்பும், கரணமும் பயனும், தொழிலும், அமையும். சுவை என்பது இங்கு புலப்படும் அவன் நடிக்கச் செய்ய எல்லாம் நடிக்கின்றனவாம்.

பரு, உரு, அரு என்பனவற்றுள் பருப்பொருள், அறிவின் பொருள், பருமையான உருவமாயவை இன்னோரன்ன படி எல்லாம் நடிப்புத் தொழிலாகவும்இயக்கி நின்று சிற்றம்பலத்தில் நடிக்கும் மேலான நாடகத்தை உடையவன் இறைவன் அவனருளாலே நமக்கும் எல்லா நடிப்பும் கைகூடுகிறது. ஆயினும் பாடுதல், ஆடுதல், நடித்தல் என்பவை உறுதிப் பாட்டானும், பெரும் பயிற்சி வயத்தானும் முன்னைவினையானுமே கைவரக் கூடியவை என்பது

சிறப்பு நாட்களிலும் இறைவனைப் பாடிப்பரவுகின்ற அடியார்கள் பசனைக் கூடங்களில் ஆடுவதும் வீதிகளில் ஆடியாடிச் செல்வதும் இன்றும் ஒரு சில இடத்தில் காணப் பெறுகிறது. தெரிந்து உணர்ந்து ஆடுதல் சிறப்புடையதே.

பயிற்சி பெற்றுத் தொழின் முறையில் ஆடுதல் வேறு. அதற்கேயென இலக்கிய இலக்கணங்கள் பலவுமுண்டு. அவ்வாறு ஆடுவார்க்கு இயல்பாகவே இறையன்பு மேலிட்டு நிகழுமானால் மிகச் சிறந்ததாகி விடும். பயிற்சி இல்லாது போயினும் அன்பின் மேலீட்டால் ஆடுவது அளவோடு நின்று அழகும் தந்துவிடுமாயின் அன்பின் பெருமை சிறந்து விளங்கிவிடுதலியல்பு. தனக்குத் தானேயுணர்ந்து ஆடுதலே பக்திச் சுவைக்கு எடுத்துக் காட்டாகும்.

அறிந்து தெரிந்து பாடுதல், ஆடுதல், கேட்போர் காண்போர் யாவருக்கும் பெரும்பயனைத் தந்து நிற்கும். 'ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடாதாரே' என்பது நாவரசர் அருளிய நன்மொழி. ஆடுதல் கூத்து எனவும் படும். இக்காலத்தில் நடனம், நாட்டியம் என்றே கூறப்படுகிறது. சதிர் என்ற சொல் தற்போது மறைந்து கொண்டிருக்கிறது. இறைவனே கூத்தன். கூத்தா! கூத்தனே! என்றோலமிடுகிறது திருவாசகம். மக்களின் உள்ளத்து நிகழ் நிகழ்ச்சி பலவற்றையும் உணர்த்தி மொழிப்பொருள், இசை, வினையம் என மூன்றையும் பயன்படுத்தி அவர்களை ஆடச்செய்து ஆட்டி வைக்கின்றானாம் இறைவன்.

நடித்தல்

நடித்தல் என்பது மெய்யென்றும் பொய்யென்றும் இருவகையினுள் உள்ளடங்கி வெவ்வேறு பொருளை உணர்த்தும். பயிலல், படித்தல், ஓதல், பாடல், விண்ணப்பம், ஆடல், நடித்தல் என்பது ஏழாம் படிமுறையானும் காட்ட இயலாத உணர்வுகளை, உள்ளத்து மெய்ப்பாடுகளை நடித்தல் ஒன்றினாலேயே காட்டிக் காட்டி உணர்வினை எழுப்பக் கூடும். உலகமே நாடகமேடை. அதில் மக்கள், விலங்கு, பறவை எல்லாம் உயிர்களின் இயக்கமே நடிப்பாம். நடிப்பு இகத்தில் ஒவ்வொரு கால் நிகழும். பரத்தில்

ஆடுதல்

பயின்று, படித்து, ஓதி, பாடி, விண்ணப்பித்து ஆடுதல் என்பது படிமுறையில் ஆறாவதாகும். இதன் உணர்வே வேறு.

“தேனாடு கொன்றை
சடைக்கணிந்த சிவபெருமான்
ஊனாடி நாடிவந்
துள்புகுந்தான் உலகர்முன்னே
நான் ஆடிஆடி நின்று
ஓலமிட நடம்பயிலும்
வானாடர் கோவுக்கே
பூவல்லி கொய்யாமோ”

என்றார். மணிவாசகரே, அஃதாவது பாடுதலினால் உள்ளம் நெகிழ்ந்து நெக்குருகி உடல் நடுக்குற்று உணர்வோடு களிப்புடன் ஆடுவது எனக் கூறப்பட வேண்டும்.

நான் பாடேன், நின்று ஆடேன், கூத்தாடேன், ஆடுகின்றிலை, பாடுகோ, ஆடுகோ, குடைந்தாடி ஆடுவோமே ஆடுங்குலாத்தில்லை யாண்டான் என்பன போன்ற மணிவாசகப் பெருமானின் சொற்றொடர்களை யெல்லாம் உன்னியே உணர்தல் வேண்டும். இறைவனே ஆடிக்கொண்டு அனைத்துத் தொழிலையும் செய்தருளுகின்றான் என்பதை அருள்வழி நின்ற ஆன்றோர் என்றோ உணர்ந்து கூறிப் போந்தனர்! உலக இயக்கத்தின் உயிர்த்துடிப்பு எல்லாம் ஆட்டுவாரின்றி ஆடும் அண்ணலால் அவராடலால் நிகழுகின்றன என்பதை அறியாதாரார்?

ஆடுதல் என்பதற்கும் பயிற்சியுண்டு. அன்பின் மிகுதியால் ஆடினாலும் அழகுபடப் பண்பான ஆடல் நிகழ்தலே சாலச் சிறந்ததாகும். முறையே பயின்று ஆடினால் அதற்கென ஒரு தனிப்பெருமை இருக்கத்தானே செய்யும், ஆடுதலினால் ஒரு தனித்த நெகிழ்வும் ஆடுவோர்க்கும், காண்போர்க்கும் இருக்கவே செய்யும், மார்கழித் திங்களிலும், திங்கள் தோறும் குறிப்பிட்ட நாளிலும் திருவாதிரை போன்ற

விண்ணப்பித்தல்

'பொன்னார் திருவடிக் கொன்றுண்டு விண்ணப்பம்' என்பது திருநாவுக்கரசர் வாக்கு. அரசன் முன் குடிமக்கள் தாங்கள் வேண்டுவதை, அல்லது தத்தம் குறைகளை, குறை இரந்து கூறியோ, பாடியோ அன்றி வேறு பல்வகையானோ தெரிவிக்கப் பெறும் விண்ணப்பம் போன்று, திருவாசகத்தைப் பயின்று, படித்து, ஓதி, பாடி, இறைவனுக்கு முன் பாடிப்பாடி பாட்டின் பொருளைத் தனதாக்கி விண்ணப்பிப்பதாகும்.

விண்ணப்பம் என்பது தன் பொருட்டும் பிறர் பொருட்டும் உலகுயிர் யாவற்றின் பொருட்டும், எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் பரம்பொருளினிடத்துச் சான்றோராய அருளாளர் பாடியருளிய பாடல்களையே பாடுவதாகும். பாடி வேண்டப்படுவதே விண்ணப்பம். பயின்று, படித்து, ஓதிப் பாடி, விண்ணப்பம் செய்தல் படிமுறையில் ஐந்தாவதாகும். திருமுறைகளை, பழைய காலத்தில் திருக்கோயிலில் இறைவற்கு முன்னர் விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டியே, திருப்பதிகம் விண்ணப்பிப்பார் பலரை அரசர்கள் அமர்த்தியிருந்தனர் தங்கள் அரண்மனைகளிலும், தாம் இறைவனைப் பூசை புரியும் காலத்தும் திருமுறை விண்ணப்பிப்பார் பலரை அமர்த்திப் பெரிதும் போற்றி வந்தனர் என்பது வரலாறு பகரும் உண்மை. எதனையும் விண்ணப்பமாகச் செய்யுங்கால், எழுத்தும் சொல்லும் தெளிவுறநின்று துளங்கிப் பொருளுணர்த்திக் கேட்போர் உள்ளத்தைக் களங்கமிலாது இறைவனது திருவடியையே சிந்திக்கும் ஒரு பேருணர்வை யாவருக்கும் இன்றியமையாது கொடுத்து விடும்.

திருவாசகத்தை ஒவ்வொருவருமே பயின்றும், படித்தும், ஓதியும், பாடியும் இறைவன் முன் விண்ணப்பித்தல் வேண்டும். அல்லது பிறரையேனும் பயிலச் செய்து, படிக்கச் செய்து, ஓதச்செய்து, பாடச்செய்து, விண்ணப்பிக்கச் செய்தல் வேண்டும். அன்றியும் விண்ணப்பம் செய்வாரோடு உறவு பூண்டேனும் பின்னிருந்தேனும் விண்ணப்பம் செய்வாராக ஆதல் வேண்டும். இவை யாவும் ஒல்லும் வகையானே சிவநெறிச் செல்வர்களால் கைக்கொள்ளக் கூடியவை.

சொல்லறிந்து சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து எழுத்தும் இசையும் பொருந்துமாறறிந்து அகம் குழைந்து என்புருக அன்புருகிப் பாடப்பட வேண்டுவது திருவாசகம். அஃதும் பெரும்பாலும் தாளமின்றி விருத்தப்பா வகையில் அஃதாவது இயற்பா வகையில் (மோகனராகத்தில்) திருவாசகம் பாடப்பெறுவதை இன்றும் தக்காரிடத்து நாம் கேட்டுணரலாம்.

'என்புருகிப்பாடுகின்றிலை' எனக் கூறும் திருவாசகம். யாரேனும் ஒருவர் நன்கு பயின்றவர் திருவாசகம் பாடும் போழ்து பாடுவார்க்கே பல்வேறு உணர்வு தோன்றிப் பின் பாடக் கேட்போருக்கும் அவரும் பயின்ற வராயிருப்பின் வேறு வேறான புத்துணர்வுகளைப் பெருக்கி விடும் என்பது துய்ப்பாளர்களால் அறியப்படுவதாகும். கற்றலிற் கேட்டலே நன்று என்பது இங்கும் சிறப்புறப் பொருந்தும். 'கண்ணுக்கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம் உள்நெக்கு நின்றுருக யாம் மாட்டோம்' எனப் பாடும் திருவாசகம், இற்றைநாள் வாழும் சிவநெறியாளர் யாவரானும் 'கற்பாந்த காலங் கடவாக்கடல் கடக்கத் தெப்பமாய் வந்தெமக்குச் சேர்ந்ததே - அப்பன் உருவாசகம் கொண்டுரைத்த தமிழ்மாலைத் திருவாசக மென்னும் தேன்' என்று உணரப்படுவதும் கண்கூடு.

திருவாசகத்தை உணர்ந்தோர் பயின்று பயின்று, படித்துப் படித்து, ஓதியோதி, பாடிப்பாடி அல்லது பாடப் பணித்துக் கேட்டுக் கேட்டு உருகி உருகித் துய்த்துணர்ந்து மகிழ்ந்து இன்புற்றுத் தன்னையும் உலகத்தையும் படைத்தானையே அறிந்தறிந்து ஆடாதசையாது அநுபூதிமான்களாகவே ஆவது தவிர வேறு எதனை? எங்கே? எவ்வாறு? ஏன்? அறியவேண்டும்? அறியக் கிடக்கின்றது தான் யாது? என்றே கூறிவிடுவர். உணர்வினை ஆராய்வது எவ்வாறு? திருவாசகம் உணர்வு நூல், பாடிப்பாடித் துய்ப்பதேயன்றி வேறேதும் அதற்குத் தேவையேஇல்லை என்பாரும் உளர்.

முதற்கண்டுணரப் பெற்ற, எல்லாம் பெரிய இசைகளாக, அஃதாவது பேரிசைகளாக அமையப்பெற்ற ஐந்திசைகளையுடைய முதற்பண் ஒன்றிலே ஆளத்தி செய்யும் முறையிலும், ஒரு சில பாடல்களைச் சந்தப்பா முறையிலும் பாடப் பெறுவது தொன்னெறி வழக்காக இன்றளவும் இருந்து வருவது நன்கே அறியற்பாலதாகும். 'பாடுதுங்காண் அம்மானாய்' என்பதும் திருவாசகமே. திருவாசகம் பாடும் முதற்பண் ஆசான் எனவும், அஃது ஐந்திசைகளையுடையதால் ஆசான்திறம் எனவும் கூறப்பெற்று, இடைக்காலத்தில் காந்தாரம் எனப்பட்டும் இக்காலம் அதே பண் மோகனராகம் என்ற பெயரால் பெரிதும் வழங்கி வருவதை மிகச் சிறப்புற அறிந்துணரலாம்.

திருவெம்பாவை, திருப்பள்ளியெழுச்சி எனும் பகுதிகள் விடியற்காலையில் பாடப்பெற்றதால் பாடப்படுவதால் அப்பகுதி மட்டும் பண்டைய புறநீர்மைப் பண்ணில் அஃதாவது தற்காலப் பூபாளராகத்தில் பாடப்பெறுவதாகும். மிக்க பழைய முறையில் உற்றறியுமிடத்துப் புறநீர்மை என்ற பூபாளமும் ஐந்திசைகளையே உடையதாகும்.

காந்தாரம் எனப்படும் மோகனராகம், முதலிசை, நான்காமிசை தவிர மற்றைய மூன்று இசைகளைப் பெரியதாகவே உடையது. இயல்பாகவே தோன்றியமை போல் அவையெல்லாம் பெரியதாயிற்று. புறநீர்மை எனப்படுகின்ற பூபாளம், முதலிசை நான்காமிசை தவிர மற்றைய மூன்றிசைகளைச் சிறியதாகவே உடையது. இதுவே இவ்விரண்டு பண்களுக்குரிய இசை வேறுபாடாகும். ஆகவே இரண்டிற்கும் இசைகள் என்னவோ, ஐந்தேதாம் என்பது உண்மை. ஐந்தெழுத்தைக் கொண்டே தூய இறைவனை வாழ்த்தி உணரும் திருவாசகத்தை ஐந்து இசைகளைக் கொண்ட முதற்பண்ணில் பாடுவதே மரபு. திருவாசகம் எவ்வெவ்வகையில் தமிழகத்தில் இறை உணர்வோடு பாதுகாக்கப் பெறுகின்றதோ, அதே போன்று திருவாசகம் பாடும் முறையையும் ஒரு மரபு பாதுகாத்தே வருகின்றது. பண்ணறிந்து பண்போக்கு என்ற இசைத் தமிழ்த் தொழின் முறையறிந்து எழுத்தறிந்து

படிமுறையில் இது நான்காவதாகும். பயிலுங்கால், படிக்குங்கால், ஓதுங்கால், தோன்றாத உணர்வுகளிற் பல பாடுங்கால், ஓரளவு பாடுவார்க்கும் பெருமளவில் கேட்பார்க்கும் நிறைந்து தோன்றக்கூடும்.

பயிற்சி பெற்றுப் பழகிப் பழகிப் பாடுவது வேறு, பின்னர்ப் பாடுவார் பாடக் கேட்டுத் தானும் பாடுவார் போன்று பாடுவது வேறு. எல்லோராலும் பாட முடிவதில்லை. அத்தகையோர் பாடுவார் பாடக் கேட்பதே, நன்று. அஃதும் தாமே ஒல்லும் வகையான், ஒரு சிலருக்குத் தாமே தமித்துப் பாடுவதும், பாடப் பழகினாரைக் கொண்டு பாடச் செய்து கேட்பதும் என்றெல்லாம் பல திறப்படுவது அறியலாம்.

பயின்று பழகிப் பாடுவாருள்ளும் ஒவ்வொரிடத்தும் பயிற்சி வயத்தால் தனித்தனி முறையில் ஒவ்வொரு பாணி அஃதாவது முறை எனப்படும் ஒன்று உருவாவதனையும் அறிஞர் உணர்வர். பாடுவதிற் சிறந்த முறையொன்று கொண்டு கூட்டிப் பாடுதல் என்பதாம். அவ்வாறு பழகிப் பாடுங்கால், பாடல்களில் அமைந்துள்ள சொற்கள் மறத்தலின்றிப் பிறழ்வின்றி எளிய முறையில் நினைவிற்கு வந்து தெளிவான நிலையில் பிறருக்கும் உள்ளத்தைப் பிணிக்கு மளவில் பயன்தரும்.

இசை பயின்று திருவாசகம் பாடும் முறையறிந்து பாடுதல் மிகமிகச் சிறப்புடையதாகும். திருவாதவூரர் திருவாக்கிலேயே, 'சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம் சிவனை' என்றும், 'பாடவேண்டும் நான்' என்றும், பாடிற்றிலேன், பலர் பாடும் பாதாளர், பாடி மால் புகழும், சீர்பாடல் பாடி, என்றெல்லாம் வெளிப்பட்டிருப்பதனை நாம் அறியாமலிருக்க இயலுமோ? திருவாசகம், ஒத்து உணர்கின்ற ஒலியின் நீட்சியில் ஒருங்கே குறில் நெடிலறிந்து பாரித்து (வளர்த்து)ப் பாடப் பெறுவதாகும்.

திருவாசகம் முழுதும் முதற்பொருளையே சுட்டிப் பாடப் பெற்றமையினால், தமிழகத்தில் தமிழ் மக்களாலேயே முதன்

உதவி செய்தது என்பாரும், செய்கின்றது என்பாரும் செய்யுமென்பாரும் உளர். முதன்முதற் பயிலுதல் பின்னர்ப் படித்தல் பயின்று படித்துப் பழகிப் பின்னரே முறையே ஓதுதுல் வேண்டும். ஓதி உணர்தல், ஓதா துணர்தல் என்பன போன்ற சொற்களையும் உணரலாம். ஓதுவது ஒழியேல் என்பதும் பழமொழி, ஓதியுணர்தலே சாலச் சிறந்தது என்பர்.

பயிலுங்கால், படிக்குங்கால் ஏற்படாத பலவகையான உணர்வு ஓதுங்கால் ஏற்படக் கூடும். உணர்வுடையோர் யாவரும் திருவாசகத்தைப் பயின்று செவ்வகையாகப் படித்துப் பின் ஒல்லும் வகையெல்லாம் ஓதியே உணர்தல் என்பதைப் பெருங்கடமையாகக் கொளல் வேண்டும். அவ்வாறு ஓதப் பெறுவார்களானால்,

"போதலர்ந்து தேன் சொரியும்
பொன்னம் பலத்திலுறை
வாதவூர் எங்கோமான்
வாசகத்தை - ஓதிப்
பிறவிப் பிணி நீக்கிப்
பேரின்ப வெள்ளச்
செறிவிற்குள் செல்வர் சிறந்து"

என்னும் ஆன்றோர் வாக்கிற்கிணங்க இக்காலத்திய நாமும் மாறிலாத பேரின்ப வெள்ளத்திற்றிளைத்து மிக்க நற்பேறு பெற்றுய்யலாம் என்பதும் உறுதியே.

பாடுதல்

பாடுதல் என்பது புதிய செய்யுள்களைப் பாடுதல் எனவும் இசையுடன் பாடல்களைப் பாடுதல் என்றும் பொருள்படும். அதுவும் எம்மொழியினராயினும் ஒரு சிலரான் மட்டுமே இவ்வுலகில் நிகழ்ந்து வருவதை அறிந்து கொள்ளலாம். ஈண்டு இசையுடன் ஆன்றோரது அருட்பாடல்களைப் பாடுவதையே குறிக்கின்றோம். எதனையும் பயின்று, படித்து ஓதிப் பின்னரே கலைபயின்று பாடுவது என்பது வழக்கு.

கற்பித்தகாலை அவர் ஓதிக் காட்டிய ஒருவகை யோசையோடு ஓதப் பெறல் வேண்டும் என்பதாம். அஃதும் ஒருவர் ஓதுதுல் பலர் சேர்ந்து ஓதுதல் என இருவகைப்படும். பயின்றதைப் படித்து ஓதுதல் என்பது படிமுறையில் மூன்றாவதாகும். அவையும் தனியிடத்தோதுதல் பொதுவிடத்தோதுதல் என்ற வகையிலும் இருவகைப்படும். மொழிபற்றிய வகையில் ஓதி, என்றால் கல்வி, ஞானம், மறை, ஓதுவார், அருங்கலை நூல் ஓதுவார், திருமுறை ஓதுவார் ஏன்? திருவாசகம் ஓதுவார் போன்ற சொற்றொடர்களையும் கொண்டு ஓதுதல் என்பதை ஒருவாறு உணரலாமன்றோ!

தான் கற்ற நூல்களை அவ்வப்போதும், பிற்காலத்தும் முறையே ஓதினால்தான் ஒருவன் கற்றவன் என்ற பெயர் பெறுவான். தான் கற்ற நூல்களைத் தானே நன்கு ஓதாதொழியின் அவன் கற்றவன் என்ற பெயர் எய்தான் என்பர் ஆன்றோர்.

பழங்காலத்தில் ஏடுகளை, இக்காலத்தில் பொத்தகம், ஆக ஏதேனும் ஒன்றைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு படித்தல் போன்றிராமலும், பாடுதல் போன்றிராமலும் ஓரளவு ஓசை பிறழாமல் சந்தக் குழிப்பு மாறாது சந்தி பிரிக்காது இடையிலே நிறுத்தாது ஓதுதல் வேண்டும். எதனையும் முதலில் இருந்து ஓதல் வேண்டும்.

ஆசான் பின்னின்று கையேடு படித்தல் அவர் முன்னின்று பாடங்கேட்டுணர்ந்தவற்றை ஓதுதல் என்பதும் பழைய வழக்கு. முற்காலத்தில் புலவர் பெருமக்கள் யாவரும் தாங்களும் நூல் பலவோதி மாணாக்கர்களையும் ஓதச் செய்வதில் மிகவும் முனைந்திருந்தனர் என்பர்.

அம்முறைக்கே பாடாந்தரமுறை என்று பெயர் கூறப்பட்டது. ஓதுதலினாலேயே மனப்பாடம் நன்கு. வலிவு பெறும். எந்த ஒரு நூலாயினும் அவரவர்கள் ஓதி உணர்தலே சாலச் சிறந்ததாகும் எனக் கூறுவர். நூலில்லா விடத்துங்கூட ஓதியதால் ஏற்பட்ட மனப்பாட வகை,

படி, படி, நன்றாகப் படி, தெளிவாகப் படி, தெளிவு பெறப்படி, குறில் நெடில் குறுக்கமறிந்து நீட்சிபெறுமிடத்து நீட்டித்து நிறுத்துமிடம் நிறுத்தப் படித்த ஒன்றையே திரும்பத் திரும்பப் படி, புதியனவற்றைப் புரிந்து படி, பழையனவற்றைப் போற்றிப்படி எனும் சொற்களால் நாம் எதனையெதனை எவ்வெவ்வாறு உணருகிறோம்! இக்காலத்திய சிலர் எதனையும் உரக்கப் படித்துப் படித்துப் பழகாமையால் எழுத்தின் திறனறிந்து, அதனதன் தனித்த உச்சரிப்பு அறிந்துணராமையால், சிலருடனேனும் பலருடனேனும் தனித்தேனும் பொதுவிலேனும் பேசும்போது நம் தமிழ்மொழிக்குரிய ல கர ள கர ழ கர எழுத்துக்கள் நன்கு பேச்சு வகையில் எடுத்துக் கூறப் பலர் கூசுகின்றனர். பயிலல் முதற்படி முறை. பயின்றதைப் படித்தல், படி முறையில் இரண்டாவதாகும். பயிலுங்கால் தோன்றாத உணர்வு வகையிற் பல படித்தலினால் தோன்றக்கூடும். பயின்றதையும் படித்தாலன்றிப் பயின்றதின் பயன்பெற இயலாது போமன்றோ? எழுத்துக்களை, சிறப்புற அழுத்தந் திருத்தமாகப் படித்தே திருவாசகத்தை உணர்வதும் இரண்டாம் படிமுறை. 'எழுத்தின் திறனறிந்தோ இன்சொற் பொருளின் அழுத்தந்தனில் ஒன்றறிந்தோ' என்றார் பெரும் புலவராய உரையாசிரியர் ஒருவர். ஏற்கும் வகையில் இடைவிடாது படித்தலினால் ஏற்படும் நன்மை எத்துணையோ! பயின்று படித்தாலே அறிவு மேம்பாடடையும்!

ஓதுதல்

தான் பயின்று படித்தவற்றை இளஞ்சிறார்களாயின் தன் ஆசான் திருமுன் ஓதுதல், ஒவ்வொருவரும் தம்மால் பயிலப் பெற்றதைப் பலகாலும் படித்துப் படித்துப் பழகி முறையே படித்த எந்த ஒரு நூலையும் குறிப்பிட்ட நாளிற்தொடங்கி, குறிப்பிட்ட நாள்வரை தனித்தேனும், பலர் முன்பேனும், உரை நடையாயின் அதற்கேற்ற முறையிலும் பாடல்களாயின் அதன் முறைமையில் குறிலில் அறிந்து நெடிலில் நீட்டித்து எதுகை மோனையுணர்ந்து ஓசையறிந்து தெரிந்து நிறுத்துமிடம் நிறுத்திப் பின் பாடல் அடிதோறும் வரும் சந்தவோசை கெடாது ஆசான்

படி, படி, நன்றாகப் படி, தெளிவாகப் படி, தெளிவு பெறப்படி, குறில் நெடில் குறுக்கமறிந்து நீட்சிபெறுமிடத்து நீட்டித்து நிறுத்துமிடம் நிறுத்தப் படித்த ஒன்றையே திரும்பத் திரும்பப் படி, புதியனவற்றைப் புரிந்து படி, பழையனவற்றைப் போற்றிப்படி எனும் சொற்களால் நாம் எதனையெதனை எவ்வெவ்வாறு உணருகிறோம்! இக்காலத்திய சிலர் எதனையும் உரக்கப் படித்துப் படித்துப் பழகாமையால் எழுத்தின் திறனறிந்து, அதனதன் தனித்த உச்சரிப்பு அறிந்துணராமையால், சிலருடனேனும் பலருடனேனும் தனித்தேனும் பொதுவிலேனும் பேசும்போது நம் தமிழ்மொழிக்குரிய ல கர ள கர ழ கர எழுத்துக்கள் நன்கு பேச்சு வகையில் எடுத்துக் கூறப் பலர் கூசுகின்றனர். பயிலல் முதற்படி முறை. பயின்றதைப் படித்தல், படி முறையில் இரண்டாவதாகும். பயிலுங்கால் தோன்றாத உணர்வு வகையிற் பல படித்தலினால் தோன்றக்கூடும். பயின்றதையும் படித்தாலன்றிப் பயின்றதின் பயன்பெற இயலாது போமன்றோ? எழுத்துக்களை, சிறப்புற அழுத்தந் திருத்தமாகப் படித்தே திருவாசகத்தை உணர்வதும் இரண்டாம் படிமுறை. 'எழுத்தின் திறனறிந்தோ இன்சொற் பொருளின் அழுத்தந்தனில் ஒன்றறிந்தோ' என்றார் பெரும் புலவராய உரையாசிரியர் ஒருவர். ஏற்கும் வகையில் இடைவிடாது படித்தலினால் ஏற்படும் நன்மை எத்துணையோ! பயின்று படித்தாலே அறிவு மேம்பாடடையும்!

ஓதுதல்

தான் பயின்று படித்தவற்றை இளஞ்சிறார்களாயின் தன் ஆசான் திருமுன் ஓதுதல், ஒவ்வொருவரும் தம்மால் பயிலப் பெற்றதைப் பலகாலும் படித்துப் படித்துப் பழகி முறையே படித்த எந்த ஒரு நூலையும் குறிப்பிட்ட நாளிற்தொடங்கி, குறிப்பிட்ட நாள்வரை தனித்தேனும், பலர் முன்பேனும், உரை நடையாயின் அதற்கேற்ற முறையிலும் பாடல்களாயின் அதன் முறைமையில் குறிலில் அறிந்து நெடிலில் நீட்டித்து எதுகை மோனையுணர்ந்து ஓசையறிந்து தெரிந்து நிறுத்துமிடம் நிறுத்திப் பின் பாடல் அடிதோறும் வரும் சந்தவோசை கெடாது ஆசான்

பயன் துய்க்காமல் இல்லை. இவற்றையெல்லாம் அதனதன் முறையில் உணரப்பெறுதல் வேண்டுமென்பதும் மிகவும் இன்றியமையாததாகிறது. ஆதலால் ஒவ்வொன்றாக ஒல்லும் வகையிலேயே இங்குக் குறிக்கலாம். அக்குறிப்பும் ஈண்டு திருவாசகத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டியேயாம்.

பயிலுதல்

திருவாசகம் பயிலுதல் முதற்படி முறையே, பயிலுதல், பயிற்சி. இது யாவருக்குமே இயல்பு. தேவையுங்கூட. இல்லற வாழ்வில் இளங்குழந்தைகள் ஒவ்வொன்றாய்ப் பயிலுதல், வளர்ச்சியடையுங்கால், இல்லத்துச் செயல்களைப் பெரியோர்கள் செய்வதறிந்து தானே பயிலுதல், பள்ளிக்குச் சென்று மொழி பயிலுதல், தொழின் முறை பயிலுதல், கலைகள் பல பயிலுதல், பருவ நிலைகளுக்கேற்றவாறு பல்வேறு வகையானவற்றைப் பிறர் அறியப் பயிலுதல் அறியாத வகையிற் பற்பல பயிலுதல், பயின்றும் பயிலாதிருத்தல், பயிலாதே பயின்றுவிடுதல் இன்னோரன்ன பிற போன்றவையாகும். இவையாவும் நல்லன இன்னவை, தீயன இன்னவை, விடுவன எவை? கொள்வன எவை? என்றெல்லாம் சிந்தித்தறிந்தாலும் கூட மொழிப்பயிற்சி மட்டுமே பொதுப்பட பருமட்ட முடிபில் பயிற்சி என்ற பெயரான் மக்களினத்தார்க்கு மிகவும் இன்றியமையாததாகி விடுகிறது.

படித்தல்

படித்தல் என்பதே, ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களுக்கு ஏற்றவாறு தாம் பயின்ற மொழிகளின் சொற்களைப் பழகிக் கொள்வான் வேண்டி நன்கு எழுத்துக்களின் உச்சரிப்புத் தோன்றும்படி படித்தல். அஃதாவது உரக்கப் படித்தல், வாய்விட்டுப் படித்தல், பொருள் புலப்படப் படித்துப் பழகுதல் என்னும் பழக்கப் பயிற்சியாகும் எனலாம். ‘சித்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்’ என்பதும் நம் நாட்டுப் பழமொழிதானே?

கலைகளின் அறிவும், பின்னர் உள்ளத்துணர்வினால் உகந்தறிந்த சமயப் பேரறிவும் எல்லாவற்றையும் தாண்டிய முழுமுதல் பரம்பொருள் உணர்ச்சியும் இவ்வுலகில் எல்லோருக்கும் உண்டு. ஆயினும் அவையும் பலவாம் என்றே உணரப்பெறுகிறது. அறிவால் மேம்பட்ட மனிதர் யாவரும் அவ்வவற்றை உன்னி உணருகின்ற முறையில், இறைவனால் மக்களினத்திற்கு அருளப்பெற்ற பகுத்தறிவு, அணு முதல் அண்டமீறாக அமைந்துள்ள பொருள்களை அளந்து அறியவும் பயன்படுகிறது. அது போன்றே பிண்டத்திலும் பொதிந்துள்ளனவற்றை நன்கு ஆராய்ந்து அறிந்துணரப் பயன்படுகிறது. அதனைத் தானோ என்னவோ அறிவுள்ளறிவு என்றனர் ஆன்றோர்.

'சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்ற ஐந்தின் வகை தெரிவான்கட்டே உலகு' எனக் கூறிய ஐந்தின் உள்ளும், ஒளியும், ஓசையும் சிறப்புடையனவாம். ஊற்றுணர்ச்சி மரம் செடி கொடிகளுக்கும் உண்டாம். அதன்பின் முறையே தோன்றும் சுவையுணர்சசியும் நாற்றவுணர்ச்சியும் சிற்றுயிர்களுக்கும் அமைந்து இருப்பனவாம். அதன் பின் ஒளியுணர்ச்சி தோன்றிச் சிறப்புடை உயிர்களுக்கே ஓசையுணர்ச்சி தோன்றி அவ்வோசையின் வழியாகவே, எழுத்தறிவும் இசை அறிவும் பிற அறிவும் பெற்று மனதின் மாண்புடைய மனிதன் சிறப்புடையவனாகின்றானாம். மக்களை மேம்படுத்துவதே அவரர்வகளின் தாய்மொழி யறிவேயாம். உலகத்தைப் பல்லாற்றானும் அறிந்தறிந்துணர்வதே மொழியறிவு பெற்றதின் பயனாகும் என்ப. ஆம், இவற்றை எல்லாம் உணர்வார் இவ்வுலகில் உளரோ? அன்றி இலரோ? உளராயின் அவர்களும் மக்களே. இலராயின் அவர்களும் மக்களே. நிற்க, இவருள் யாவரே உயர்ந்தோராவர்!

உலகில் வாழும் மக்கள் யாவருமே அந்தந்த நிலையில் எதனையும் பயிலுதல் படித்தல் ஓதுதல் பாடுதல் விண்ணப்பித்தல் ஆடுதல் நடித்தல் போன்ற இன்னோரன்ன பலவற்றானும் அவற்றின் தொழில் முறையானும் விரிவாக, அன்றிச் சுருக்கமாக இவ்வுலகில்

அனுபவ வழியறியாமை எனும் அச்சோப்பதிகத்தினை இறுதியாக அஃதும் ஐம்பத்து ஒன்றாவதாகக் கொண்டு நிலவித் திகழ்கின்றது.

திருவாசகப் பாடல்கள், இயற்பாவகையில் அருளப்பெற்றவை. அவை யாவும் இயற்றமிழ்ப் பாக்களாகவும், சிற்சில பாக்கள் வண்ணப் பாக்களாகவும் அமைந்துள்ளமையினால், இயற்றமிழ்ப் பாடல்களை இசையுடன் பாடும் முறையில் பாடப்பெறப்படல்வேண்டும். என்பதனையும் இக்காலத்தவராய நாம் நன்குணர்தல் வேண்டும். தமிழகத்துணர்வுப்படி தெய்வத் திருவாசகம் பெரும்பாலும் இசையுடன் பாடி இன்புறுத்தப் பெறுகிறது என்பதே மரபாக இருந்து வருவதை யாவருமே அறிவர். தமிழ் கற்றார் யாவருமே நன்குணரத்தக்க முறைமையில் இனிமை எளிமை ஆழமுடைமை எனும் குணங்கள் தம்பால் பெரிதும் அமையப்பெற்ற திருவாசகத்தை, ஒல்லும் அளவிற்குச் சலிப்பேற்படாது எவ்வெவ்வாறு படிமுறையாக வாழ்க்கையில் ஓதிப் பயன்படுத்தலாம் என்பதை விளக்க முற்படுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

ஓதியோதித் திருவாசகத்தை முன்னைய வினையால் நன்குணர்ந்து ஆன்றோர் போன்று பேரின்பத்தில் திளைத்திருப்பார்க்கன்று இக்கட்டுரை. திருவாசகத்தை அறிய வேண்டும் என்ற அவாவுடன் ஈடுபடப் புகுவார்க்கே இக்கட்டுரை ஓரளவு பயன்படும். அம்முயற்சியுடையார்க்கும் மொழிப் பயிற்சி முறையிலேயே இக்கட்டுரை ஏழு வகையான முறைமையை விளக்க முற்படுவதால், அறிவன அறிந்து கொள்வனவற்றைக் கொள்ள வேண்டுகின்றோம்.

எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும், உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டு, சிறப்புடை உயிர்களுக்குக் (மக்களுக்கு) கண்ணென்று கருதப்படும் அவரவர்களின் தாய்மொழிக்குரிய எழுத்து, சொல், பொருள் அறியும் மொழியறிவும், அந்தந்தவாறே மக்களின் அறிவுவழித் தோன்றிய கணித அறிவும், கால அளவறிவும் ஏனைய

தொகுத்து நிறுவியுள்ளனர். 'எட்டினோடு இரண்டும் அறியேனையே பட்டி மண்டபம் ஏற்றினை ஏற்றினை' என்பதும் திருவாசகமன்றோ!

திருவாசகம் முழுதும் எழுதப்பெற்ற ஓலைச்சுவடி, சிறு ஏட்டுக் கட்டொன்றினைத் தம் தலையிலேயே வைத்துக் கொண்டு திரிந்த ஞானிகளும் இத்தமிழகத்தில்இருந்தனர் என்பர். திருவாசக ஏட்டினைப் பூசித்தல் சிவபெருமானையே பூசிப்பது போன்றதாகும் எனும் வழக்கம் உண்டன்றோ!

சிவனெனும் திருப்பெயர் தனக்கேயுரிய இறை என்றதொரு பொருளையே, 'கண்ணாலியானும் கண்டேன் காண்க' எனத் தேர்ந்து ஓலமிட்ட பனுவலாக அமைந்து அருவமாய சிவபரம் பொருளைத் 'தென்னாடுடைய சிவன்' எனக் கூறி அதுவே, 'எந்நாட்டவர்க்கும் இறை' எனவும் கூறிக் கூறி அறிவுறுத்திக் கொண்டேயிருப்பது திருவாசகம். அதுவே இன்னருளால் ஒளி வந்து அருளாளர் உள்ளத்தின் உள்ளே ஒளி திகழ அளிவந்து நிற்பதாம். அதனைத் தேன் என்றே கூறிப்பலர் சுவைத்தனர். இறைவனே திருவாசகம் திருவாசகமே இறைவன் என்பதால் அந்நூலின் உணர்வே இருளகற்றிச் சோதியாய் அன்பமைக்கும் பெற்றிமை உடையதாகும் என்பதை ஓர்ந்துணரலாம்.

இன்பம் பெருக்கிப் பெருக்கிப் பின் எஞ்ஞான்றும் துன்பம் தொடர்வறுத்து, ஓதுவார், கேட்பார், உணர்வார் யாவராயினும் அவரவர் சிந்தையையே ஊராகக் கொள்ளும் நீர்மை உடையது மணிவாசகம். உணர்ந்துணர்ந்து ஓத ஓத உள்ளத்தை உருக்கிக் கசியச் செய்யும் திருவாசகம் எனக் கூறப்பெற்றதையும் அறியலாம்.

அப்பனுவல், அவனருளால் அவன், தாள் வணங்கிய திருவாதவூர் அடிகளால், வாழ்த்தும் வணக்கமுமாகவே அருளிப்பாடத் தொடங்கி, சிவனது அநாதி முறைமை எனும் பழைமையை நன்குணர்த்தத் தொடங்கி, பல்வேறு வகையிற் பாடப்பெற்று, தூய நெறியே சேர்ந்தேன் பொருளல்லாதவன் பொருளானேன் என முடிபுபடுத்தும் நீர்மையில்

பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும் நற்றுணையாவது' என்றும் பாராட்டப் பெறுவதும், தூலம், சூக்குமம், அதிசூக்குமம் என்று மூன்று முறைகளால் திருவைந்தெழுத்தை முதலாக வைத்து 'நமச்சிவாய வாழ்க' என இக்கலிவெண்பாவை அருளிச் செய்தார்கள்.

திருவாசகம் ஓதி உள்ளூற உருகும் ஒண்மை

பண்ணாராய்ச்சி வித்தகர் குடந்தை உயர்திரு.ப.சுந்தரேசனார் அவர்கள்.

திருவாசகம் எனக் கூறப்பெறும் ஒப்பற்றதோர் அன்பின் அருள்வழி நூலைத் தமிழ்ப் பெருமக்களின் தனித் தவத்தால் தமிழ்நாடு தனது உயிர் நாடியாய் மதித்துப் போற்றி வருகிறது.

ஒரு காலத்தில் தமிழகத்துத் திருப்பெருந்துறையில் தூய சிவமே உருத்தாங்கி வந்து, ஆங்குள்ள குருந்த மரத்தடியில் இருந்து அருளின் நிலையை அறிவுறுத்தி, திருவாதவூரருக்கும் திருவடி சூட்டி அவரை ஆளுடை அடிகளாக்கி, அவர் மூலம் திருவாசகப் பனுவலைத் தமிழ் மறையாய் என்றென்றும் நிலவிவரச் செய்தது என்பது வரலாறு.

திருவாதவூரரை மணிவாசகர் என்றும் திருவாசகத்தையே மணிவாசகம் என்றும் கூறப்பெறும் வழக்கு இக்காலத்தும் நிலைபெற்ற வழக்காயிருத்தலை அறியலாம். அருவமாய சிவமே அதற்குப் பொருள். அதுவே தன்னைத்தானாகவே மணிவாசகம் என ஆக்கிக் கொண்டது. சிவமே அருவுருவமாய் அதனைக் கேட்டு மகிழ்ந்தது. மேலும் அதுவே உருவமாய் வந்து எழுதியும் போற்றிக் கைச்சாத்திட்டது என்பதும் வரலாறு.

பிறிதொன்றற்கில்லாத அழகினையுடைய வாசக மாதலான் அது திருவாசகமாம். அத்தகு திருவாசகத்தை, சிவநெறியாளர் பலரும் ஒருங்கு கூடி நன்கே உணர்ந்து, ஒன்று என்றதோர் எண்ணினை இரட்டித்திரட்டித்து அறியும் பாங்கில் எட்டாவதாக வகைப்படுத்தித்

4. திருவாசகம்

திருவாசகம் பற்றிய கட்டுரை 'திருவாசகம் ஓதி உள்ளூற உருகும் ஒன்மை' என்ற தலைப்பில் அரியலூர் மணிவாசக மன்ற மலரில் இடம் பெற்றுள்ளது.

சிவபுராணம்

திருப்பெருந்துறையில் குருந்தமரத்தின அடியில் குருவடிவாக எழுந்தருளி மாணிக்கவாசகப் பெருந்தகைக்கு அருளாரமுதத்தை வழங்கிய சிவபெருமாள், அருட்கண்பாலித்து 'சிதம்பரத்தில் ஆன்மாக்கள் உய்ய அன்னவரதமும் ஆனந்தத் தாண்டவம் புரிந்தருளுகின்றோம். அவ்விடம் வருக' என்று ஆணை தந்து மறைந்தருளினார்.

கேட்டவாதவூடிகள் திடுக்கிட்டு, குருவின் திருமேனி காணும் இணையில்லா, இன்பத்தையும் இழக்கின்றோமே என்று இரங்கி, அன்பரொடு மருவுதலாகிய சிவநெறியில் தலைப்படுவாராக அடியார் கூட்டத்தை அடைந்தார்.

அங்கு அடியார்களும் தாமுமாகக் குருந்தமரத்தடியில் தெய்வபீடம் ஒன்று செய்து, அதில் குருநாதனுடைய திருவடித்தாமரைகளை அமைத்து வணங்கி வந்தார். ஒருநாள் இவர் உள்ளத்து, 'இறைவன் அடியடைந்தார் அன்பிலராயினும் பாடிப்பரவுவாராயின்' இறைவன் அவர்க்கு இரங்கி அருள்செய்வான்' என்ற எண்ணம் திருவருள் விளக்கத்தால் தோன்றியது.

உடனே மங்கலச் சொல் யாவற்றிற்கும் தலையானதும், தான் மங்கலமாதலேயன்றித் தன்னைச் செபிப்பார்க்கும் வித்தாயுள்ளதும், ஞானசம்பந்தப் பெருந்தகையால் 'வேத நான்கினும் மெய்ப்பொருள் ஆவது' என்றும் 'செந்தமிழ் ஓம்பிய செம்மை வேதியர்க்கு அந்தியுண் மந்திரம்' ஆவது என்றும், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளால் 'கற்றுணை

சுத்தாங்கமாகப் பாடுவதற்குரிய என்னும் முறையே அரிகாம்போதி, நவரோக இராகங்களில் பாடப்படுவதனையும் உறுதி செய்தனர்.

பண்களைப் பற்றித் தெரிந்துகொண்டு உறுதி செய்யும் பொழுது இலட்சியப்பகுதியை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு உறுதி செய்தல் கூடாது. அதன் இலட்சணப் பகுதியையும் வரையறை செய்து கொண்டு உறுதி செய்யவேண்டும் என்றும், தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்கள் மூலம் இவை வரையறை செய்யவேண்டும் என்றும். மூலத்தின் வழி அகச்சான்றுகள் ஆராயப்படவேண்டும் என்று சொன்னார். ஏழே ஏழே நாலே மூன்று என்ற திருத்தாளச்சதிப் பதிகத்தில் வரும் கணக்கீடு திருஞான சம்பந்தரின் பண்பற்றியன அல்ல என்றும் ஞானசம்பந்தர் பதிகங்கள் வாயிலாகக் கிடைக்கப்பெற்றன 21 பண்களாக மட்டும் அமைந்து விடாது செல்லரித்துப் போன பதிகங்கள் கிடைத்திருக்குமேல் மேலும் பண்கள் கிடைத்திருக்கும் என்றும் கூறினார். தேவாரக் காலத்திற்குப் பின்பு தோன்றிய இராகங்கள், வக்கிர ராகங்கள் அடிப்படையில் தேவாரப்பண்களுக்குரிய இராகங்களாக அமையக்கூடாது என்றும் பாடப்பட்டுவரும் இராகங்களை வைத்து முடிவெடுக்கும் பொழுது இவையும் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கூறினார். சில பண்களைப் பாடிக் காட்டியதுடன் பதிகங்களைப் பாடும் பொழுது அதே பண்ணில் என்ன கட்டளை அமைதியில் பாடப்பட வேண்டும் என்றும் வரையறுத்துக் கூறியுள்ளார். தாம் பெற்ற தமிழிசையியல் கணக்கீடுகளை எடுத்துரைத்து வரையறுத்துக் கூறியுள்ளார்.

****

பணிகளிலேதான் அவற்றைப் பாடியிருப்பார் என்று சொல்ல முடியுமா?" (ப.35) என்றார்.

இக்கூட்டத்தில் பச்சையப்பன் கல்லூரி தமிழ்ப்பேராசிரியர் வரதராசனார் நிறைவுரை ஆற்றினார். இக்கூட்டத்தில் 18 ஓதுவார்களும் இசையரசு எம்.எம்.தண்டபாணி தேசிகர், இசைமன்னர் சித்தூர் சுப்பிரமணியபிள்ளை, திருப்பாம்புரம் டி.என். சாமிநாதபிள்ளை, திருவாட்டி சி.சரசுவதிபாய், குளிக்கரை கு.சே.பிச்சையப்பா, நல்லூர் பரதம் நாராயணசாமி ஐயர், திருவாட்டி சாரதாம்பாள், க.ளெ.கிருஷ்ணமூர்த்தி பிள்ளை போன்றோர் கலந்து கொண்டனர். ராசா சர் முத்தையா செட்டியார், டி.கே.சி, ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை, கல்கி ரா.கிருஷ்ணமூர்த்தி, பெரியசாமி, மு.வ.மௌனம் சோம சுந்தரதம்பிரான், துடிசைக்கிழார் அ.சிதம்பரனார். இலண்டன் விக்டோரியா கிங்ஸ்லி அம்மையார், முருகப்பசெட்டியார். ராவ்பகதூர் டி.எஸ்.பஞ்சாபகேச முதலியார் மு.சு.சிதம்பரம் செட்டியார் உள்பட பலர் கலந்து கொண்டனர்.

1950ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற இரண்டாவது பண்ணாராய்ச்சிக் கூட்டத்தில் பண்களைப் பற்றிய முடிவு மேற்கொண்டபொழுது பண்ணராய்ச்சி வித்தகர் குடந்தை ப. சுந்தரேசனாரின் பணி மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அமைந்தமையைச் சிலர் மேற்கொண்ட பணி விவாதங்களின் மூலம் அறியமுடிகின்றது. பழம் பஞ்சுரம் சங்கராபரணம் என்றும், சாதாரி பந்துவராளி என்றும், புறநீர்மை பூபாளம் என்றும் மேகராசக் குறிஞ்சி நீலாம்பரி என்றும், பழந்தக்க ராகம் சுத்தசாவேரி என்றும் காந்தாரம், பியந்தைக் காந்தாரம், கொல்லி, கொல்லிக் கௌவாணம் நவரோசு என்றும் நட்டராகம் பந்துவராளி என்றும் அந்தாளிக்குறிஞ்சி சாமா என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டன. திருத்தாண்டகம், நேரிசை பண்கள் அல்ல என்றும் பதிகங்கள் என்றும் விருத்தப்பாக்கள் என்றும்

என்றார். இதனை வழிமொழிவது போல் ஆர். கணேசபிள்ளை, 'தென்னாட்டின் சிவாலயங்களில் பியாகடையில் பாடுவதுண்டு. சம்பிரதாயமாக அதிகாம்போதியிலேதான் பாடி வருகிறார்கள். சண்முகப்பிரியா, தோடி, பைரவி இவற்றில் சிலர் பாடுகிறார்கள் என்றார்.' பியாகடை பிற்ாலத்தது. எனவே திருத்தாண்டகம் அரிகாம்போதி இராகத்திற்கு இணையானது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

12. திருநேரிசை: அடுத்து திருநேரிசைப் பதிகங்கள் பாடப்பட்டு வரும் நிலைகள் குறித்து ஆராயப்பட்டது. 'மனமெனும் தோணிபற்றி' என்ற பாடலை சோ.சாரங்கபாணி செட்டியாரும், 'காயமே கோயிலாக' என்ற பாடலை டி.சுப்பையா தேசிகரும் பாடினர். அப்பொழுது பேராசிரியர் சாம்பமூர்த்தி. இவற்றைச் சுத்தாங்கமாகப் பாடுகிறார்களா? தாளத்தோடு பாடுகிறார்களா என்று கேட்டார். உடன் சுந்தரேசனார். "திருவிருத்தம், திருநேரிசை, திருத்தாண்டகம் இவையெல்லாம் விருத்தப்பாக்காண் இனமாகும். இவைகளை மற்றைய பண் ஆராய்ச்சி முறையில் கொள்ளவேண்டியதில்லை" என்றார் (ப.34). இது குறித்து வேறு கருத்துக்கள் வந்துற்றபொழுது சுந்தரேசனார் "நேரிசை, திருத்தாண்டகம்-பண்ணா? பாடலா? என்பதுதான் ஆராய்ச்சி. கதைபேசிக் கொண்டிருந்தால் நேரம்தாம் வீணாகும்" என்றார்.

அப்பொழுது திருத்தாண்டகம், நேரிசை என்பன பண்களில்லை என்ற முடிவிற்கு வந்தனர். அப்பொழுது தேவாரத்தில் அகச்சான்று ஒன்று கூறுவேன் என்று த.குமாரசாமிப்பிள்ளை. திருத்தாளச்சதியில் வரும் "ஏழே ஏழே நாலே மூன்று இயலிசை" என்பது என்னாவென்று கண்டால் பணிகள் எத்தனை என்று முடிவாகும் என்றார். ஏழும் ஏழும் நாலும் மூன்றும் என்பது உட்பண்களே என்றார். சுந்தரேசனார் "சம்பந்தர் கூறியது தாம் பாடிய பண்களைப் பற்றியதல்ல. யாழிற்கு பெரும் பண்களின் திறங்கள் எத்தனை என்பதைத்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 14000 பாடல்கள் பாடியிருப்பவர் 21

சாரங்கபாணி செட்டியார் பாடினார். இது சாமா இராகத்தை ஒட்டியுள்ளது என்றனர். அப்பொழுது சாம்பமூர்த்தி அவர்கள் தியாகையர் இந்தப் பண்ணைக் கேட்டுத்தான் ராகம் அமைந்திருப்பார்களோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது என்றார். உடன் சுந்தரேசனார் தேவாரப்பண்களைக் கேட்டுத் தியாகையர் பண் அமைத்தார் என்று பேசினார். அவர்களின் வாயிலிருந்து வரக்கூடாது. அதை நாங்கள் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டோம் என்றார். உடன் நடராசதேசிகர் உள்பட பலர் இதனை எதிர்த்தனர். தமிழிசைமேல் கொண்ட பற்றால் சுந்தரேசனார் இவ்வாறு பேசினார் போலும்.

சுந்தரேசனார் இந்தப் பண்ணில் இரண்டு பதிகங்கள் உள்ளன. முன்னர்ப்பாடியவை இரண்டும் ஒரே பதிகத்திலுள்ள பாடல்களே. இன்னும் ஒருபாட்டுப் பாடச் சொல்லலாமே என்றார். அப்பொழுது அண்ணாமலை நகர் எம். சுப்பிரமணிய முதலியார், 'சுண்ண வெண்ணீறணி' என்று தொடரும் திருஞான சம்பந்தரின் பாடலைப் பாடினர். இதே பாடலைச் சுந்தரேசனார் சாமா ராகத்தில் வேறு பாணியில் பாடிக் காட்டினார். அந்தாளிக்குறிஞ்சிக்கு ஏற்ற ராகம் சாமா என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

11. திருத்தாண்டகம்: அடுத்து, திருத்தாண்டகம் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. சபாரத்தின தேசிகர் 'வானவன்காண்' என்ற பாடலையும் சொ.சட்டநாததேசிகர் 'உயிரா வணமிருந் துற்று' என்ற பாடலையும் பாடினார். இதற்குச் சுந்தரேசனார்.

> "திருத்தாண்டகம், விருத்தப்பாக்களைச் சார்ந்தது. தாளமில்லை. எந்த ராகத்திலும் பாடலாம். வசதியாக அரிகாம் போதியிலே பாடி வருகிறார்கள். பொருளைச் சிதைக்காமல் இருப்பதற்காகத்தான் அரிகாம்போதியில் பாடப்பட்டு வருகிறது." (ப.33)

நவரோசு என்று தீர்மானித்தனர். காந்தாரம் பியந்தைக் காந்தாரம், கொல்லி, கொல்லிக் கௌவானம் என்ற நான்கு பண்களையும் நவரோசு இராகத்தில் பாடி வருவது சரியா என்று ஆராய வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

8. பியந்தைக் காந்தாரம்: பின்பு பியந்தைக் காந்தாரப் பண்பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. டி. சுப்பையா தேசிகர் திருஞானசம்பந்தரின் 'காரைகள் கூகை முல்லை' என்ற பாடலையும் தி. சாமிஐயா தேசிகர் 'எந்தை யீசன் எம்பெருமான்' என்ற பாடலையும் ஆர். கணேசபிள்ளை 'வேயுறுதோளி பங்கன்' என்ற பாடலையும் அண்ணாமலைநகர் எம்.சுப்பிரமணிய முதலியார் 'பல பல வேடமாகும்' என்ற பாடலையும் பாடினர். எல்லோரும் நவரோசு இராகத்தில் பாடினர். அப்பொழுது பேராசிரியர் சாம்பமூர்த்தி கேதார இராகத்திற்குச் சமமான பண் ஏதாவது இருக்கிறதா? என்று அவையோரைக் கேட்டார். அப்பொழுது சுந்தரேசனார் 'இல்லை. இந்தக் கேள்வியை இப்போது கொண்டு வருவதில் பயனில்லை. வக்கிர இராகங்களில் கேதாரம் முதலானவை பிற்காலத்தியவை என்பது பேராசிரியராகிய தாங்கள் அறியாததன்று. ஆகவே கேதாரத்தில் எந்தத் தேவாரமும் லட்சியத்தில் பாடப்படவில்லை' (ப.30) என்றார்.

9. நட்டராகம்: பின்பு நட்டராகம் என்ற பண்பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. இப்பண்ணமைந்த பாடல்களை டி.சுப்பையா தேசிகர், எஸ்.சுப்பையா ஓதுவார், எம்.சுப்பிரமணிய முதலியார், டி.சுந்தரேச தேசிகர் பாடினர். இவர்கள் பாடியதன் அடிப்படையில் நட்டராகம் பந்துவராளி இராகத்திற்குச் சமமானது என்று கூறினர். இதனைச் சுந்தரேசனாரும் ஏற்றார்.

10. அந்தாளிக்குறிச்சி: அந்தாளிக்குறிச்சிப்பண்ணில் ஒரு பதிகம் மட்டும் உள்ளது. சுந்தரேசனார் இரண்டு பதிகங்கள் உள என்றார். 'கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டா கழுமலம்' என்ற பாடலைச்

6. பழந்தக்கராகம் பற்றி அடுத்த விவாதம் நடைபெற்றது. தி.சாமிஜயா தேசிகர் 'மறை யுடையாய் தோலுடையாய்' என்ற பாடலையும் டி. சுப்பையா தேசிகர் 'வண்டரங்கப் புனற்கமலம்' என்ற பாடலையும் பாடினர். இவர்களில் ஒருவர் பாடியது ஆரபி இராகமாகவும் ஒருவர் பாடியது சுத்த சாவேரியாகவும் இருந்தது ஆ.விநாயக முதலியார் தொன்றுதொட்டுப் பாடிவருவது ஆரபி என்றார். இரண்டும் மிகநெருங்கிய இராகமாக இருந்தாலும் தேவகாந்தாரியில் பாடும் வழக்கம் உண்டு என்று எம்.எம். தண்டபாணிதேசிகர் 'போகமார்த்த பூண் முலையான்' என்று தொடங்கும் பாடலைப்பாடிக்காட்டினார். இந்நிலையில் எம்.எம். தண்டபாணி தேசிகர் பாடிய முறையைச் சுத்ரேசனார் மறுத்தார்.

"ஒரு சந்தேகம். ஆரபி, சுத்தசாவேரி என்று விவாதித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே நண்பர் சாரங்கபாணி செட்டியார் ஏன் தேவகாந்தாரி என்பதைக் குறிப்பிடக் கூடாது? இசையரசு அவர்கள் சொன்னார்கள் என்பதற்காகத்தானே இப்போது இப்படியும் வழக்கம் உண்டு என்கிறார். நான் இன்னும் ஒரு ராகம் பாடினால் என்னுடனும் சேர்வாரா? திடமான கருத்தைத் தரவேண்டாமா?" என்றார் (ப.23)

7. காந்தாரம்: மூன்றாம் நாள் நிகழ்ச்சியில் காந்தாரப்பண் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. காந்தாரப் பண்ணமைந்த பாடல்களை ஓதுவார்கள் பாடினார்கள். எஸ் இராமலிங்க ஓதுவார் 'மந்திரமாவது நீறு' என்ற பாடலையும், மு. நடராசதேசிகர் 'பவளமாய்ச் சோடையாய்' என்ற பாடலையும் சொ. சட்டநாத தேசிகர் 'பீடினாற் பெரியோர்களும்' என்ற பாடலையும் பாடினர். எல்லோரும் நவரோசு இராகத்தில் இப்பண்ணமைந்த பாடல்களைப் பாடினர். சுந்தரேசனார் 'உருவார்ந்த மெல்லியலோர்' என்ற ஞான சம்பந்தர் பாடலை மோகன இராகத்தில் பாடினார். ஆனால் அவையோர் காந்தாரப் பண்ணிற்குரிய இராகம்

“பிற்கால நூலாசிரியர்களில் பலர், வரலாறு மறந்தவர்களாவார்கள். இதற்கும் ஆதாரங்கள் பல. இருந்த போதிலும் அவர்கள் லட்சணத்தைக் கையில் வைத்துக் கொண்டேதான் லட்சியத்தையும் பார்த்து உறுதி செய்துள்ளார்கள். இன்றைக்கு அடியேன் சங்கராபரணத்திற்குச் சுத்த ரிஷபம் என்று சொன்னால் இசையுலகம் ஒப்புக்கொள்ளுமா? பேராசிரியர் அவர்களே என்னை எவ்வளவு குறைவாக எண்ணுவார்கள். ஏன் எனில் அதன் இலக்கணம் எல்லா மக்கள் உள்ளத்திலும் பதிந்து கிடக்கின்றது. இவையெல்லாம் பழந்தமிழ்ப் பாணர்கள் கண்டுகளித்த பெருஞ் செல்வமேயாகும்” என்றார்.

பழைய பாலையாழ் என்பதே பின்னர்ச் சங்கராபரணம் என்ற பெயரில் வந்துவிட்டது. இப்போது பாலையாழில் தேவாரம் இல்லை. இருந்திருக்கவேண்டும். அவை செல்லுக்கு இரையாகி விட்டனபோலும்! ஆனால் பழந்தமிழ்ப் பாண்டி நாட்டில் வேளாண் மரபில் உதித்த குருகைப் பிரானாகிய நம்மாழ்வார் அருளிய திருப்பாசுரத்தில் பாலையாழ் என்ற பண் உள்ளது. நேற்றுச் சங்கத்தலைவர் அவர்கள் கூறியபடி அடுத்த ஆண்டு வைணவப் பெரியார்களையெல்லாம் அழைத்து நம்மாழ்வார் பாசுரங்களை லட்சியமாகப் பாடும்படி செய்து அவற்றில் பாலையாழ் என்ற பண்ணை நாம் காண முடியுமா என்று பார்ப்போம்.

தலைவர் அவர்கள் முன்னுரையில் தோடி ராகத்தில் தேவாரம் காணப்படவில்லை எனக் கூறி, ஏதோ சமாதானம் சொன்னார்கள். பண்டைய விளரிப்பாலை இக்காலத்தில் தோடியெனப்படுகிறது. தேவாரத்திலும் இருந்து செல்லரித்த ஏடுகளோடு அந்தப் பாடல்களும் மறைந்து போயிருக்கலாம் (ப.21) என்றார்.

அவர்களின் கருத்துப்படி லட்சியத்திற்கே விட்டுவிட்டேன். ஆனால் இந்தப் பண்ணுக்கு ஏதாவது சுர ஸ்தானங்கள் உண்டா என்று பார்க்க வேண்டாமா? தக்கராகம் என்ற பண் ஞான சம்பந்தர் வாக்காலேயே பண்ணியல் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப்பண்ணியல் எது? இதுபற்றிச் சிலப்பதிகாரம் பிங்கலந்தை போன்ற நூற்களைக் கொண்டும் யாழ் நூலைக் கொண்டும் நன்றாக ஆராய்ந்தாலன்றி உண்மைமாண முடியாது" என்றார்.

பாலையாழில் முதல் திறம் தக்கராகம் ஆகும் பாலையாழ் என்பது பிற்காலத்தில் சங்கராபரணம் என்று வழங்கப்பட்டுவிட்டது. சங்கரா பரணத்தைப் பஞ்சமம் நீக்கிப் பாடினால் அது தக்கராகமேதான். இதற்கு ஆதாரங்கள் உண்டு. இந்த ஆதாரத்தைக் கொண்டு தான் நாம் நட்டபாடை என்ற நைவளப் பண்ணை நாட்டைக் குறிஞ்சி என்று ஒப்புக்கொள்ள முடிந்தது. சங்கராபரணத்தில் பஞ்சமம் நீக்கிய ராகம் இருக்கிறதா? சங்கீத வித்வான்கள் கூறவேண்டும். என்றார் (ப.20)

இதற்கு டி.என்.சாமிநாத பிள்ளை ஹம்சவிநோதினி என்ற இராகம் பஞ்சமம் நீக்கியது என்றார். உடன் சுந்தரேசனார் "ஹம்ச விநோதனி என்ற பெயர் எப்படி வந்தது? தேவாரம் பாடுகிறவர்கள் ஹம்ச விநோதனியைப் பற்றிச் சிந்திக்கத்தான் முடியுமா? ஹம்ச விநோதினியைப் பாடினால் தக்கராகம் சரியாக அமையும். ஆனால் அதனை ஓதுவார்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களா" (ப.20) என்று வினவினார். இதற்குச் சுப்பையா தேசிகர் பரம்பரையகத் தக்கராகம் தக்கேசி இரண்டையும் காம்போதியிலேதான் பாடி வருகிறோம் என்றார்.

தக்கராகம் தக்கேசி பற்றி தெளிவான முடிவிற்கு வரஇயலாமல் அடுத்த ஆண்டு ஆராயலாம் என்ற பொழுது சுந்தரேசனார்.

கொண்டு ஆராய்ச்சியில் முடிவுகாணக் கூடாது" (ப.14) என்றார். மேலும் பூபாள இராகத்திற்கு அந்தரகாந்தார சுரமா, சாதாரண காந்தாரமா என்ற விவாதம் நடைபெற்றபொழுது புறநீர்மைக்குரிய பூபாளம், ரேவருப்தி, பௌளி இவற்றின் வேறுபாடுகள் எளிதில் தீரக்கூடியவையல்ல. தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களோடு ஆராய்ந்தால்தான் நல்ல முடிவு காணமுடியும். எனவே புறநீர்மை பற்றிய ஆராய்ச்சிக்குரியது. ஒத்திவைத்தால் என்ன" (16) என்று முடிவைக் கூறினார். இறுதியில் புறநீர்மைப் பண்ணுக்கு ஏற்ற ராகம் அந்தரகாந்தாரத்தின் கூடிய பூபாளம். ஆனால் பாடும்போது பௌளி ராகத்தின் சாயல் வருகிறது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. (17).

4. மேகராகக் குறிஞ்சிப் பண் பற்றிய விவாதத்தில் நீலாம்பரியாகவே தீர்மானிக்கலாம் என்று முடிவு கூறினார். (ப.18) திருவாரூர்.எம். சுப்பிரமணிய முதலியார். 'நீறுசேர்வாதார் மேனியனே' என்ற பாடலையும் டி.சுந்தரேச தேசிகர் 'ஏரிசையும் வடவாயின்' என்ற பாடலையும், சபாரத்தின தேசிகர் 'சேவுயரும் திண்கொடியான்' என்ற பாடலையும் பாடினர். இப்பண்ணைப்பாடும்பொழுது மழைபெய்யும் என்ற ஒரு கன்ன பரம்பரை நம்பிக்கையுண்டு என்றனர்.

5. அடுத்து தக்கராகம் பற்றிய விவாதம் நடைபெற்றது. இதில் தி.சாமி ஐயா தேசிகர் 'மடையில் வாளைபாய' என்ற பாடலையும், அண்ணாமலை எம்.சுப்பிரமணிய முதலியார் 'அந்தமும் ஆகியும் ஆலை அண்ணல்' என்ற பாடலையும் சபாரத்தின தேசிகர், 'சரவின்றி மாமலர் கொண்டு' என்ற பாடலையும் பாடினர். தக்கேசியும் தக்கராகமும் காம்போதியா என்ற விவாதம் நடைபெற்றது. இது குறித்துச் சுந்தரேசனார் குறிப்பிடும்பொழுது

> "லட்சியத்தைப் பற்றியே இரண்டு நாட்களும் ஆராய்ந்தோம் பழம்பஞ்சுரம், சாதாரி, புறநீர்மை, மேகராகக் குறிஞ்சி என்ற பண்களைப் பற்றித் தலைவர்

என்றார். இதற்கு பி. சுப்பையாதேசிகர் பழம்பஞ்சுரம் என்று புத்தகங்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது என்ற விளக்கம் தந்தார். (ப.10)

மேலும் பழம்பஞ்சுரம் சங்கராபரணம் என்று பேராசிரியர் பி.சாம்பமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிடுகையில் சுந்தரேசனார்.

"பழம்பஞ்சுரம் லட்சியத்தில் சங்கராபரணம் என்பது எல்லோர்க்கும் தெரிந்ததே. லட்சணம் மேலும் ஆராய்தற்குரிய தல்லவா" (ப.11) என்று வினவினார். இக்கருத்தை ஏற்றனர்.

2. அடுத்து, சாதாரிப்பண்ணைப் பற்றிய விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றினார். சாதாரிப்பண் பந்துவராளி என்றனர். சுந்தரேசனார் இதனை, "ஏன் காமவர்த்தனி என்று சொன்னால் என்ன" என்று வினவினார். இதற்குச் சாம்பமூர்த்தி காமவர்த்தனி ஒரு மேகத்தினுடைய பெயரே யன்றி அது ஒரு ராகம் என்று சொல்லமுடியாது என்றார். உடன் சுந்தரேசனார் "காமவர்த்தனி என்று சொல்வதைவிட பந்து வராளிதான் சரி என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால், இந்த நியாயத்தைப் போலவே லட்சிய ரூபமான முடிவைவிட லட்சன ரூபமாக முடிவு செய்வது தானே சிறந்தது என்று குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்" (ப.12) என்றார்.

3. புறநீர்மை பண்பற்றிய விவாதத்தின்பொழுது, புறநீர்மை பண்டைய 'மங்கையர்க்கரசி வளவர் கோன்பாவை' என்று தொடரும் பதிகத்தை, டி.சுந்தரேச தேசிகர் பாடியபொழுது பேராசிரியர் சாம்பமூர்த்தி. 'பாடியவர் பூபாளம் என்றுதான் பாடினார். ஆனால் நிஷாதம் கலந்து வருவதால் பௌளிபோல் தொனிக்கிறது என்றார். இவ்விவாதத்தின் பொழுது சுந்தரேசனார்' புறநீர்மை என்ற பண்ணையே லட்சண ரூபமாக ஆராய்ந்து விட்டால் முடிவு எளிதாகிவிடும்' என்றார். (ப.14) " 'மங்கையர்க்கரசி' என்று தொடங்கும் பாடல் அதிகாலையில் பாடப்பட்டது என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்? இம்மாதிரி கதைகளையெல்லாம் வைத்துக்

3. பண்ணாராய்ச்சிக் கூட்டத்தில் பண்ணாராய்ச்சி வித்தகர்

அண்ணாமலை அரசரால் தோற்றுவிக்கப்பெற்ற சென்னைத் தமிழிசைச் சங்கத்தில் ஆண்டுதோறும் பண்ணாராய்ச்சிக் கூட்டம் நடைபெற்றுவருகிறது. இக்கூட்டத்தில் பண்ணராய்ச்சி வித்தகர் சில ஆண்டுகள் கலந்துகொண்டார். இக்கூட்டத்தில் இவர் ஆற்றிய உரைகளில் சில.

1. 1950 ஆம் ஆண்டு தேவாரப் பண் ஆராய்ச்சிக் கூட்டம் செ ன்னை மெமோரியல் மண்டபத்தில் 27.12.50 முதல் 29.12.50 வரை நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்தில் சுந்தரேசனார் கலந்து கொண்டு கருத்துக்களை நல்கினார் பழம் பஞ்சுரப் பண்பற்றி டி.சுப்பையா தேசிகர், ஆ.விநாயக முதலியார் அண்ணாமலை எம். சுப்பிரமணி முதலியார் மு.நடராச தேசிகர் , த. குமாரசாமிப்பிள்ளை ஆகியோர் பாடினார். பேராசிரியர் சாம்பமூர்த்தி பெரும்பான்மையோர் பாடியதிலிருந்து பழம்பஞ்சுரம் சங்கராபரணம் என்று நிச்சயமாய் தெரிகிறது என்றார். அப்பொழுது ப. சுந்தரேசனார்,

> "ஒரு விண்ணப்பம். பண்களின் பழமை பற்றி ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆகின்றன இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் ஆகின்றன'' என்றெல்லாம் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். அப்படியாயின் அவற்றின் தன்மையை நன்றாக ஆராய்ந்துதான் முடிவு செய்ய வேண்டும். பழக்கத்தில் உள்ள முறையைக் கொண்டே ஒரு முடிவுக்கு வந்து விடக்கூடாது. பழம் பஞ்சுரம் பைரவியாகக் கூடப் பாடப்பட்டு வருகிறது. அதுவா முறை? "பரசு பரணியார்" என்ற பாசுரத்திற்குப் பழம் பஞ்சுரத்தின் தொடர்பாக ஈரடிமேல் வைப்பு என்று குறிக்கப்பபட்டிருக்கிறதே ஒழிய வேறில்லை" (ப.10)

பல்வேறு யாழ்க்கருவிகளிலும் எந்தப்பாலை எவ்வாறு அமைக்கப்பெற்றது எனபதையும் விளக்கி, 'இவ்வேழு பெரும்பாலையினையும் முதலடுத்து நூற்றுமூன்று பண்ணும் பிறக்கும் எனவும், 'பன்னிரு பாலையினுருந் தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னிரண்டுமாய்ப் பண்கள் நூற்று மூன்றாததற்குக் காரணமாம் எனக் கொள்க' என்றுங் கூறிய பெற்றிமையெல்லாம் இசைத்தமிழ்த் நன்மையினை யெல்லாம் ஒருங்கே விளக்கும் நன்மையதாகும்.

பண்களையும் பாலைகளையும் பாலையாழ், குறிஞ்சியாழ், மருதயாழ், முல்லையாழ் எனக் கருவிப் பெயர் கொண்டும் அவை ஒவ்வொன்றையும் அகநிலை, புறநிலை, அருகியல், பெருகியல் எனக்கணித்தும், பாலையும், பண்ணுமாவதற்கு நிலைக்களமான இசைகளை மிகப் பழைய தொன்னூல்களைச் சான்றாகக் கொண்டு ஆதியிசைகள் பதினோராயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்று ஒன்றும் கூறிப்போந்துள்ளனர்.

பெருகக் காணும் அவாவுடையோர் யாழ்நூல் என்னும் பெருநூலிலும் பஞ்சமரபு என்னும் தொன்னூலிலும் யான் எழுதி வருகின்ற சிறு நூல்களிலும் இசைத்தமிழ்த் தன்மை எனுமிவற்றை ஓரளவு உரைநடை வடிவிலேனும் நன்கே படித்துப் படித்து பயின்று அறிந்துணர்வார்களாக.

****

	ச ஐந்திசை	உழை 0	இளி 4	□	தாரம் 8	குரல் 13	துத்தம் 17	□	சாதாளி சுத்த சாவேரி
ரு	ஏழிசை	உழை 0	இளி 4	விளரி 8	தாரம் 9	குரல் 13	துத்தம் 17	கைக்கிளை 21	அரும்பாலை
	ரு ஐந்திசை	இளி 0	□	தாரம் 5	குரல் 9	துத்தம் 13	□	உழை 18	தனாசி சுத்ததனாசி உதயரவிச் சந்திரிகா
சு	ஏழிசை	இளி 0	விளரி 4	தாரம் 5	குரல் 9	துத்தம் 13	கைக்கிளை 17	உழை 18	கோடிப்பாலை
எ	ஏழிசை	விளரி 0	தாரம் 1	குரல் 5	துத்தம் 9	கைக்கிளை 13	உழை 14	இளி 18	விளரிப்பாலை

அட்டவணை 1: ஏழிசைகளின் உயிர்க் குறியீட்டு எழுத்துகள்

		அலகெனப்படும் கருதிகளுடன் முதலைந்திசைகளும் - முதலேழிசைகளும்							பன் பெயரும் பாலைப் பெயரும்
க	க ஐந்திசை	தாரம் 0	குரல் 4	துத்தம் 8	□	உழை 13	இளி 17		ஆசான் திறம் காந்தாரம் மோகனம்
	ஏழிசை	தாரம் 0	குரல் 4	துத்தம் 8	கைக்கிளை 12	உழை 13	இளி 17	விளரி 21	மேற்செம்பாலை
	உ ஐந்திசை	குரல் 0	துத்தம் 4	□	உழை 9	13	இளி 17	தாரம் 18	செந்திறம் செந்துருத்தி மத்யமாவதி
உ	ஏழிசை	குரல் 0	துத்தம் 4	கைக்கிளை 8	உழை 9	இளி 13	விளரி 17	தாரம் 18	செம்பாலை
	ங ஐந்திசை	துத்தம் 0	□	உழை 5	இளி 9	□	தாரம் 14	குரல் 18	இந்தளம் வடுகு இந்தோளம்
	ஏழிசை	துத்தம் 0	கைக்கிளை 4	உழை 5	இளி 9	விளரி 13	தாரம் 14	குரல் 18	படுமலைப் பாலை
		கைக்கிளை குரலாய செவ்வழிப்பாலை							
	ஏழிசை	கைக்கிளை 0	உழை 1	இளி 5	விளரி 9	தாரம் 10	குரல் 14	துத்தம் 18	பண்கண்டு திறனெய்தாப் பண்

யாழும் மணிமேகலையிலும். சிலப்பதிகாரத்திலும் பெருங்கதையிலும், சிந்தாமணியிலும் காணப்படுவ' என்று எழுதியுள்ளார். இவ்வாறான குழற்கருவிகளும் யாழ்க்கருவிகளும் முதன்முதல் தந்த ஐந்திசைகளும் ஏழிசைகளும் வருமாறு:

அட்டவணை: அலகெனப்படும் கருதிகளுடன்

அட்டவணையிற் காட்டிய முதலேழிசை நிரல்களாய், மேற்செம்பாலை, மேசகல்யாணி எனவும்; படுமலைப்பாலை, நடபைரவி எனவும்; செவ்வழிப்பாலை, ஒரு மேளமாகக் கருதப்படாமலும்; அரும்பாலை, தீர சங்கராபரணம் எனவும்; கோடிப்பாலை, கரஹரப்பிரியா எனவும்; விளரிப்பாலை ஹனுமத் தோடி எனவும் பிற்கால இசைநூல் பெயரிடப்பட்டு, தற்காலத்திலும் வழக்கில் இருந்து வருவதை விபுலாநந்தர் நன்கு குறித்துக் காட்டியுள்ளார்.

இசைத்தமிழ்த் தன்மையறிந்த சான்றோர்கள், இசைகள் நிற்கும் ஏழிடங்களையும் பகுதிப்படுத்தியறிந்து (பால்-பகுதி) பாலையெனப் பெயரிட்டு அந்தரம் ஐந்திணையும் பகுதிப்படுத்தியறிந்து சிறுபாலை எனப் பெயரிட்டுக் கணித்தறிந்து பன்னிரு பாலையெனக் கொண்டு நன்கே உணர்ந்தறிந்து, பல்வேறு இசைத்தமிழ் நூல்களை இயற்றியிருந்துள்ளனர்.

"குரல்துத்தம் நான்கு கிளைமூன் றிரண்டாங்
குரையா வுழையிளி நான்கு - விரையா
விளரியெனின் மூன்றிரண்டு தாரமெனச் சொன்னார்
களிரிசேர் கண்ணுற் றவர்"

எனும் முறையறிந்தே இசையையும், அதனதன் அலகுகளயும் நிறுத்துமிடம் நிறுத்தி, நிரனிறை, எதிர் நிரனிறையாகக் கண்டு பாலைப் பெயர்களைப் பொருண் முறையிலும், இராக முறைமையிலும் அமைத்து, கற்போர்க்கு இசை நுணுக்கத்தினைத் தெளிவுற உணர்த்தி,

வழக்கில் வந்த காலத்து அக்கருவிகள் வேத்தியல் முறையில் நிரம்பப் பயிலப்பெற்றன. பொதுவியல் முறையில் பல்லாயிரம் ஆண்டாக விளங்கிவந்த யாழ்க்கருவிகள் கேட்பாரற்று, செல்வாக்கிழந்து அருகிப்போனதால் எங்கோ அங்குமிங்கும் ஓரிடத்தே மட்டும் இருந்தும் இல்லாததுமாய் வழக்கொழிந்தன என்பர்.

யாழ்க் கருவிகளில் ஒவ்வோரிசைக்கும் ஒவ்வொரு நரம்பு கட்டப்பெறுவது மரபு. வீணைக் கருவிக்கு ஒரு தந்தியைக் கட்டி அதன் இடையே மெட்டுகள் அமைப்பது மரபு. இஃது அடிப்படை, எல்லாவகை முறை பலவாற்றானும் அறியுமிடத்து யாழ் வேறுவீணை வேறு என்பதே சிறப்புறத் தெரியவரும்.

யாழ்க் கருவிகளின் பெயர் முறைகளும் பல. கேள்வி, கைவழி முதலிய பழஞ் சொற்களைக் காணலாம். அறிவுடைய மனிதனன்றி விலங்கு பறவைகளும் இசையுணர் வுடையனவாக இருந்துள்ளனவாம். பெரிய யானை, யாழோசையின் எல்லையிலே தங்குமாம். குதிரை, இசை கேட்பின் முனிவு கொள்ளுமாம். யாழே தெய்வம். அன்றி யாழுக்குரிய தெய்வம் மாதங்கி எனப்படும். பன்னிரண்டு இராசிகளிலே 'மிதுன ராசியானது யாழ் என்னும் பெயரினால் வழங்கப்பட்டு இணை, யாழுருவத்தினாலே குறியீடு செய்யப்பட்டதென அறிஞர் கூறுவர்' என்றார் விபுலானந்தர்.

பத்துப்பாட்டு எனும் தொகுப்பிலிருந்து நன்கு எடுத்துக்காட்டுகள் மூலம், 'பத்தலினையும், பொல்லம் பொத்திய பச்சையாகிய போர்வையினையும் ஆணியினையும். வறுவாயிணையும் மருப்பினையும் திவவினையும் நரம்பின் தொடர்ச்சியினையும் காட்சியினையுமுடைய யாழ்.' எனவும் பிறவும் குறித்து, 'கடைச்சங்க காலத்திலும் அதற்கு முன்னுந் தோன்றிய சான்றோர் செய்யுட்களினுள்ளே வில்யாழும், சீரியாழும், பேரியாழும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சகோட யாழும், மகரயாழும், செங்கோட்டி

உறுப்புகளோடு நன்கு எடுத்துக்காட்டிக் கூறப்பெற்றுள்ளன, யாழ்க் கருவிகளே பற்பலவாம்,

“பேரியாழ் பின்னு மகரஞ் சகோடமுடன்
சீர்பொலியும் செங்கோடு செப்பினார் – தார்பொலிந்து
மன்னுந் திருமார்ப வண்கூடற் கோமானே
பின்னு முளவே பிற”

எனும் பாடலைப் பயிலுமிடத்து, 'பின்னுமுளவே பிற' என்ற சொற்களால் ஐந்து நரம்புடைய வில்யாழ் முதல் ஆயிரம் நரம்புகளையுடைய ஆதி யாழ்வரை எத்துணையோ யாழ்க் கருவிகள் இசைத்தமிழ்க் கருவிகளாக இருந்துள்ளமை பெரிதும் தெரியவரும். இக்கருவிகளைப்பற்றி ஒவ்வோர் உறுப்பும் மிகச் சிறந்த உவமைகளோடு சங்கநூல்களில் நன்கே கூறப்பெற்றுள்ளது. இவற்றினை இசைத்தோர் பாணர் எனப்பட்டனர். இவர்களுள் பெண்பாலார் பாணினியார் அல்லது பாடினியார் எனப்பட்டனர். யாழ்க் கருவியின் இசைநலங்களே பிற்கால இசைவல்லுநர் பலரானும் கைக்கொள்ளப்பெற்று வழிமுறைகள் கூறப்பெற்றன. பாணர்கள் என்போர் பேரியாழ் இசைப்போர் பெரும்பாணர் என்றும், சீறியாழ் இசைப்போர் சிறு பாணரென்றும் அழைக்கப்பெற்றனர். ஆற்றுப்படை எனும் இலக்கியம் பெருவேந்தர், குறுநில மன்னர் முதலானோரைப் பாடும் முறையிருந்தும் பாணர்களை ஆற்றுப்படுத்தும் பெற்றிமையில் பாடுவதையே பழங்காலப் புலவர்கள் பெருமையாகக் கொண்டு விளங்கினர். அத்துணைச் சிறப்பு இசைத்தன்மைக்கும் இசை எழுப்பும் கருவிகளின் தன்மைக்கும் பொருந்தியிருந்துளது.

சகோடயாழும் அதனை இசைத்த பாணர் மரபும் கி.பி.ஏழம் நூற்றாண்டு வரையிலும் தமிழகத்தில் இருந்தது நன்கு தெரிய வருகின்றது. தமிழகத்தில் கி.பி.பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் **அரசுச் செல்வாக்கில் எஃகுத் தந்திகள் கட்டிய வீணைக் கருவிகள்**

அட்டவணை 1: ஏழிசைகளின் உயிர்க் குறியீட்டு எழுத்துகள்

தாரம் ஆ	குரல் ஈ	துத்தம் ஊ	கைக்கிளை ஏ	உழை ஐ	இளி ஓ	விளரி ஔ
குரல் ஆ	துத்தம் ஈ	கைக்கிளை ஊ	உழை ஏ	இளி ஐ	விளரி ஓ	தாரம் ஔ
துத்தம் ஆ	கைக்கிளை ஈ	உழை ஊ	இளி ஏ	விளரி ஐ	தாரம் ஓ	குரல் ஔ
கைக்கிளை ஆ	உழை ஈ	இளி ஊ	விளரி ஏ	தாரம் ஐ	குரல் ஓ	துத்தம் ஔ
உழை ஆ	இளி ஈ	விளரி ஊ	தாரம் ஏ	குரல் ஐ	துத்தம் ஓ	கைக்கிளை ஔ
இளி ஆ	விளரி ஈ	தாரம் ஊ	குரல் ஏ	துத்தம் ஐ	கைக்கிளை ஓ	உழை ஔ
விளரி ஆ	தாரம் ஈ	குரல் ஊ	துத்தம் ஏ	கைக்கிளை ஐ	உழை ஓ	இளி ஔ

பாலைகள், விளரிப்பாலை, மேற் செம்பாலை, செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை எனும் ஒவ்வொரு பாலையையும் ஊதும் அளவிற்குக் குழற் கருவிகள் தனித்தனி துளை இடப்பட்டிருந்தன என்பதையும் அறிதல் வேண்டும்.

குழற்கருவிகளும் பல என்பதுபற்றி அடியார்க்கு நல்லார், கொன்றை, ஆம்பல், முல்லை என்பன சில கருவி, இதனுள் குழலென்றது வங்கியத்துப் பொதுப்பெயர். இவற்றுட் கூறியது எல்லா முணர்ந்து கருவியாதல் கொள்க. அவ்வாறு கொள்ளுங்கால் கருவியென்பதனை இடுகுறியாகக் கோடுமோ காரணக்குறியாகக் கோடுமோவெனில் காரணக்குறியாகக் கோடும். என்னை காரணமனில்?

'கஞ்சத்தாற் குமுதவடிவாக அணைசு பண்ணிச் செறித்தலின் ஆம்பற் குழலாயிற்றெனவும், கொன்றைப் பழத்தைத் துருவித் துளைத்து ஊதலிற்கொன்றைக் குழலாயிற்றெனவும், முல்லைக்கொடியால் முப்புரியாகத் தெற்றிய வளையை வளைவாய்க் கட்செறித்து ஊதலின் முல்லைக் குழலாயிற்றெனவும் கொள்க.'

இவ்வுரை குறித்து நோக்குங்கால் குழற்கருவிகளும் பலவென்பது கூறாமலே விளங்கும். இக்காலத்தும் குழற்கருவிகள் பற்பலவாய் தமிழகத்து மக்களிடையே உள்ளன. ஊதும் தொழிலும் நடை பெற்றுவருகின்றன. நாதசுரக்கருவிகள், கருங்கல் நாதசுரம், முகவீணை, புல்லாங்குழல், குறுங்குழல், நெடுங்குழல் எனப் பலவாக இருப்பதும் தெரிய வரும். கொம்பு வகைகளும், தாரை, திருச்சின்ன வகைகளும் பலவே. இனி, யாழ்க் கருவிகள்பற்றி அறியலாம். பரிபாடலில் 'யாழிசை கேழ்த்தன்ன' எனுமிடத்தும், 'பருக் கோட்டியாழ்ப்பக்கம்', எனும் பகுதியிலும் சிலப்பதிகாரத்தில் பலவிடத்தும், பத்துப்பாட்டிலும் இன்னும் பழந்தமிழ் நூல்கள் பலவற்றுள்ளும் ஏன்? இலக்கண நூல்கள் சிலவற்றுள்ளும் யாழ் எனும் கருவி அதனதன்

அட்டவணை 1: ஏழிசைகளின் உயிர்க் குறியீட்டு எழுத்துகள்

தாரம் க	குரல் ம	துத்தம் ப	கைக்கிளை த	உழை நி	இளி ச	விளரி ரி
குரல் ம	துத்தம் ப	கைக்கிளை த	உழை நி	இளி ச	விளரி ரி	தாரம் க
துத்தம் ப	கைக்கிளை த	உழை நி	இளி ச	விளரி ரி	தாரம் க	குரல் ம
கைக்கிளை த	உழை நி	இளி ச	விளரி ரி	தாரம் க	குரல் ம	துத்தம் ப
உழை நி	இளி ச	விளரி ரி	தாரம் க	குரல் ம	துத்தம் ப	கைக்கிளை த
இளி ச	விளரி ரி	தாரம் க	குரல் ம	துத்தம் ப	கைக்கிளை த	உழை நி
விளரி ரி	தாரம் க	குரல் ம	துத்தம் ப	கைக்கிளை த	உழை நி	இளி ச

குறியீட்டெழுத்து, தாரத்திற்கு உழை கிளை ஆதலான் நற்கிளை எனும் பொருள்பட ந என்பதும் இளியிசையின் குறியீட்டெழுத்து ஆறாமிசையாக நின்று பகையாகி என ஒலித்தலால் மேற்பகை அல்லது சமப்பகை எனும் பொருள்பட ச என்பதும் விளரியிசை ஏழாமிசையாதலால் ஒரு நிரலினை நிறைவு செய்தலால் விளர் எனும் பொருள்பட விளரி எனப்பட்டதாலும் ர என்பது குறியீட்டெழுத்தாயிற்று. கமபதநசர எனும் இசைத் தமிழ்க் குறியீட்டெழுத்துகள் கண்டத்தாற் பாடுங்கால் கமபதநிசரி எனப்பட்டது. அன்றியும் அலகுமுறை எண்களை அறிய வேண்டியும் அவ்வவ்வெழுத்து இனங்களும் பயன்படுத்தப்பெற்றன. இவ்வாறே விரிவடையும் எழுத்துகள் அனைத்தையும் யாழெழுத்துகள் எனத் தனித்த முறையில் விதந்தோதப் பெற்றன். இவ்வெழுத்துகளை **யாழெழுவல் யாழின் கிளவி** என்றெல்லாம் கூறப்பெறும். யாழிசை யூப்புக்கும் எழுத்துகள் அதாவது யாழின் இசையூடே புகும் எழுத்துக்கள் என்றும் கூறப்பெறும்.

அட்டவணை: ஒவ்வோரிசைக்குரிய

இந்நிரல்களைக் காணுமிடத்து ஆறாம் நிரலான இளி முதல் உழையீறாய நிரலே சரிகமபதநி எனும் குறியீட்டினைக் கொண்டு விளங்குவதறியலாம். இந் நிரல்தான் அடியார்க்கு நல்லார் காட்டிய வங்கிய இலக்கணமும் அதனின்று எழுப்பப்படும் ஒலிமுறையாகிறது. அவற்றின் குறியீட்டெழுத்து களுமாகிறது. விபுலாநந்தர் அறிந்து உணர்த்திலரேல் நம்மால் அறிந்துணர இயலவே இயலாது. சரிகமபதநி எனும் குறியீட்டெழுத்துள்ள பாலை, கோடிப்பாலை எனப்படும். பண்டைய கோடிப் பாலை அதனிசை, அலகுமுறைகள் அவற்றைக் கணித்தறிந்த விபுலாநந்தர், பண்டைய கோடிப்பாலை, பிற்கால இசை வல்லுநரால் கரஹரப்பிரியா எனப்பட்டதென்றார். ஆகவே, சிலம்பு தரும் இசைத்தன்மை, மாதவியின் அரங்கேற்றத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு ஊதியிசைத்த ஒரு குழற்கருவி கோடிப்பாலையை ஊதும் அளவிற்குத் துளையிடப் பட்டதென நமக்குக் காட்டுகிறது. அதுபோன்றே மற்றும் ஆறு

'தலையினத் தாரஞ் செய்யுந் தாரம்' என்றெடுத்துக்காட்டிய அடியார்க்குநல்லார், 'இவற்றுள் முன்றோன்றியது தாரம், அது வந்தவழிக் கண்டுகொள்க' எனவும் கூறியிருப்ப தறியலாம். விபுலானந்த அடிகளும் ஓரிடத்தில் 'முதலிசையைத் தாரம் எனக் கூறுவது பழந்தமிழிசை நூற்றுணிபு' எனவும் கூறுவார். இனி, அம்முறையில் குறியீட்டுத் தன்மையுணர எழுத்துக்களையும் எழுதிக் காணலாம்.

'ஆங்குள ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ இவ்வேழும் ஏழிசைக்குரிய' என்பது நிகண்டு. பிறப்பு முறையிலே தாரம், உழை, குரல், இளி, துத்தம், விளரி, கைக்கிளை எனத் தோன்றி ஏழிசைகள், நிரல் அளவு முறைமையில் தாரம், குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி என அமைந்து விளங்கி நிற்கும் இவற்றின் உயிர்க் குறியீட்டு எழுத்துகள் நிகண்டு முறைப்படி.

<u>அட்டவணை 1: ஏழிசைகளின் உயிர்க் குறியீட்டு எழுத்துகள்</u>

இவ்வட்டவணையைக் கூர்ந்து காணுமிடத்து ஒரே உயிர் எழுத்து ஏழிசைகளுக்கும் வருவதறியலாம். ஆயினும் ஒவ்வோர் இசைக்கேயுரிய குறியீட்டெழுத்துகள் நல்ல கரணியத்துடன் சான்றோர்களால் குறித்து உணரப் பெற்றுள்ளன என்பதும் போதரும், அதாவது ஒரு குறியீட்டெழுத்து எழுதியறியின் அவ்வெழுத்து ஒரு குறிப்பிட்ட இசையையே குறிக்கும் என்பதாம். முதல் இசையாகிய தார இசையின் குறியீட்டெழுத்து, முதலிசை எனும் பொருள்படியும் முதலெழுத்து மெய்யெழுத்தில் க என்பதும்; துத்த இசை மூன்றாமிசையாதலால் ஏழிசைகளில் மூன்றாமிசை பகை எனப்படுவதால் ப என்பதும் குறியீட்டேழுத்தாயிற்று.

கைக்கிளை இசையின் குறியீட்டெழுத்து ஏற்கெனவே ஐந்தாம் இசையாகிய உழை கிளையாயிருந்தலின் இவ்விசை சிறிய கிளை எனும் பொருள்படக் கைக்கிளையானதால் த என்பதும் உழையிசையின்

மேலும் அவர், 'மேற்கூறிய வங்கியத்தை அழுத்தமாக ஊதினால் அதனின்று எழும் அலைகளின் தொகை முன்னையிலும் மூன்று மடங்காகும்.... முன்னின்ற அசைவெண் 256 ஆயின் இப்பொழுதுள்ள அசைவெண் 768 ஆகும். இது மேற்றானத்துப் பஞ்சமத்திற்குரியது. பஞ்சமத்தைப் பண்டையோர் துத்தம் என்றனர். இளியினுள்ளே துத்தம் தோன்றுமெனப் பழைய இசையாசிரியர்கள் கூறிய உண்மையினை இது நமக்கு வெளியிட்டுக் காட்டுகின்றது.'

'ஊதப்படுகிற ஏழு துளைகளிலும் நடுவில் நின்ற துளையிலே முன்பு குரல் (மத்திமம்) இசைந்தது, இப்பொழுது இளி (சட்ஜம்) இசைக்கின்றது. குரலினுள்ளே இளி தோன்றும் எனும் உண்மையினை இது நமக்கு வெளியிட்டுக் காட்டுகின்றது. ஏழாந்துளையினுள்ளே முன்பு உழை பிறந்தது. இப்பொழுது அத்துளையில் குரல் நரம்பினிசை பிறக்கின்றது. உழையினுள்ளே குரல் தோன்றும் எனும் உண்மையை இது நமக்குக் காட்டுகிறது. உழை யுனுட் குரல், குரலினுள் இளி. இளியுனுள் துத்தம் என்பவற்றை நினைவில் வைப்போமாக' எனவே கூறினார்.

"தாரத்துட் டோன்றும் உழையுழை யுட்டோன்றும்
ஓருங் குரல்குரலி னுட்டோன்றிச் - சேருமிளி
யுட்டோன்றுந் துத்தத்துட் டோன்றும் விளரியுட்
கைக்கிளை தோன்றும் பிறப்பு"

என்பது பண்டைய இசைத்தமிழ் வெண்பா. அது கூறும் ஒப்பற்ற உண்மையினை விபுலானந்தர் ஒலி நூற்பகுதி கொண்டும் இசைத்தமிழ்த் தன்மையினை நமக்குப் புலப்படுத்தினார்.

அடியார்க்குநல்லார் கூறிய குழலினின்று ஏழிசை தோன்ற அதன் குறியீட்டு எழுத்துகள் சரிகமபதநி என்பதே. இதனைப்பற்றியும் நாமறிதல் வேண்டும். பண்டைய இசைத்தமிழ்த் தன்மையில் முதலிசை முதல் எனும் பொருள்பட தாரம் எனவே கூறப்பெற்றது. இதனைத்

அட்டவணை 1: ஏழிசைகளின் உயிர்க் குறியீட்டு எழுத்துகள்

தாரம் க	குரல் ம	துத்தம் ப	கைக்கிளை த	உழை நி	இளி ச	விளரி ரி
குரல் ம	துத்தம் ப	கைக்கிளை த	உழை நி	இளி ச	விளரி ரி	தாரம் க
துத்தம் ப	கைக்கிளை த	உழை நி	இளி ச	விளரி ரி	தாரம் க	குரல் ம
கைக்கிளை த	உழை நி	இளி ச	விளரி ரி	தாரம் க	குரல் ம	துத்தம் ப
உழை நி	இளி ச	விளரி ரி	தாரம் க	குரல் ம	துத்தம் ப	கைக்கிளை த
இளி ச	விளரி ரி	தாரம் க	குரல் ம	துத்தம் ப	கைக்கிளை த	உழை நி
விளரி ரி	தாரம் க	குரல் ம	துத்தம் ப	கைக்கிளை த	உழை நி	இளி ச

இதனை நான்கிற் பெருக்கக் கிடைப்பது அலை நீளம். (அலைநீளம் என்பது ஓசையானது பவனத்தினூடே சிற்றலைகளின் வடிவமாக பரவும். ஒருபக்கம் மூடப்பட்ட துளைக்கருவி (புல்லாங்குழல்) ஒன்றினை ஊதி இசையெழுப்ப, குழலின் நீளத்தினை போல் நான்கு மடங்கு நீளம் உள்ள அலைகள் எழும்.) அங்ஙனமாதலின் அலைநீளம் 68 விரல் அல்லது 51 'இஞ்சு' ஆகிறது. ஒரு செக்கண்டு என்னும் காலவெல்லையின் முதலிலே புறப்பட்ட அலையானது 1,081 அடி (ஓசை ஒரு செக்கண்டிலே செல்லும் தூரம்) அகன்று நிற்ப செக்கண்டின் இறுதியிலே புறப்பட்ட அலை துளைவாயிலே நிற்கும்.'

இந்த எல்லைகளுக்கிடையே எத்தனை அலைகள் உண்டென்று காண்பதற்கு 1,081 அடி, அதாவது 12.972 இஞ்சுகனை 51 இஞ்சுகளால் வகுத்துக்காண வேண்டும். அவ்வாறு வகுத்துப் பெற்ற பேறு 254. மேனாட்டார் சட்ஜத்திற்கு 256 முதல் 261 வரையும் அசைவெண் கொள்வர். ஆதலினால் நாம் ஆராய்ந்த குழலில் இருந்து எழுகின்ற முதற் சுவரத்தினோசை இளி நரம்பினோசை என்பது பெறப்பட்டது.

இனி, ஏழாவது துளையினின்றும் எழுகின்ற சுவரத்தினை அளவிடப் புகுவாம். தூம்புமுகத்திலிருந்து 9 விரலில் ஏழாவது துளை நிற்கிறது. இதன் அலை நீளம் 36 விரல் அல்லது 27 இஞ்சு ஆகும். ஆதலின் அதனசைவெண் 12,97227÷480 ஆகிறது. முதற் சுவரத்தின் அசைவெண்ணினை 256 எனக் கொள்ளலாம். அப்படிக் கொள்ளுமிடத்து ஏற்படுகின்ற வழூ நூற்றுக்கு ஒரு வீதமாதலின் கொள்வதில் தவறில்லை. ஏழாஞ் சுவரத்திற்கும் முதற் சுவரத்திற்கும் இடையேயுள்ள அசைவெண் விகிதம் 480/256 ஆகும். இதனைப் பொதுச்சினை நீக்கிக் கொள்ளக் கிடைப்பது 15/8 ஆகும். இதுவே 19ஆம் கருதியாகிய கைசிகி நிஷாதத்திற்குரிய விகித எண். இது பழந்தமிழிசையிலே உழை எனப்படும். அடியார்க்குநல்லார், 'காட்டிய வங்கியம் இளி முதல் உழையீறாக இசைத்தது என்பதைக் கணித நூல் கருவியாக மட்டிட்டறிந்து கொண்டோம்' என்றார்.

அட்டவணை 1: ஏழிசைகளின் உயிர்க் குறியீட்டு எழுத்துகள்

தாரம் ஆ	*குரல்* ஈ	*துத்தம்* ஊ	*கைக்கிளை* ஏ	*உழை* ஐ	*இளி* ஓ	*விளரி* ஔ
குரல் ஆ	*துத்தம்* ஈ	*கைக்கிளை* ஊ	*உழை* ஏ	*இளி* ஐ	*விளரி* ஓ	*தாரம்* ஔ
துத்தம் ஆ	*கைக்கிளை* ஈ	*உழை* ஊ	*இளி* ஏ	*விளரி* ஐ	*தாரம்* ஓ	*குரல்* ஔ
கைக்கிளை ஆ	*உழை* ஈ	*இளி* ஊ	*விளரி* ஏ	*தாரம்* ஐ	*குரல்* ஓ	*துத்தம்* ஔ
உழை ஆ	*இளி* ஈ	*விளரி* ஊ	*தாரம்* ஏ	*குரல்* ஐ	*துத்தம்* ஓ	*கைக்கிளை* ஔ
இளி ஆ	*விளரி* ஈ	*தாரம்* ஊ	*குரல்* ஏ	*துத்தம்* ஐ	*கைக்கிளை* ஓ	*உழை* ஔ
விளரி ஆ	*தாரம்* ஈ	*குரல்* ஊ	*துத்தம்* ஏ	*கைக்கிளை* ஐ	*உழை* ஓ	*இளி* ஔ

'நம்மைச் சூழவிருக்கும் பவனத்திலே ஓசையானது ஒரு செக்கண்டுக்கு 1,081 அடி அல்லது 331 மீத்தர் வேகமாகச் செல்லுகிறது என்று கொள்ளலாம்.'

'அடியார்க்குநல்லார் காட்டுகிற வங்கியத்தின் நீளத்தினை எடுத்துக்கொள்வோம். நீளம் இருபது விரல். சுற்றளவு நாலரை விரல். இது துளையிடு மிடத்து நெல்லரிசியில் ஒரு பாதி மரனிறுத்திக் கடைந்து வெண்கலத்தால் அணைசு பண்ணி இட முகத்தை யடைத்து வலமுகம் வெளியாக விடப்படும்........'

'இனித் துளையளவிலக்கணம்: அளவு இருபது விரல். இதிலே தூம்புமுகத்தின் இரண்டு நீக்கி முதல்வாய் விட்டு இம்முதல் வாய்க்கு ஏழங்குலம் விட்டு வளைவாயினும் இரண்டு நீக்கி நடுவு நின்ற ஒன்பது விரலினும் எட்டுத் துளை இடப்படும். இவற்றுள் ஒன்று முத்திரையென்று கழித்து நீக்கி நின்ற ஏழினும் ஏழு விரல் வைத்து ஊதப்படும். துளைகளின் இடைப்பரப்பு ஒரு விரலகலம் கொள்ளப்படும்' என அடியார்க்குநல்லாரது சொற்களையே நாம் மீண்டும் விளங்கிக்கொள்ளவேண்டிக் குறித்த விபுலாநந்தர்,

'எல்லா இடைப்பரப்புகளும் ஓரளவாக இருத்தல் பொருந்தாது' எனவும் கூறி, 'இப்பொழுது நாம் காணவேண்டியது இக்குழலிலே எழும் முதற் சுவரத்தின் நாதம் ஒரு செக்கண்டுக்கு எத்தனை சிற்றலைகளை உண்டுபண்ணிப் பவனத்திலே பரவுகிறது என்பதேயாம்' எனவும் கூறியதோடன்றி.

'இங்குக் கூறிய விரலளவு அங்குலம் என்பவை ஒரு சாணின் பன்னிரண்டில் ஒரு கூறாகிய முக்கால் 'இஞ்சு' ஆகும். வளைவாயிலிருந்து இரண்டு விரல் கீழாக நிற்பது முத்திரை என்னும் துளை. அதனினின்று ஒரு விரல் தாழ்ந்து நிற்பது முதற் சுவரத்தின் துளை, இதற்கும் அடைக்கப்பட்ட இடப்புறத்து முகத்திற்கும் தூரம் பதினேழு விரலாகும். இதுவே முதற் சுவரத்திற்குரிய குழல் நீளமாகும்.

'இவ் வங்கியம் ஊதுமிடத்து வளைவாய் சேர்ந்த துளையை முத்திரையென்று நீக்கி முன்னின்ற ஏழினையும் ஏழு விரல்பற்றி வாசிக்க.'

'ஏழு விரலாவன: இடக்கையிற் பெருவிரலும் சிறுவிரலும் நீக்கி மற்றை மூன்று விரலும், வலக்கையிற் பெருவிரலொழிந்த நான்கு விரலும் ஆக ஏழு விரலுமென்க.'

'இவ் வங்கியத்து ஏழு துளைகளில் இசை பிறக்குமாறு: அஃது ஏழெழுத்தாற் பிறக்கும். எழுத்து ச, ரி, க, ம, ப, த, நி என்பன. இவ்வேழு எழுத்தினையும் மாத்திரைப்படுத்தித் தொழில் செய்ய இவற்றுள்ளே ஏழிசையும் பிறக்கும்.'

'ஏழிசையாவன; சட்சம், ரிடபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிடாதமென்பன. இவை பிறந்து இவற்றுள்ளே பண்கள் பிறக்கும்.'

ஆசிரியன் நல்லந்துவனாரால் பாடப்பெற்ற பண்டைய இசைப்பாடல்களில் ஒன்றானதும், மருத்துவன் நல்லச்சுதனார் என்பவரால் பண்ணுப் பாலையாழில் இசையமைக்கப் பெற்றதானதும் கிடைத்துள்ள எட்டாவது பரிபாடலில் (அடி.22) **"ஏழ்புழை ஐம்புழை யாழிசை கேழ்த்தன்ன"** எனும் அடிகளுக்கு அந்நூல் உரைப்பகுதி 'ஏழு துளையான வங்கியத்தும் ஐந்து துளையான வங்கியத்தும் யாழினும் பிறந்த இசைச் சுருதி யொத்து' எனக்கூறுகிறது.

மரபுத் தன்மைப்படி நோக்குமிடத்து ஏழ்புழைக் கருவிகள் ஏழு இருந்திருத்தல் வேண்டும்; அது போன்றே ஐம்புழைக் கருவிகள் ஐந்து இருத்தல் வேண்டும். புழை என்பது துளை. ஏழ்புழைக்கருவிகளில் ஒன்றான ஒரு கருவியையே அடியார்க்குநல்லார் அறிமுகப்படுத்தி இலக்கண மேற்கோள் காட்டினார். அவர் கூறிய அளவு முறைகொண்டு அருட்டிரு விபுலாநந்த அடிகள் பிற்கால ஓசை, ஒலி நூலறிவாலும் விளக்கந் தந்துள்ளார். அவ்விளக்கத்தினையும் ஈண்டுக் காணலாம்.

“ஓங்கிய மூங்கி லுயர்சந்து வெண்கலமே
பாங்குறுசெங் காலி கருங்காலி – பூங்குழலாய்
கண்ண னுவந்த கழைக்கிவைக ளாமென்றார்
பண்ணமைந்த நூல்வல்லோர் பார்த்து.”

“இவற்றுள், மூங்கிலிற் செய்வது உத்தமம்,; வெண்கலம் மத்திமம்; ஏனைய அதமமாம். மூங்கில்; பொழுது செய்யும்; வெண்கலம் வலிது; மரம் எப்பொழுதும் ஒத்து நிற்கும்.”

‘இக்காலத்துக் கருங்காலி செங்காலி சந்தனம் இவற்றாற் கொள்ளப்படும். கருங்காலி வேண்டுமென்பது பெருவழக்கு. இவை கொள்ளுங்கால் உயர்ந்த ஒத்த நிலத்திற் பெருக வளர்ந்து நாலு காற்று மயங்கின் நாதமில்லையாமாதலான் மயங்கா நிலத்தின்கண் இளமையும் நெடும் பிராயமுமின்றி ஒரு புருடாயுப்புக்க பெரிய மரத்தை வெட்டி ஒரு புருடாகாரமாகச் செய்து, அதனை நிழலிலே ஆற இட்டு வைத்துத் திருகுதல், பிளத்தல், போழ்ந்துபடுதல் இன்மையை அறிந்து ஓர் யாண்டு சென்றபின் இலக்கண வகையான் வங்கியம் செய்யப்படும்.’

‘இதன் பிண்டியிலக்கணம் நீளம்; இருபது விரல்; சுற்றளவு நாலரை விரல். இது துளையிடுமிடத்து நெல்லரிசியில் ஒரு பாதி மரனிறுத்திக் கடைந்து வெண்கலத்தாலே அணைசு பண்ணி இடமுகத்தை அடைத்து வலமுகம் வெளியாக விடப்படும்.’

‘இனித் துளையளவிலக்கணம்; அளவு இருபது விரல். இதிலே தூம்பு முகத்தின் இரண்டு நீக்கி முதல் வாய்விட்டு இம் முதல்வாய்க்கு ஏழங்குலம் விட்டு வளைவாயினு மிரண்டு நீக்கி நடுவில் நின்ற ஒன்பது விரலினும் எட்டுத் துளை இடப்படும். இவற்றுள் ஒன்று முத்திரை என்று கழித்து நீக்கி நின்ற ஏழினும் ஏழு விரல் வைத்து ஊதப்படும். துளைகளின் இடைப்பரப்பு ஒரு விரலகலம் கொள்ளப்படும்.’

"தொடுதோல் மரீஇய வடுவாழ் நோனடி
விழுத்தண் டூன்றிய மழுத்தின் வன்கை
உறிக்கா வூர்ந்த மறுப்படு மயிர்ச்சுவல்
மேம்பா லுரைத்த வோரி யோங்குமிசைக்
கோட்டவும் கொடியவும் விரைஇக் காட்ட
பல்பூ மிடைந்த படலைக் கண்ணி
ஒன்றமர் உடுக்கைக் கூழார் இடையன்
கன்றமர் நிரையொடு கானத் தல்கி
அந்து ணவிர்புகை கமழக் கைம்முயன்று
ஞெலிகோற் கொண்ட பெருவிறல் ஞெகிழச்
செந்தீத் தோட்ட கருந்துளைக் குழலின்
இன்றீம் பாலை முனையிற் குமிழின்
புழற்கோட்டுத் தொடுத்த மரற்புரி நரம்பின்
வில்யாழ் இசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சிப்
பல்காற் பறவை கிளைசெத் தோர்க்கும்
புல்லார் வியன்புலம் போகி.."

(பெரும்பாண்.169-184)

என்பதே அப்பகுதி, அருட்டிரு விபுலாநந்த அடிகள் அவர்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டு யாழ் நூலாசிரியர். மேலும் விபுலாநந்தர், தலைச் சங்கத்துக்கு முன் நடந்த இந் நிகழ்ச்சியினைக் கடைச் சங்கக் காலத்துப் புலவராகிய கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் கனவு கண்டு, தாம் தொண்டைமான் இளந்திரையனைப் பாடிய பெரும் பாணாற்றுப்படையினுள்ளே பொதிந்து வைத்தார் எனவும் கூறினார்.

முல்லை நிலத்து ஆயர்கள் கண்ட குழல்களும் பல; யாழ்களும் பல, குழற்கருவிகள் பற்றிய ஒரு சில செய்திகளை நமக்குச் சிலம்பினது உரைப்பகுதி தெளிவுறக் காட்டுகிறது. அவை வருமாறு:

'குழலும் என்றது - வங்கியப் பாடலும் என்றவாறு. **குழல்-வங்கியம். அதற்கு மூங்கில், சந்தனம், வெண்கலம், செங்காலி, கருங்காலி என ஐந்துமாம். என்னை?'**

பொருள்பட, **இயையும், இசையும், புணர்ச்சிக் குறிப்பும், இசைப் பொருண்மையும்** உணர்த்தியவாறு என அதன் உரைக் குறிப்புக் கூறுகின்றது. இசைத்தமிழ்க்கலை நரம்பின் மறை என்றும் கூறப்பெற்றது.

ஒலிவகைக் கலைப் பகுதியிலும் நுண்கலை முறைமை பலவாக உள்ளன. ஆதலின் நுண்கலைகளில் ஒன்றாய இசைக்கலை ஒப்பற்ற தனித்த மொழி போன்றே விளங்குவதாகும் எனக் கூறப்படும். நுண்ணிய ஒலியணுக்களின் திரட்சியே இசையென்பதும் அறியப்படும்.

அடியார்க்குநல்லார் காலத்து மறைந்த இசை நூல்களின் பெயரும், இருந்த இசை நூல்களின் பெயரும் தெரியவருகின்றன. இசை, தனித்தும் விளங்கும்; மொழியுடன் சேர்ந்து விளங்கும். மொழியுடன் சேர்ந்து விளங்குங்கால், மொழிக்கு முன்னின்றும் பின்னின்றும் விளங்கும். இசை முன்னின்று விளங்கினால் அதனைச் சேர்ந்த **தமிழ்,** இசைத் தமிழ் எனவும், பின்னின்று விளங்கினால் அதனைச் சார்ந்த தமிழ், தமிழிசை எனவும் பெயர் பெறுவதை, சான்றோர்கள் நன்கே நிறுவிப் போந்தனர். இக் கருத்தே இலக்கணத்தில் இடம் பெற்றது. இசைத்தமிழ் இலக்கணம் வெண்பாவானும், நாடகத்தமிழ் இலக்கணம் ஆசிரியப்பாவானும், இயற்றப்பெற்றது.

இந்தியத் தென்னகத்தில் சிறப்பாகக் **குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல்** எனும் ஐந்திணைகளும் இயல்பாகவே அமைந்துள்ளன. அம்முறையில் தமிழகத்தே மிக்க பழங்காலத்தில் முல்லை நிலத்து வாழ்ந்த ஆயர் பெருமக்களால் குழல்வழியும் யாழ் வழியும் இசைக்கலை தோற்றுவிக்கப் பெற்று அறிந்துணரப்பெற்றுப் பெருக வளர்க்கப்பெற்றன என்பதே தொன்னூல்களின் முடிபு.

இக்கருத்தினை நம் விபுலானந்த அடிகளார் **பெரும்பாணாற்றுப்படைப் பகுதியினின்றும் இவ்வாறு எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.**

வரையிருந்து துணை செய்யும். இலக்கியம் அவ்வக்காலங்களுக்கு ஏற்ப மாற்றமடையும். ஆயினும் இலக்கியமே முதலில் வைத்து எண்ணப்படும். இலக்கணம் அடுத்து வைத்து எண்ணப்படுவது வழக்கு.

இக்கருத்து, இசைத்தமிழ்க் கலைக்கும் பொருந்துவதாகும். மக்கள் வழக்கில் பாடி வரும் பழக்க முறை பொதுவியலைச் சார்ந்ததாகும். இயல், இசை, நாடகம் யாவுமே வேத்தியலாகவும் பொதுவியலாகவும் இருந்துள்ளன. இசையையும் நாடகத்தையும் மொழியோடு சேர்த்துக் கூறிய பெற்றிமை உலகில் தமிழ்மொழிக்கே தொன்றுதொட்டு அமைந்து உள்ளது. அவ்வமைப்பினை இவ்வாறுங் காணலாகும். எதனையும் எழுதிக் காணுமிடத்துச் சிற்சில நுண்மையும் தன்மையும் புலப்படும் என்பதுறுதி.

தமிழ்

இயல்--தமிழ்--இயற்றமிழ்

-தமிழ்--இயல்--தமிழியல்

இசை--தமிழ்--இசைத்தமிழ்

-தமிழ்--இசை--தமிழிசை

நாடகம்--தமிழ்--நாடகத்தமிழ்

-தமிழ்--நாடகம்--தமிழ்நாடகம்

"எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே". ஆதலின், இத்தகு சொற்களின் அமைதி முறைகளில் ஆழ்ந்த பொருள் தன்மை நிறைந்து விளங்குவதறியலாம். ஆயினும் தனித்தனியே அறிதலே சாலச் சிறப்புடைத்து.

தமிழ்மொழிக்குத் தொல்காப்பியமே சிறந்த முதல் இலக்கண நூலாகும். "இயைபே புணர்ச்சி", "இசைப்பு இசையாகும்" எனுமிவ்விரண்டு தொல்காப்பிய நூற்பாவிற்கும், இயைந்தொழுகும் எனவும் யாழிசையூப்புக்கும் எனவும் அதாவது ஊடே புகும் எனும்

2. இசைத்தமிழ்த் தன்மை

இசைத்தமிழின் தனித்தன்மையைப் பற்றிப் பல்வேறு அரங்குகளில் இசையுடன் கூடிய பொழிவைத் தந்தார். இவரது சொற்பொழிவுகளைக் கேட்ட நாம் எழுத்துருவில் இவற்றைக் காண்போம். இக்கட்டுரை ஐந்தாம் உலகத்தமிழ் மாநாட்டு மலரில் இடம்பெற்றுள்ளது.

உலகின் எல்லா நாடுகளிலும் வாழும் மக்களறிவில் தோன்றி விளக்கமடைந்து வளர்ந்துள்ள கலைகளில் இசைக்கலையும் ஓர் ஒப்பற்ற கலையாகும். இந்திய நாட்டு இசைக்கலையும் கருவியிசை, கண்ட (குரல்) இசை எனும் பாகுபாட்டினோடே வளர்ந்து வருவதாகும். ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அவ்வந்நாட்டுப் பண்பிற்கு மட்டும் ஏற்றவாறே கலைகளும் விளங்கி வருவது இயல்பு.

இந்திய இசையில் நுண்ணொலிகள், அவற்றின் சேர்க்கை, மாறி மாறி ஒலிக்குந் தன்மை, அவ்வவற்றால் கேட்கப்படும் ஒலிக் கூறுபாடுகள், அவற்றின் ஒப்புமையின்மை யாவும் கருவிகளின் வழியேதான் மிக்க பழங்கால இந்திய மக்களால் அறிந்துணரப்பெற்றன.

இந்திய இசையிலும் முறைமைபற்றி வட இந்திய இசை, தென்னிந்திய இசை எனும் பிரிவுமுறை எக்காலத்தும் உள்ளது. ஒலிவகை ஒன்றா யிருந்தும் இசைவகை (சுரவகை) ஒன்றாயிருந்தும் இசைக்கும் முறைமையே அப் பிரிவுமுறையாகும். பொது வகையில் வட இந்திய இசை இராகத் துறையிலும் தென்னிந்திய இசை பண் முறையிலும் பழங்காலத் தொட்டே வழக்கில் இருந்துள்ளது.

பாடிவரும் பழக்க முறை, இசை வகை இலக்கியமாகும். அதனையறிந்தோர், முறை தவறாதிருத்தற் பொருட்டுப் பழக்க வழக்கத் தன்மைகளை அறிமுகப்படுத்தி எழுதி வைத்துப் பாதுகாத்த முறை, இலக்கணமாகும். இலக்கணம் நூல் வடிவில் நெடுங்காலம்

என்றார். என் அப்பா இறந்துவிட்டார். பணம் இல்லை என்றான். உடனே தன் கையில் வைத்திருந்த 50 ரூபாயைக் கொடுத்துக் கடைசிவரை இருந்து ஊர்திரும்பினார். யார் செய்வார்கள்? என்னே பண்பு யாருக்கு வரும் என்றார்.

பண்ணாராய்ச்சி வித்தகர் ப.சுந்தரேசனாரின் இறுதி நாட்கள்

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தின் சிலப்பதிகார ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருந்தபொழுது மஞ்சள் காமாலை நோயால் பாதிக்கப்பட்டார். திருத்தவத்துறைக்கு வந்து அன்பர்கள் மூலம் திருச்சி மருத்துவர் விசுவநாதன் மருத்துவமனையில் மருத்துவம் செய்துகொண்டார். உடல் தெளிவு பெற்றுக் குடந்தையிலும், லால்குடியிலும் தங்கினார். லால்குடியில் பெரியபுராணத்தை நிறைவு செய்தார். மீண்டும் உடல்நிலை சீர்கெட்டதால் திருச்சி மருத்துமனைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டார். நோய் முற்றிய காரணத்தால் இவரை உடன் கும்பகோணம் கொண்டு செல்லுமாறு மருத்துவர் கூறிய அறிவுரையின்படி பூவாளூர் சுப்பிரமணியச் செட்டியார், கனகசபை, சிவா உள்ளிட்டோர் மகிழ்வுந்தில் இரவு கொண்டுபோய் கும்பகோணத்தில் அவரது வீட்டில் விட்டனர். சற்றுநேரத்தில் இறந்துவிட்டார். இறந்தபொழுது விடியற்காலை 2 1/2 மணி இருக்கும். லால்குடி அன்பர்கள் இவரது இறந்த செய்தி தெரியாமல் காலை 5 1/2 மணிக்குக் குடந்தையை அடைந்து இறந்த செய்தி கேட்டுத் துயருற்று நண்பர்களுக்கெல்லாம் தெரிவித்து பண்ணாய்வான் பசுவின் இறுதி அஞ்சலியில் கலந்து கொண்டனர். இவரது இறப்பிற்குப் பிறகு மனைவி சொர்ணத்தம்மாள் கணவர் விருப்பப்படியே வாழ்ந்து பின்னர் அவரும் அவரோடு மறைந்தார். பூதவுடல் நீங்கினாலும் சுந்தரேசனாரின் புகழ் அவர் செய்த தன்னலமற்ற தமிழ்ப் பணியால் இன்றும் நிலைத்து வாழ்கிறது.

****

அம்மணி நான் உங்கள் திருமணம் செய்யும் பொழுது நீங்கள் மஞ்சள், குங்குமம் இட்டு, மலர்கள் சூடி பட்டு உடுத்தி இருந்தீர்கள் அல்லவா? அதைப்போலவே என் மறைவிற்குப் பிறகும் இருக்க வேண்டும் என்றார்.

நாங்கள் எல்லாம் இசைமேதை, கடவுள்பக்தி மிக்கவர் என்று தான் இத்தனை நாளும் நினைத்திருந்தோம். எங்களுக்கெல்லாம் இந்த வார்த்தை கேட்டதும். இவர் ஓர் சமூக சீர்திருத்தவாதி என்று மகிழ்ந்தோம். அதேவேளையில் இவரின் மறைவு எங்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமையால் நாங்களும் கண்ணீர் விட்டோம்.

அடுத்ததாக இன்னும் ஓர் முக்கியமான செய்தி கவனமாகக் கேள் என்றார். நான் மறைந்த பிறகும் திருமாங்கல்யத்தைக் கழற்றி விடாதே என்றார். அம்மையாருக்கு அதிர்ச்சி எங்களுக்கெல்லாம் இராஜாராம் மோகன்ராயின் மறுபிறவிதான் ஐயா என உணர்ந்தோம்.

திருமாங்கல்யத்தைப் போட்டே இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு விளக்கமாக, என்னுடைய நினைவுப் பரிசாக இருக்க வேண்டும் என்றார். அம்மையாரால் மறுக்க முடியவில்லை. அப்படியே செய்துகாட்டினார் அம்மையாரும்."

மனிதநேயம்

பண்ணாராய்ச்சி வித்தகர் ப.சுந்தரேசனார் சமூக சீர்திருத்த சிந்தனையாளராக மட்டுமல்லாமல் மனிதநேயப் பண்பாளராகவும் விளங்கினார்.

இது குறித்து காரைப்பாக்கம் சிவ. இராமையா பிள்ளை குறிப்பிடும்போது, கரந்தையில் ஒரு விழாவில் கலந்து கொண்டு வெளியே வரும்போது ஒரு மாணவனைச் சந்தித்தார். அவன் ஐயா நான் அவசரமாகச் சென்று கொண்டு இருக்கிறேன் என்றான். என்ன காரணம்

4.	திருமறைக்காடு	புவனிவிடங்கர்	அம்சபாதநடனம்
5.	திருக்காறாயில்	ஆதிவிடங்கர்	குக்குடநடனம்
6.	திருவாய்மூர்	நீலவிடங்கர்	கமலநடனம்
7.	திருக்கோளிலி	அவனிவிடங்கர்	பிரமரநடனம்

சீரார் திருவாரூர் தென்நாகை நள்ளாறு
சாரார் மறைக்காடு காறாயில் – பேரான்
ஒத்ததிரு வாய்மூர் உகந்ததிருக் கோளிலி
சப்த விடங்கத் தலம்.

இத்தலங்களின் சிறப்பையும் தலப்பதிகங்களில் அமைந்துள்ள நுட்பங்களையும் எடுத்துக்கூறினார்.

சமூக சீர்திருத்தச் சிந்தனையாளர்

இறைநெறியிலும், பண்ணாய்விலும் ஈடுபட்டு வந்த சிந்தனையாளராகிய சுந்தரேசனாரைப் பார்த்த நாம். அவர் ஒரு சீர்திருத்தச் சிந்தனையாளர் என்பதற்கு அவரது மனைவியை அக்காலத்தில் ஒரு புரட்சிப் பெண்ணாக பார்க்க நினைத்த சிந்தனை சான்றாக அமையும். இது குறித்து திருவாளர் கயிலை.இராமசாமி அவர்கள் குறிப்பிடும் கருத்தைக் காண்போம்.

“அவர்தம் வாழ்க்கைத் துணைவியார் மற்றும் நம் குழுவில் சிலரே இருக்கும்போது ஐயா அவர்கள், துணைவியாருடன் பேச முற்பட்டார். அம்மா நான் உடல்நிலை சரியில்லாத நிலைமையில் இருக்கிறேன். இப்போதே என் மன நிலையை உங்களிடம் கூறி ஒப்புதல் பெறவிழைகிறேன் என்றார்.

அம்மையார் அதற்கு வருந்தி கண்ணீருடன் சொன்னார். தங்களின் வார்த்தையால் எனக்கு என்ன கட்டளை இட்டாலும் அதை செவ்வனே செய்வேன் என்று உறுதிமொழி கூறினார், ஐயா அவர்களுக்கோ பெருமகிழ்ச்சி.

பெயர் தீயாடியப்பர் இறைவி பெயர் அழகம்மை. ஞான சம்பந்தர், நாவுக்கரசர் பாடல்பெற்றத் தலம், உறையூரை ஆண்ட சோழமன்னன் ஒருவனுக்கு இரண்டு மனைவியர் இருந்தனர் மூத்தவள் இத்திருக்காட்டுப்பள்ளியிலும் இளையவள் உறையூரிலும் இருந்தாள். சோழமன்னன் தந்த செவ்வந்தி மலர்களை மூத்தவள் சிவ பெருமானுக்குச் சூட்டினாள். இளையவள் தனக்குச் சூடிக்கொண்டாள் உறையூர் மண்மாரியால் அழிந்த பொழுது இளையவள் இருந்த உறையூர் அழிந்தது. மூத்தவள் இருந்த இவ்வூர் அழியவில்லை என்ற தகவல்களைக் கூறினார். இவ்வாறு வரலாற்றுத் தகவல்கள் பலவற்றையும் எடுத்துக் கூறினார். இத்தலத்தில் உள்ள சிவாச்சாரியார் மூலம், திருவாசகம் போற்றித் திருவகவலைத் தமிழில் அர்ச்சனை வழிபாடு செய்தார். மேலும் திருவாசக சிவபுராணத்தைப் புதிய ஓசை அமைதியோடு அடியார்களைப் பாடச்செய்து சிவத்தல யாத்திரைகளைச் செய்தார்.

சப்தவிடங்கர் தலம்

நாடுகாண்குழு மேற்கொண்ட தலயாத்திரையில் மிகச்சிறப்பான தலயாத்திரையில் ஒன்று சப்த விடங்கர் தலயாத்திரையாகும். ஆடல் வல்லானாகிய சிவபெருமான் இளமுருகு உடனுறை அம்மையப்பனாகக் காட்சி தரும் விடங்கர் உடனுறை தலங்கள் உள்ள இடங்கள் ஏழு.

ஏழுவிடங்கர்களுள் அமையும் நடனங்கள் ஏழும்

எண்	தலம்	விடங்கர்	நடனம்
1.	திருவாரூர்	வீதிவிடங்கர்	அஜபாநடனம்
2.	நாகப்பட்டினம்	சுந்தரவிடங்கர்	பாராவாரத்தரங்க நடனம்
3.	திருநள்ளாறு	நகவிடங்கர்	உன்மத்த நடனம்

தோன்றுவருகின்றன. ஞானசம்பந்தர் காலத்தில் இத்தேனடைகள் இருந்துள்ளதனை இத்தலப்பதிப்பாடல் குறிப்பிடுகின்றது.

பொந்தின் னிடைத் தேன் ஊறிய பொழில்சூழ் புளமங்கை
அந்தண் புனல்வரு காவிரி ஆலந்துறை யானைக்
கந்தமலி கமழ் காழியுள் கலைஞான சம்பந்தன்
சந்தம்மலி பாடல்சொலி ஆடத்தவம் ஆமே - சம்பந்தர்

இத்தலங்களுள் முதன்மையான சக்கரப்பள்ளி திருமாலுக்குச்சக் கராயுதம் வழங்கியமையால் பெற்ற பெயராகும்.

பெண்ணாகடம்

பெண்+ஆ+கடம் தேவகன்னியரும், காமதேனுவும், வெள்ளையானையும் வழிபட்டத்தலம். இவ்வூரின் ஆயிரம் கடந்தையார்கள் வீரமக்கள் வழிபட்டதால் கடந்தை நகர் எனப்பெயர் பெற்றது. ஆழி புரண்டகால் அசையாது அதிகார நந்திமூலம் பிரளயகால வெள்ளைத்தைத் தடுத்த பெருமானின் தலம் இத்தலம். இத்தலத்திற்கு நாடுகாண் குழுவினரைச் சுந்தரேசனார் அழைத்துச் சென்றார். அப்பர் சூல இடபக்குறி பெற்ற தலச்சிறப்பையும், கலிக்கம்பநாயனார் வீடுபேறு பெற்றச் சிறப்பையும், இத்தலத்திற்கு அவதாரம் பெற்ற மெய்கண்ட நாயனார் சிறப்பையும், தூங்கானைமாடம் என்ற, கோயிலின் சிறப்பையும், இத்தலத்தில் பாடப்பட்ட ஞானசம்பந்தர், நாவுக்கரசர் பாடல்களின் சிறப்பையும் இவை போன்ற பலசிறப்புகளையும் எடுத்துரைத்தார்.

மேலைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி

மக்கள் வழக்கில் இன்று திருக்காட்டுப்பள்ளி என்று இத்தலம் அழைக்கப்படுகிறது. இது காவிரித் தென்கரைத் தலம், திருவையாறு, கல்லணை சாலையில் உள்ளது. அக்கினி வழிபட்டதலம் இறைவன்

7. குடந்தையை மையமாகக் கொண்டு திருக்கலய நல்லூர், திருவலஞ்சுழி, தாராசுரம், சுவாமிமலை, கொட்டையூர், மேலக்காவேரி என்கிற ஏழூர்த் தலங்கள் உள்ளன என்று கூறினார். இவற்றில் சக்கரப்பள்ளியை மையமிட்டு ஏழூர்த்தலங்கள் மங்கைத் தலங்களாக உள்ளன. இத்தலங்களில் ஏழுகன்னியர்கள் வழிபட்டனர்.

1. சக்கரமங்கை - பிராமி
2. அரிமங்கை - மகேஸ்வரி
3. சூலமங்கை - கௌமாரி
4. நந்திமங்கை - வைணவி
5. பசுபதி மங்கை - வராகி
6. தாழமங்கை - இந்திராணி
7. புள்ளமங்கை - சாமுண்டி

இதில் புள்ள மங்கை, சக்கரப்பள்ளி தலங்கள் சம்பந்தரால் பாடப்பெற்றுள்ளன. புள்ளமங்கை பறவை வழிபட்ட தலம். புள்-கழுகு வழிபட்டதலம். ஆலமரத்தைத் தலமரமாகக் கொண்ட நீர்த்துறைத்தலம் ஆதலின் ஆலந்துறை என்று அழைக்கப்பெற்றது. அமுதத்தைக் கடைந்தபோது தோன்றிய விஷத்தை இறைவன் அமுது செய்த இடம் என்று தலபுராணம் கூறுகிறது. பசுக்களைக் காக்கும் பதியாக இறைவன் உள்ளமையால் பசுபதிகோயில் என்று அழைக்கப்பெறுகிறது. ஆலந்துறைக் கோயில்கள் மூன்று உள. 1. கீழப்பழுவூர் 2. பசுபதிகோயில்.

இறைவன் பெயர் ஆலந்துறைநாதர் இறைவிபெயர் அல்லியங்கோதை சம்பந்தர் 'புள்ளமங்கை ஆதியவர் கோயில் திருவாலந்துறை தொழுமின்' என்கிறார்.

இக்கோயில் சாளரத்தில் தேனடை இன்றும் காணப்படுகிறது. தொடர்ந்து பலநூறு ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து தேனடைகள்

முடிந்தபின் இத்தலத்தில் திருஞான சம்பந்தர் பாடியுள்ள நட்டபாடைப் பண்ணில் உள்ள பதிகத்தைப்பாடி விளக்கம் உரைத்தார். இத்தலம் மங்கைத் தலங்கள் ஏழனுள் ஒன்று என்றும் சோழமண்டலத்தில் உள்ள எமூர்த் தலங்கள் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்.

சோழமண்டலத்தில் ஏழு ஏமூர்த்தலங்கள் உள்ளன.

1. திருவையாற்றை முதன்மையாக் கொண்டு திருப்பழனம், திருச்சோற்றுத்துறை, திருவேதிகுடி, திருக்கண்டியூர், திருப்பூந்துருத்தி, திருநெய்த்தானம் என்கிற ஏமூர்த்தலங்கள் உள்ளன.

2. சக்கரப்பள்ளியை முதன்மையாகக் கொண்டு அரிமங்கை, சூலமங்கை, பசுபதிமங்கை, நந்திமங்கை, தாழமங்கை, திருப்புள்ள மங்கை, சக்கரமங்கை என்கிற ஏழுமங்கைத் தலங்கள் உள்ளன.

3. கருந்தட்டாங் குடியை முதன்மையாகக் கொண்டு வேளூர், தென்குடித் திட்டை, கூடலூர், கடகடப்பை, புன்னைநல்லூர், பூமாலை என்கிற ஏமூர்த் தலங்கள் உள்ளன.

4. திருநீலக்குடியை முதன்மையாகக்கொண்டு இலந்துறை, ஏனாதிமங்கலம், திருநாகேசுவரம், திருபுவனம், திருவிடைமருதூர், மருத்துவக்குடி என்கிற தலங்கள் உள்ளன.

5. திருக்கானூரை மையமாகக் கொண்டு செந்தலை, திருக்காட்டுப்பள்ளி, நியமம், திருச்சினம்பூண்டி, திருப்புதகிரி, திருச்சடைவிளந்தை என்கிற தலங்கள் அமைந்துள்ளன.

6. திருக்கஞ்சனூரை மையமாகக் கொண்டு திருவாவடுதுறை, தென்குரங்காடுதுறை, திருமங்கலக்குடி, திருமாந்துறை, திருக்கோடிக்கா, திருவாலங்காடு என்கிற தலங்கள் உள்ளன.

திரு ஈங்கோய்மலை திருவாட்போக்கி, திருக்கடம்பந்துறை

நாடுகாண் குழுவினர் மேற்கொண்ட தலயாத்திரையில் திருமுறைத் தலங்களில் காவிரி வடகரைக் கடைசித் தலமான திரு ஈங்கோய்மலை. காவிரி தென்கரை முதல் இரு தலங்களான திருவாட்போக்கி, திருக்கடம்பந்துறை தலப்பயணம் மிகச்சிறப்புடையதாகும். ஒரேநாளில் காலையில் கடம்பார்கோயிலையும், நண்பகலில் வாட்போக்கியையும் மாலையில் திரு ஈங்கோய் மலையையும் தரிசிக்கும் வழக்கப்படி அடியார்களை ஆற்றுப்படுத்தியதோடு இவ்வழிபாடு யாமத்துப்பூசை குளித்தலை வாய்க்கால் கரையில் உள்ள கருப்பத்தூரில் நிறைவுபடுவதைக் காட்டினார். காலைக்கடம்பர், மத்தியானச் சொக்கர், அந்தி ஈங்கோய் நாதர் என்னும் வழக்குகளை எடுத்துரைத்தார். திருஈங்கோய் மலையில் அகத்தியர் ஈ வடிவில் சென்று இறைவனை வணங்கியமையையும் தீபாராதனை செய்யும்பொழுது தீபஒளி இலிங்கத்தில் தெளிவாகத் தெரிவதனையும் ஈங்கோய் கோயில் வாட்போக்கோயியைப் பார்த்த வண்ணம் உள்ளதனையும், வாட்போக்கிமலைக்கோயில் கடம்பந்துறையைப் பார்த்த வண்ணம் உள்ளதனையும் கடம்பந்துறை மலைக்கோயில் ஈங்கோய்மலையைப் பார்த்த வண்ணம் உள்ளதனையும் அடியார்களுக்கு விளக்கினார். இம்மூன்று மலைகளும் சோமாஸ்கந்தர் உருவவடிவில் உள்ளது என்பதை எடுத்துரைத்தார். இவ்வாறு இம்மூன்று தலங்களின் சிறப்புக்களையும் இத்தலப் பதிகங்களையும் பாடி அடியார்களை அகமகிழ வைத்தார்.

திருப்புள்ள மங்கை

சோழநாட்டுத் தென்கரைத் தலவரிசையில் 16ஆவது தலமாகத் திருப்புள்ளமங்கையுள்ளது. பண்டைய நாளில் புள்ளமங்கை என்று அழைக்கப்பெற்ற இத்தலம் தற்காலத்தில் பசுபதி கோயில் என்று அழைக்கப்பெறுகிறது. ஊர்ப்பெயர் புள்ளமங்கை கோயில்பெயர் ஆலந்துறையாகும். இத்தலத்திற்கு நாடுகாண் குழுவினரைச் சுந்தரேசனார் அழைத்துச் சென்றார். சிவபுராணம் ஓதி இறைவழிபாடு

இறைவன் மழபாடியை மறந்தனையோ, என்று உரைத்திட்ட தலமும், திருமழபாடி அழகம்மை உடனுறை வைரத்தூண் உடையார் திருத்தலத்தில் இயங்கி வந்த அப்பர் அருள்நெறி மன்றத்தின் சார்பில் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் மாலை 7 மணி முதுல் 9 மணிவரை சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். இச்சொற்பொழிவுகள் தொடந்து மூன்றாண்டுகள் நடைபெற்றன. திருநாவுக்கரசர், மார்க்கண்டேயர் சிலைவைக்க ஏற்பாடு செய்தார். தலத்துப் பதிகங்களை 33 கல்லெழுத்தில் பொறிக்க ஏற்பாடு செய்தார். 15.08.1972 அன்று கல்வெட்டுத் திறப்பு விழாவை நடத்தினார். நல்லுள்ளம் கொண்ட அடியார் களிடமிருந்து ஒவ்வொரு கல்லிற்கும் ரூபாய் 150 மூலம் பெற்று இக்கல்வெட்டுகளை அமைத்தார்.

> சந்தவார் குழலாளுமை தன்னொரு கூறுடை
> எந்தையானி மையதா முக்கண்ணினான் எம்பிரான்
> மைந்தன் வார் பொழில்சூழ் மழபாடி மருந்தினைச்
> சிந்தியா யெழுவார் வினையாயின தேயுமே - சம்பந்தர்

இத்தலத்தில் 60அடி ஆழத்தில் வடிமுனை குழாய் அமைத்தார். திருநாவுக்கரசரின் தமக்கையார் தருமசேனராகிய திருநாவுக்கரசருக்குத் திருநீறு அளித்து சைவநெறிக்கு ஆற்றுப்படுத்தியமையை நினைவு கூறும் வகையில் அன்பர்கட்குத் திருநீற்றுப்பை அளித்தார். ஊர்தோறும் சென்று உடைந்த செம்பு பித்தளைப் பாத்திரங்களைச் சேகரித்து அதன் மூலம் 1 1/2அடி உயரத்தில் திருநாவுக்கரசர் சிலையை எடுத்தார். இச்சிலையை நாவுக்கரசர் முக்தி பெற்ற சித்திரை சதயவிழாவின் பொழுது வீதிஉலா வரச்செய்து வழிபாடு இயற்றினார்.

மார்கழி திருவாதிரை நன்னாளில் திருவூடல் விழாவைச் சிறப்புடன் முறையுடன் கொண்டாடும்பொருட்டு ஓலைச்சுவடியில் இருந்த திருவூடல் செய்யுட்களை நூல்வடிவில் கொண்டுவந்து 500 நகல்களை அச்சிட்டு வீடுதோறும் சென்று அளித்தார்.

சந்நி தானத்தைச் சால்புற வணங்கி
சென்னியில் வைத்துச் சிந்தை மகிழ்ந்தனம்!
ஏழிசைச் சுந்த ரேச
வாழிய நெடிது; வாழ்க பல்லாண்டு!

ஏழிசைத்தலைமகன் ஆற்றிய சொற்பொழிவு நிகழ்வுகளில் சில

குன்றக்குடி பொன்னம்பல அடிகளார் திருப்பத்தூர் தமிழ்ச் சங்கத்தில் 63 நாயன்மார்களின் பெயர்களில் குலுக்கல் சீட்டுமுறை மூலம் தெரிவு செய்தபொழுது சுந்தரேசனாருக்குச் சண்டேசர் என்கிற பெயர் தெரிவு செய்யப்பட்டது. இறை வழிபாட்டிற்குரிய பண்ணிசையால் வழிபாடு செய்யும் முறையைப் பட்டிதொட்டிகளில் எல்லாம் பரவச் செய்த இவருக்குச் சண்டேசர் என்கிற சிறப்புப் பெயர் மிகவும் பொருத்தமாக இறையருளால் அமைந்தது.

இக்கூட்ட முடிவின்படி ஒவ்வொருவரும் கிராமங்கள் தோறும் சென்று பெரியபுராணச் சொற்பொழிவு தொடங்கித் தொடர வேண்டும் என்ற கோரிக்கையின் அடிப்படையில் சுந்தரேசனார் இப்பணியைத் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் செய்துவந்தார். பெரிய புராணத்தோடு திருக்குறள் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை நூற்களையும் தேவார, திருவாசக, திவ்வியப் பிரபந்தப் பாடல்களையும் பண்ணிசையோடு பாடும் மரபை வளர்த்தார். அருள்திரு கயிலை-இராமசாமி அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல் "ப.சுந்தரேசனார் ஒரு சகாப்தமாகவே" விளங்கினார்.

இவருடைய பெரிய புராணச் சொற்பொழிவுப் பணி தொடங்கியது. மஞ்சக்கொல்லை சம்பந்தமுதலியார் வீட்டில் பெரிய புராணச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்.

தென்குரங்காடுதுறை கோவிந்த சாமிசெட்டியார் வைத்தியலிங்க செட்டியார் வீட்டில் மாலை ஆறுமணி முதல் எட்டு மணிவரை சொற்பொழிவு ஆற்றினார். திருமழபாடியில் 1969ஆம் ஆண்டில் நந்திதேவர் திருமணம் கொண்ட சிறப்புத் தலமும், சுந்தரர் கனவில்

கீழப்பழூர் திருஞான சம்பந்தர் அறநெறிமன்றம். புன்செய்ப் புளியம்பட்டி மறைமலையடிகள் மன்றம், செந்துறை திருநாவுக்கரசர் மன்றம், திருத்தவத்துறை திருவள்ளுவர்கழகம் போன்றன பங்கு கொண்டன. மிகச் சிறப்பான முறையிலே ஆடுதுறையில் மணிவிழா நடைபெற்றது. மணிவிழாக் குழுவினர் பாராட்டு மலர் அளித்தனர்.

மணிவிழாத் தலைவர்	மணிவிழாத் தலைவியார்
ப.சுந்தரேசனார்	சொர்ணம் என்கிற சாரதாம்பாள்

அன்பு வெல்க! அறத்தினை யேந்தி
மன்பதை போற்றும் மனையறம் காத்து
வள்ளுவன் வழியினில் வாழ்க்கையை நடத்தித்
தெள்ளு தமிழினில் திகழும் இசையினை
யாழ்நூல் வல்லார் தம்மிடம் கற்று
வாழ்நாள் முழுதும் வண்டமி ழிசையினை
எங்கணும் பரப்பும் ஏழிசை வேந்தே
தங்களின் நாமம் தமிழிசை வடிவாய்
இருக்கும் இறைவனின் எழில்மிகு நாமம்
பெருக்கும் பெயராய் அமைந்ததும் சிறப்பே
செந்தமிழ் வல்லதோர் சுந்த ரேச!
நந்தமிழ் நால்வரில் நவின்றிடும் சுந்தரர்
தம்பெயர் தாங்கிய தமிழ்ப்பெருங் கடலே!
செம்மலே உன்றன் சிறப்பினைப் போற்றுதும்!
மன்னிய இன்னிசைத் தமிழ்மொழி யாலே
பொன்னிநன் னாட்டினன் புகலியர் கோன்போல்
சைவமும் தமிழும் சால்புறப் பரப்பி
தெய்வத் தொண்டினைத் தினந்தொறும் செய்யும்
பண்ணின் வேந்தே பற்பல பட்டம்
நண்ணிய துன்னை; நவிலும் "திருமுறைக்
கலாநிதி" யென்னும் கவினுறு பட்டம்
நிலாவெனத் தந்த நீள்புகழ் தருமை

அவர்களும், திருப்பெருந்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களும், திருப்பெருந்திரு பேரூர் சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார் போன்றோரும் ஆசியுரை வழங்கினர்.

இம்மணிவிழாச் குழுவின் புரவலர்களாக பொள்ளாச்சி திரு.நா. மகாலிங்கம், பூம்புகார் மேலையூர் தாசில் பண்ணை திரு.இரா இராசசேகரன், திருச்சிராப்பள்ளி திரு.கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம், மஞ்சக்கொல்லை திரு.இ.இராமசம்பந்தமூர்த்தி முதலியார், திருக்குடந்தை திரு.ப.தி.சோ.சிங்காரஞ் செட்டியார், கடலூர் திரு.தி.இ. நாராயணசாமி நாயுடு, அரியலூர் திரு.ச.இராமமூர்த்தி முதலியார், மன்னார்குடி ஞானசிகாமணி பிள்ளை, பூவாளூர் மு. சுப்பிரமணியன் செட்டியார், திருத்துறைப்பூண்டி வி.சீனிவாசன் போன்றோர் விளங்கினர். மணிவிழாக்குழுவின் துணைத்தலைவர்களாக தஞ்சை பள்ளியகரம் நீ.கந்தசாமிப்பிள்ளை, காரைக்குடி கம்பன் அடிப்பொடி. சா.கணேசன், திருவிடை மருதூர் தி.ந.அருணாசலம்பிள்ளை, முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர், வெள்ளனூர் வெ.ந.முத்தமிழ் செல்வன், கல்லூரி முதல்வர். அ.கிருட்டிணமூர்த்தி, திருச்சிராப்பள்ளி இரா.இராதாகிருட்டிணன், திருத்தவத்துறை கனகசபை பிள்ளை அரியலூர், எஸ். வெங்கட்ராமஅய்யர், தா.பழூர் சா. பொ.மா.இராமலிங்கம் செட்டியார், பென்னாகரம் சிவ பழமலைப்பிள்ளை மன்னார்குடி, க.சுப்ரமணிய முதலியார், மேலாளச் செயலாளர்களாக கவிஞர் அரங்கமுத்து மணி, அரியலூர், வெள்ளூர் க.குமரவேல் பிள்ளை ஆடுதுறை வி.வைத்தியலிங்கச் செட்டியார் விளங்கினர். இணைச் செயலாளராக திருமழபாடி புலவர் மா.திருநாவுக்கரசு, அவர்கள் விளங்கினார். பொருளாளராக, டால்மியாபுரம் ஆ.சோனசுந்தரம் பிள்ளையும், அரியலூர் மு.பாலசுப்ரமணிய பிள்ளை அவர்களும் விளங்கினர்.

பூவாளூர் சைவசித்தாந்த சபை, அரியலூர் மணிவாசக மன்றம், புள்ளம்பாடி இராமகிருஷ்ண மடத்துச் சன்மார்க்க சங்கம், ஆடுதுறை அப்பர் அருணெறிக் கழகம், திருமழபாடி அப்பர் அருள்நெறி மன்றம்,

கேட்டுக்கொள்கிறோம். அடுத்துவரும் பதிப்புகளில் இந்நூல் பற்றிய கருத்துரையும் தவறாது இடம் பெறும்.

கவிஞர். புவியரசு
குடந்தை. சுந்தரேசனார் பணி மன்றம்
நண்பர்கள் நகர்
திருத்தவத்துறை.
லால்குடி - 6 21 601.

நித்திலம் மாத இதழ்

நித்திலம் என்ற பெயரில் கலை இலக்கிய திங்களிதழ் முத்தமிழ் மாதிகையை ப. சுந்தரேசனார் வெளியிட்டுள்ளார். இதன் அஞ்சல் பதிவு எண்.அ9332 ஆகும். இவ்விதழின் 1975 மார்ச் 14 முதல் சூலை 13 வரையுள்ள இதழில் சுந்தரேசனாரின் மணிவிழா பற்றிய செய்திகள் உள. அரியலூர் மணிவாசக மன்றத்தினர் மணிவிழாக்குழுவினர். மு.க. தங்கவேலனார் குடந்தை மா. கோடிலிங்கம் போன்றோர் தந்த மணிவிழா பாக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. மணிவிழாக் குழுவினர் இவரது வரலாற்றை மிகச் சுருக்கமாகத் தந்துள்ளனர். இவரின் பல்வேறு ஆய்வுரைகள் இவ்விதழ் வாயிலாக வெளியிடப்பட்டிருக்கலாம். இவ்விதழ்களை வைத்திருப்போர் அதன் நகல்களை அடுத்துவரும் வெளியீடுகளில் வெளியிடுவதற்கு உதவியாக திருத்தவத்துறை குடந்தை.ப.சுந்தரேசனார் பணி மன்றத்திற்கு அனுப்பி உதவிடுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

மணிவிழா

குடந்தை ப. சுந்தரேசனார், சொர்ணம் என்கிற சாரதாம்பாள் இவர்களின் மணிவிழா இராட்சச ஆண்டு வைகாசித் திங்கள் 29ஆம் நாள் 12.06.1975இல் ஆடுதுறையில் நடைபெற்றது. இம்மணிவிழாக் குழுவின் தலைவராக திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் இருந்தார். இவ்விழாவில் தருமபுரம் ஆதினம் 26ஆவது குருமகா சந்நிதானம் திருப்பெருந்திரு சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சார்ய சுவாமிகள்

10. தேனையும் பாலையும் ஒத்தது இசை. தேனும் பாலும் நாச்சுவை. இசையோ செவிச் சுவையாகும். ஏதேனும் ஒரு பாடலை இசையோடு கேட்குங்கால் மனக்கவலை மாற்றமடைந்து இன்பநிலை தானே வந்தெய்தும் சிறந்த இசையறிவினை இறையருளால் பெற்றுற்ற ஒருவர். உயர்தனிச் செவ்விசை முறையே கேட்கும்பொழுது மெய்மறந்து உடல் சிலிர்த்து விடுவதையும் உணர்வார். மேலும் அவர் ஒரு தனித்த உலகத்தில் உலாவுவது போன்ற பேருணர்வினையும் நன்கு பெறுவார் இத்தன்மைத்தாயதே இசைக்கலை.

11. மொழி விளங்காதவரையும் இசையால் மகிழ்விக்கலாம். இக்கருத்து பற்றியே நம்தமிழகத்தாரிற் பலர் 1.வடமொழி, 2.தெலுங்கு, 3.கன்னடம் சிறிதும் அறியாரேனும் இசைக்கலைத் தன்மையை நன்கு உணரும் நல்லதொரு பேரறிவினைப் பெற்றுள்ளமையால், நாட்டில் தீட்சதர், தியாகராசர், சியாமாசாத்திரி, புரந்தரதாசர் போன்ற அத்தகு பெரியோர்களின் பாடல்களையும் கேட்டு மகிழ்கின்றனர். பாடல்கள் தாய்மொழியில் இருந்தாலும் அவற்றைப் பற்றிய இசை நன்கமையாது இருப்பின் மொழி தெரிந்திருந்தும் மக்கள் அப்பாடல்களைக் கேட்பதில்லை. இவற்றை நன்கறிதல் வேண்டும்.

12. எல்லா நாடுகளிலும் இசைப்புலவர்கள் பாராட்டப் பெறுகின்றனர். உலகில் இயற்கை தந்த பேரறிவே இசை, 'இன்பக் கேள்வி இசையவன் காண்' என்றார். திருநாவுக்கரசர், நுண்ணிய இசையொலி அலகுகளைத் தமிழகத்திசை நன்கு காட்டும். பண் என்ற வொன்றாய முறைமை தமிழக்ததிற்கே உரியது.

இசைத்தமிழ் பயிற்சி நூல்-2

இந்நூல் அச்சாகிக் கொண்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார். இந்நூல் வைத்திருப்பவர்கள் அருள் கூர்ந்து அதன் நகல் ஒன்றினைக் கீழ்க்காணும் முகவரிக்கு அனுப்பி உதவிடுமாறு

5. தமிழகத்திசை பண்ணிசை அது ஆளத்தி முறையிலும் கேட்டவுடனேயும் சற்று சிந்தித்தறிந்த உடனேயும் இன்பத்தைத் தருவதான முறையில் அமைதல் வேண்டும். பாடலோடு இயைந்தும் இத்தகு உயர்தனிச் செவ்விசை சிறப்புற விளங்குவதாகும். அது தனித்தும் விளங்கும்.

6. எம்மொழியாயினும் அம்மொழி பயின்று மொழிப்புலமையுடைய ஒருவருக்கு இசைப்பயிற்சியும் புலமையும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதாகும். இயல் உடல் போன்றது இசை உயிர்போன்றதாகும்.

7. 1.அளவிற்பொருந்திய இசையும் இசைத் தொகுதியும் நல்லிசை எனக் கூறப்பெறும்.

2. ஒலி சிறப்புற இருந்தும் அளவிற் பொருந்தாது நின்று தொகுதி ஒழுங்காக அமையாவிடில் புல்லிசை எனக் கூறப்பெறும். ஏழாம் நூற்றாண்டினராய திருஞானசம்பந்தர் தன்னை நல்லிசையாளன் எனக் கூறிக்கொள்வதோடு புல்லிசை கேளாதவன் எனவும் கூறி அருளியிருப்பதை நன்கு சிந்தித்தறிதல் வேண்டும்.

8. நமக்குப் பேசுவதற்கே குரல் என்பதில்லை, பாடுவதற்குத்தான் குரல். ஒவ்வொரு ஆணும், பெண்ணும் தன்குரலின் நல்லபயனை முழுதும் பெற வேண்டுமாயின் இசைப்பாடற் பயிற்சி இன்றியமையாதே பயிற்சி பெறத்தான் வேண்டும்.

9. நல்லிசையைக் கேட்பதே நலம்பயக்கும். இசைக்கலை மக்களால் தனது அறிவின் முயற்சியாலும் இயற்கைத் தன்மையினாலும் அதற்கும் மேம்பட்ட இறைவனது திருவருளாலும் கண்டுணர்ந்து வளர்த்த கலையாகும்.

இந்நூலின் இறுதியில் பன்னிரண்டு அறிவுரைகளைப் 'பண்ணாய்வான் பசு' கூறியுள்ளார்.

1. உள்ளத்தைப் பற்றி மேலான உணர்ச்சிகளை அஃதும் தெய்வத் தன்மையான உணர்வுகளைத் தூண்டுபவை என இயல்பானே அமைதல் வேண்டும். கேட்டமாத்திரத்தே இசையும்இசைத் தொகுதியும், தெய்வ நிலையை உணர்த்த வேண்டும்.

2. இசையறிவு உடையார் ஒருவர்க்கு அல்லது நன்கே இசை பயின்று ஒன்றி உணர்ந்தவர்க்கு ஒரு வகையில் அமைதி. பண்பு, நட்பு, அன்பு இவை போன்ற சிறந்த நற்குணங்களே பல்கும். உள்ளக் கட்டுப்பாட்டினை இசை மிக எளிதில் அமைத்துவிடும். ஒலியுணர்வும், கால அளவின் உணர்வும் மிக்க சிறப்பு தருவதாகும். இசையொன்றினாலேயே அவை நன்கு கைகூடும்.

3. உயர்தர கற்பனை நினைவாற்றல் அறிவின் விளக்கம் நன்னடத்தை முதலியவற்றைப் பெருக்கத் தக்கதான முறையில் உள்ள இசைமுறையையே பயிலுதல் வேண்டும். அதற்குத்தக்க ஆசானும் அமைதல் வேண்டும். அன்றேல் வேறுவேறு பொருந்தாப் பழக்கங்களை விளைவித்து விடுதலும் கூடும்.

4. உண்மையான இசைபயின்று சாதனை செய்து வாழ்ந்து வந்தால் அகந்தைக் கிழங்கை அகழ்ந்தெடுக்கும் தொழும்பர்களாக வாழலாம். இசை பயில்வதால் அவரவர் உளத்திருந்து ஒருவகையான நற்களை அவரவர் முகத்திற் பொலிவுறும். சுவை வகைகளில் இசைத்தமிழ்ச் சுவை தனித்தே நிற்கும். இசை பயிலா விடிலும் இசையுணர்வுடையோர் எந்நாட்டாராயினும், அவ்வந் நாடுகளில் மிகச்சிறந்தோராகவே விளங்குவர் என்பர். இசையறிவு வானத்தின் தன்மையை ஒக்கும்.

ஊக்கம் தர வேண்டுகின்றேன். உதவி செய்தோருக்கும் செய்வோருக்கும் அடியேனது ஆராய்ச்சி நூல்கள் யாவற்றையும் விலையின்றி வழங்குவதே எனது குறிக்கோள். யான் இயற்றி வெளியிடும் இசையாராய்ச்சி நூல்கள், கட்டுரை, நூற்பா, இசைப்பாடல்கள் போன்ற யாவும், எனது புனைபெயராம் "பண்ணாய்வான் பசு" எனக் குறிக்கப் பெற்றும் வெளிவரும் என்பதனைப் பெரிதும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விரைந்து நூல்கள் அச்சிடப்பெற வேண்டும்" என்று கூறியுள்ளார்.

இந்நூல் முதல் ஐந்திசைப் பண்களைப் பற்றிச் சிறப்பாக வெளியிட்டுள்ளது.

நூற்பா

க. தாரப் பண்ணே ஆசான் திறமாய்
தக்க பெயரில் காந்தா ரம்மென
இக்கா லத்திய மோகன ராகம்

உ. குரலிசைப் பண்ணே செந்நிற மாயச்
செந்து ருத்தி குழைத்த இசையின்
மத்திய மாவதி எனவே வழங்குவ

ங. துத்தப் பண்ணே யிந்தள மாயது
இந்தோ ளம்மென இக்கா லப்பெயர்

ச. உழையிசைப் பண்ணே சாதாளி உற்றே
விழையச் சுத்த சாவே ரிராகம்

ரு. இளியிசைப் பண்ணே தனாசி இதனைத்
தெளிவுறக் கிளப்பின் சுத்ததன் யாசியாம்
இனியொரு பெயருத யரவிச் சந்திரிகை

அடிக்குறிப்புகள் எழுதி அரும்பணி புரிந்துள்ளார். (பகுதி I V.55) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்"

இந்நூல் பதிப்புப்பணியில் குடந்தை ப.சுந்தரேசனாரின் பங்கு போற்றுதலுக்குரியது. இந்நூலாக்கப் பணியிலும் தேவையான குறிப்புகளைத் தந்துள்ளார். இந்நூலின் முதற்பகுதி 1973 அக்டோபரிலும் இரண்டாம் பகுதி 1975களில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளன. மு.அருணாசலம் அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல "ஐயரவர்களுக்கும் கிடைக்காமல் இருந்த இந்த ஏடு கவுண்டரிடம் கிடைத்து பொள்ளாச்சி மகாலிங்கம் அவர்கள் உதவி பிரதி செய்து வெளிப்படுத்தப் பெற்றுள்ளமை இந்த இருபதாம் நூற்றாறண்டின் இலக்கிய வரலாற்று அதிசய நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்று" (தமிழிசை இலக்கணவரலாறு தொகுதி 2.ப22)

இந்நூல் பதிப்பு குறித்து அருணாசலம் அவர்களின் கருத்து மேலும் சிந்திப்பதற்குரியதாக அமைந்துள்ளது. இந்நூல் வெளிவந்ததில் சுந்தரேசனார் பணியைப் போற்றினார்.

வெளியிட்டுள்ள நூற்கள்

பண்ணாய்வான் பசு என்ற புனைபெயரில் இசைத்தமிழ்ப் பயிற்சி நூல் வினா - விடையாக திருப்புத்தூர் தமிழ்ச் சங்கத்தின் சார்பில் வெளியிடப் பட்டது. இந்நூல் திருவள்ளுவராண்டு 2002வைகாசித் திங்கள் 18ஆம் நாள்முதல் 22ஆம் நாள்வரை திருத்தளிநாதர் ஆலயத்தில் நடைபெற்ற திருமுறை விழாவில் 4.6.1971 வெள்ளிக்கிழமையன்று வெளியிடப்பெற்றது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு 1974இல் வெளியிடப்பட்டது. இந்நூல் இசைத்தமிழ் பயிற்சி நூலாகும். வினாவிடையாக இசைத்தமிழ் பயிற்சி குறித்த விளக்கங்கள் தந்துள்ள நூலாகும். இந்நூல் குறித்து, சுந்தரேசனார் குறிப்பிடும் பொழுது,

> "இந்நூல் பெறுவோர் யாவரையும், அடியேனது இசைநூல்கள் பலவற்றையும் தொடர்ந்து அச்சிடவேண்டி ஒல்லும் வகையான் பொருளுதவி புரிந்து, இசைத்தமிழ்த் தொண்டாக்கத்திற்கு மேன்மேலும் ஆக்கம் அளித்து

பஞ்சமரபுப் பதிப்பில் சுந்தரேசனார் பணி

பழந்தமிழ் இசை கூத்து நூற்களுள் பஞ்சமரபும் ஒன்றாகும். இந்நூல் இசைமரபு, வாச்சியமரபு, நிருத்தமரபு, அவிநயமரபு, தாளமரபு என்ற ஐந்து மரபுகளைப் பற்றிக் கூறுவதால் பஞ்சமரபு என்னும் பெயர்த்ததாயிற்று. அடியார்க்கு நல்லார் இந்நூலிலிருந்து முப்பது வெண்பாக்களை மேற்கோள்காட்டியுள்ளார்.

பஞ்சமரபு நூலாசிரியர் அறிவனார் ஆவார். இவர் சேறை என்னும் ஊரினார். இந்நூலில் முடித்திருமாறனை முன்னிலைப்படுத்தி பல இடங்களில் கூறப்பட்டுள்ளதால் இந்நூல் கடைச்சங்கக் காலத்து நூலாகக் கருதப்படுகிறது. இந்நூலை வித்துவான் வே.ரா. தெய்வசிகாமணிக்கவுண்டர் அவர்கள். இந்நூலின் ஏட்டுச்சுவடிகளைக் காத்து வைத்திருந்தார். இவர் நாற்பதிற்கும் மேற்பட்ட நூற்களை ஏட்டுச் சுவடிகள் மூலம் தந்துள்ளார். இந்நூல் வெளியிட துணைக்காரணமாக இருந்தவர்களில் நீதியரசர் செங்கோட்டு வேலவன் அவர்கள் அருட்செல்வர் தொழிலதிபர் பொள்ளாச்சி நா.மகாலிங்கம் அவர்கள் இந்நூல் வெளியிடும் பெரும்பணியைச் செய்தனர். சுந்தரேசனார் இந்நூற் சுவடிகளையும் காகிதப் பிரதிகளையும் ஒப்புநோக்கியதோடு புதியபடி எடுத்து ஆராய்ந்து, அச்சுக்கேற்ற வண்ணம் அழகுறச் செப்பம் செய்துகொடுத்தார். (பஞ்சமரபு. பொள்ளாச்சி நா.மகாலிங்கம் அணிந்துரை 1975 V.III) இந்நூலின் பதிப்பாசிரியர் வித்துவான் வே.ரா.தெய்வசிகாமணி அவர்கள், "சுந்தரேசனார் பதிப்புப்பணி குறித்துப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். குடந்தை பண்ணாராச்சி வித்தகர் ஏழிசைத்தலைமகன் திரு.ப.சுந்தரேசனார் எனது இல்லத்தில் தங்கி யாவும் என்னிடம் நன்கு கேட்டறிந்து முழுவதும் எழுதி உதவினார்கள். பண்ணாராய்ச்சி வித்தகரிடம் பலபொறுப்புகளை ஒப்படைத்தேன்" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் (V.XV) இப்பொறுப்பு பற்றி 'இசைத்தமிழ் வரலாறு' நூல் ஆசிரியர் து.ஆ.தனபாண்டியன் அவர்கள் குறிப்பிடும்பொழுது "பண்ணாராய்ச்சி வித்தகர் குடந்தை திரு.ப.சுந்தரேசனார் இந்நூலில் அமைந்துள்ள பல பாடல்களுக்கு

பெற்றவிருதுகள்

சிலப்பதிகாரத்தின் இசை நுட்பங்களையும் தெய்வத் தமிழாகிய திருமுறைப்பாடல்களில் காணப்படும் பண்ணிசை நுட்பங்களையும் தமிழிசையின் வளத்தையும், செறிவையும் இலக்கண ரீதியாக தமிழகமெங்கும் தம்வாழ்நாள் முழுவதும் எடுத்துரைத்து வந்தார். இவரது பேச்சாற்றலால். இசை நுட்பத்தால் பழந்தமிழின் மீட்டுருவாக்க நிலைகளால், ஈர்க்கப்பட்ட பல்வேறு அமைப்புகள் சிறப்புமிகு விருதுகளை வழங்கி இவரைக் கௌரவப்படுத்தின. இவர் பெற்ற விருதுகள் பல.

பண்ணராய்ச்சி வித்தகர் - மதுரை திருப்பெருந்திரு திருஞானசம்பந்தர் முன்னை ஆதினத் தலைவர் வழங்கியது.

ஏழிசைத் தலைமகன் - குன்றக்குடி திருப்பெருந்திரு முன்னை ஆதினத் தலைவர் வழங்கியது.

சண்டீசர் - பாண்டி நாட்டு திருப்பத்தூர் தமிழ்ச் சங்கம், இச்சங்கத்தின் அருட்பெயராகிய சண்டீசர் என்கிற விருதினை வழங்கியது.

இசை ஆராய்ச்சி மேதை. திருவாரூர் மெய்ப்பொருள் நகர் எண் கண் தொண்டர் திருவாளர் சிவவடிவேலு உடையார் வழங்கியது.

திருமுறைச் செல்வம் - திருக்குடந்தை சிவனடியார்க் கூட்டம் வழங்கியது.

திருமுறைக்கலாநிதி - திருப்பெருந்திரு தருமையாதீனத் தலைவர் 17.01.1975இல் வழங்கியது.

சிலப்பதிகார வித்தகர் - முன்னாள் அமைச்சர் மாண்பமை அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் பொற்பதக்கத்தோடு வழங்கியது. இவைபோல தென்னிந்திய உயர்தனிச்செவ்விசைப் புலவர். இசைப்பேரரசு என்கிற விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

மகம் அன்று நடைபெறும் திருக்கல்யாண விழாவிலும், திருப்புகலூரில் சித்திரை சதயவிழா அன்று நடைபெறும் திருநாவுக்கரசர் ஐக்கிய விழாவிலும். ஆச்சாள்புரத்தில் வைகாசி மூலத்தன்று நடைபெறும் திருஞானசம்பந்தர் திருமணவிழாவிலும் ஆனித்திங்களில் சிதம்பரத்தில் நடைபெறும் மாணிக்கவாசகர் குருபூஜை விழாவிலும், ஆடித்திங்களில் சுவாதியில் நடைபெறும் சுந்தரர் விண்ணுலகு ஏகும் விழாவிலும் இக்குழுவினர் கலந்து கொள்கின்றனர். மேலும் திருப்பெருந்துறையில் நடைபெறும் கார்த்திகைப் பெருவிழாவிலும், வள்ளிமலை சச்சிதானந்த சுவாமி விழாவிலும் இன்னபிற தலங்களில் நடைபெறும் விழாக்களிலும் கலந்து கொண்டு வருகின்றனர்.

ஆண்டுதோறும் சுந்தரேசனாரின் நினைவு நாளான ஜூன் 9ஆம் நாள் இவரது நினைவு விழாவை அன்பர்களோடு இணைந்து அஞ்சலி விழாவாக நடத்தி வருகின்றனர். இவ்விழாவின் ஒரு பகுதியாக இவரது வரலாறு பற்றிய தொகுப்பு நூல். இந்நூல் 13.6.2010 அன்று திருத்தவத்துறை ஏழுமுனிவர் திருக்கோயில் சுந்தரேசனார் அன்பர்கள் முன்னிலையில் வெளியிடப்பெற்றது.

தமிழகத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா தலைமையில் 1967இல் தி.மு.க ஆட்சி வந்தபொழுது பேரறிஞர் அண்ணா சிலப்பதிகார அரங்கேற்றுக்காதையைப் பாடமாக வைக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். இதுவரை அப்பகுதி ஏன் பாடமாக வைக்கப்படவில்லை என வினவினார். அருகிலிருந்தோர் இதனை நடத்தும் திறன் உடையார் இலர் என்றனர். அறிஞர். அண்ணா ஒருவரும் இல்லையா எனக் கேட்க குடந்தை சுந்தரேசன் மட்டுந்தான் உள்ளார் என்று வந்தவர்கள் கூறினர். அண்ணா அவர்கள் குடந்தையாரை அழைத்து அரங்கேற்றுக்காதை கூறக்கேட்டார். கேட்டு மகிழ்ந்து பாராட்டிச் சிறப்பித்தார். இவர் சுந்தரேசன் அல்லர் சுந்தரேசனார் என்று பாராட்டினார். அன்விகுதி கொண்டு குறிப்பிடப்பெற்ற இவர் அர்விகுதிகொண்டு அழைப்பதே குறை என்றார்.

திரு.நா.சம்பந்தமூர்த்தி செட்டியாரும் துணைத்தலைவர்களாக வ.பஞ்சநாதன், எஸ்.பி.ராமசாமி ஆகியோரும் செயல்பட்டு வருகின்றனர். இக்குழுவை நெறப்படுத்தி வழிநடத்திச் செல்லுபவராகப் புலவர். புவியரசு அவர்கள் செயல்பட்டு வருகிறார். வாரந்தோறும் திருத்தவத்துறைக் கோவிலில் அடியார்கள் குழாத்தோடு திருமுறை ஓதல், திருவாசகம் முற்றோதல், சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களை உரைத்தல், திருப்புகழ் உரைபோன்றவற்றைச் செய்து வருகின்றனர்.

முனைவர்.பழ.முத்தப்பன் அவர்கள் சைவ சித்தாந்த சாத்திர உரைவிளக்கம் தந்துவருகிறார். இந்நூலாசிரியராகியருள் ஒருவராகிய சண்முக.செல்வகணபதி நான் 'திங்கள்தோறும் திருப்புகழ்' என்கிற தொடர்உரையை ஆற்றிவருகிறார். பிஷப்ஹீபர் கல்லூரி முன்னாள் பேராசிரியர் அ.கோபிநாத் அவர்கள் சுந்தரேசனாரோடு பழகிய முன்னை அனுபவங்களை இசையோடு தந்து வருகிறார். மேலும் சுந்தரேசனார் தொடங்கிய நாடுகாண் குழு திங்கள் தோறும் ஒரு தலத்திற்குச் செல்வதும் அத்தலத்திலே காலையிலிருந்து மாலைவரை தங்கி இறைவழிபாடு இயற்றல், அடியார் குழாத்தோடு சிவப்புராணம் ஓதுதல், பஞ்ச புராணம் பாடுதல் அத்தலத்தின் பெருமைகளையும், சிறப்புகளையும் இலக்கியவளங்களையும் பேசுதல் போன்ற பணிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இத்திருக்கூட்டத்தாரை வரவேற்று உபசரிப்பதில் பலர் மனமுவந்து ஈடுபட்டு வருகின்றனர். ஆனாயர் அவதரித்த திருமங்கலத்தில் ஆனாயர் குருபூசை விழாவிலும், மாந்துறையில் நடைபெற்ற விழாவிலும், பூவாளூரில் நடைபெற்ற விழாவிலும், திருமழபாடியில் நடைபெற்ற விழாவிலும் இவைபோன்ற பல்வேறு விழாக்களில் இவ்வன்பர்கள் பங்குபெற்று வருகின்றனர்.

ஆண்டுதோறும் பல்வேறு தலங்களில் நடைபெறும் முக்கிய விழாக்களில் பணிமன்றத்தார் கலந்துகொண்டு இறையருள் பெற்றுவருகின்றனர். சுந்தரேசனரே தங்களை அழைத்துச் செல்வதை பெருமையாகக் கருதுகின்றனர். இவ்வகையில் திருவீழிமிழலை சித்திரை

நடைபெற்றன. மாண்பமை முன்னாள் அமைச்சர் தர்மலிங்கம் தலைமையில் சுந்தரேசனார்க்குப் பாராட்டுவிழாவாக நடைபெற்றது. தாசில்பண்ணை இராசசேகரன் அவர்கள் பாராட்டிப் பேசினார். புள்ளம்பாடியில் பெரியபுராணச் சொற்பொழிவு நடத்திவந்தார். அங்கும் இவருக்குப் பாராட்டுவிழா நடைபெற்றது. திருத்தவத்துறையில் சிலப்பதிகாரம் கூறியபொழுது சிலப்பதிகாரத்தில் உள்ள நாடுகாண் காதை அடிப்படையில் நாடுகாண் குழு அமைக்கப்பட்டது.

இந்நாடுகாண் குழு 1977 சனவரி ஒன்பதாம் நாள் ஊட்டத்தூரில் தொடங்கியது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஜனவரி ஒன்றாம் நாள் இங்கு இக்குழு கூடியுள்ளது. உழவாரப்பணியையும் மேற்கொண்டது. நாடுகாண் குழுவின்விழா ஆண்டுதோறும் திருத்துவத்துறையில் டிசம்பர் திங்களில் நடைபெற்று வருகிறது. பல்வேறு இசையரங்குகளும் நாட்டிய அரங்குகளும், ஆய்வுரைகளும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. சுந்தரேசனார் பாடிய பாடல்களுள் சில ஒலி நாடாவின் மூலம் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. சுந்தரேசனாரின் தலைமாணாக்கர்களாகிய பேராசிரியர் முனைவர் மா.வைத்தியலிங்கம், மா.கோடிலிங்கம் அவர்கள் இசைநிகழ்ச்சியோடு ஆலோசனையோடு அறிஞர்களுக்குப் பெரும்பாணநம்பி, பெரும்பாணநங்கை என்கிற விருதுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. திருத்தவத்துறை எழுமுனிவர்க்கிறைவர் கோயிலின் இராச கோபுரத்தில் சுந்தரேசனாரின் திருவுருவச் சிலையையும் இடம்பெற செய்துள்ளனர்.

திருத்தவத்துறையில் சுந்தரேசனார் பணிமன்றம் என்ற அமைப்பு, சுந்தரேசனாரின் நினைவைப் போற்றும் வகையில் இவரின் பண்ணிசை ஆய்வுகளைப் பலரும் தெரிந்துகொள்ளும் வகையில் மிகச் சிறப்புடன் செயல்பட்டு வருகிறது இவ்வமைப்பின் தலைவராக காரைப்பாக்கம் பெரியவர் இராமையாப்பிள்ளை அவர்களும் செயலாளர்களாக மறைந்த இராமவிட்டல்தாசு, இராமதுரைக்கண்ணு, இராம சண்முகசுந்தரம் ஆகியோர்களும், பொருளாளராக

சொற்பொழிவுகள் சில ஒலிநாடாக்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன எனத்தெரிகிறது.

திருத்தவத்துறையில் இவரது பணி!

தமிழகத்தின் பல பகுதிகள் பண்ணாராய்ச்சி வித்தகரை கவர்ந்தாலும் திருத்தவத்துறை அவரைப் பெரிதும் ஈர்த்தது. அவர் குடந்தையாராக இருந்தாலும் திருத்தவத்துறையே அவர் பணியின் தலைமையிடமாக விரும்பி ஏற்றுக்கொண்ட இடமாகத் திகழ்ந்தது.

திருவத்தவத்துறைக்கு வருமுன் அவர் ஆற்றும் சொற்பொழிவின் தொடக்கத்தில் "தொடுக்கும் கடவுள் பழம்பாடல்" எனும் பாடலைப் பாடித் தொடங்குவார். ஆனால் திருத்தவத்துறை தொடர்பு ஏற்பட்ட பின்னர் மகாவித்வான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை இயற்றிய திருத்தவத்துறை பெருந்திருப்பிராட்டியார் பிள்ளைத்தமிழில் உள்ள மாமலர் நறுங்குழல் எனும் பாடலைப் பாடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டார்.

1964ல் திருத்தவத்துறையில் மு.சின்னராசு அவர்கள் நிறுவிய தமிழ் இலக்கிய மன்றம் புலவர். கு.திருமேனியைக் கொண்டு சிலப்பதிகார வகுப்பினை நடத்தி வந்தது. அரங்கேற்றுக்காதை நடத்தவேண்டியபோது புலவர்.கு.திருமேனி இதனை நடத்த தமிழகத்தில் ஒருவர்தான் இருக்கிறார். அவர் குடந்தை ப.சுந்தரேசனார். அவரைக் கொண்டு இதனை நடத்துவோம் என்று கூறி அவரை அழைத்து அரங்கேற்றுக்காதையை நடத்தச் செய்தார். அப்போது ஏற்பட்ட தொடர்பு அவர் ஆயுள் முழுவதும் இருந்தது.

திருத்தவத்துறை வந்து தங்கி அங்கிருந்து பல சொற்பொழிவுகளைச் செய்தார். அவர் திருத்தவத்துறையில் - திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, பெரியபுராணம் முதலிய தொடர் சொற்பொழிவுகளையும் ஆற்றிவந்தார். அவர் ஆற்றிய திருக்குறள் நிறைவு விழாவும் சிலப்பதிகார தொடக்கவிழாவும்

திருஞானசம்பந்தர் அறநெறிமன்றம், புள்ளம்பாடி ராமகிருஷ்ண மடத்துச் சன்மார்க்க சங்கம் தஞ்சாவூர் தொல்காப்பியக் கழகம் போன்ற அமைப்புகளில் இவரது சொற்பொழிவுகள் நடைபெற்றன.

புலவர் த.சரவணத்தமிழன் திருவாரூரில் நடத்தி வந்த 70-71 இயற்றமிழ் பயிற்றகத்தில் ஒவ்வொரு ஞாயிறுகளிலும் மாலை 6.30-7.30 வரை நடவாகனத்தில் உள்ள தொடக்கப் பள்ளியில் சிலப்பதிகார அரங்கேற்றக் காதையை ஒப்புநோக்கு நிலையில் பாடி இசைச்சொற்பொழிவு நடத்தினார்.

- சோம ஆறுமுகம், பேட்டி, 9.5.2010

கும்பகோணம் திருநாவுக்கரசு முதலியார் வீட்டில் பெரியபுராணச் சொற்பொழிவு செய்ய ஆரம்பித்தார். நாள்தோறும் மாலை ஆறுமணிக்குச் சொற்பொழிவைத் தொடங்கி நடத்திவந்தார். ஆடுதுறை வீ.வைத்தியலிங்கஞ் செட்டியார் மூலம் திருத்தொண்டர் மாக்கதையை ஆடுதுறையில் நிகழ்த்தினார். ஆடுதுறை அப்பர் அருள்நெறிக் கழகத்தாரும் சோழபுரம் செட்டியார் சங்கத்தாரும் மற்றவர்களும் 12.06.1975 வியாழக்கிழமை அன்று பெரியபுராணச் சொற்பொழிவு நிறைவு விழாவைச் செய்தனர். இவ்விழா ஆடுதுறை ஆபத்சகாயர் திருக்கோயிலில் நடைபெற்றது. இவ்விழாவன்று இவரின் மணிவிழாவும் நடைபெற்றது.

1975இல் பூம்புகாரில் நடைபெற்ற இந்திரவிழாவில் மாண்பமை டாக்டர். கலைஞர் கருணாநிதியின் முன்னிலையில் சிலப்பதிகார கானல்வரிப்பாடல்களைப் பாடிக்காட்டினார்.

இவரது சொற்பொழிவுகள் திருச்சி வானொலியிலும், சென்னை வானொலியிலும் இடம்பெற்றன, திருச்சி வானொலியில் பல்லவி பற்றிய பொழிவும், விபுலானந்த அடிகளாரின் நேர்க்காணல் கண்டதுபற்றிய செய்தியும் ஒலிபரப்பாகியது. தொலைக்காட்சியில் சுப்ரமணிய தேசிகரை நேர்காணல் கண்ட நிகழ்ச்சி ஒளிபரப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவரது

சமயத்தில் தாமே மிதிவண்டியில் வந்து சொற்பொழிவில் கலந்துகொள்வார். பெருந்திரளாகக் கூடியிருக்கும் கல்லூரி மாணவர்களைக் கூட தம் இசை வளத்தால் ஈர்த்தார். குடந்தை சுந்தரேசனாரைப்பற்றிப் பலரிடம் பேசும்பொழுது 'அவரை இந்த நிகழ்ச்சிக்கு அழைத்து வந்து கேட்டு மகிழ்ந்தோம். அவரோடு உரையாடி மகிழ்ந்தோம்' என்று கூறுவதை இந்நூலாசிரியராகிய யாங்கள் கேட்டு மகிழ்ந்துள்ளோம்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களின் அருளாணையின்படி கிராமங்கள் தோறும் சென்று இவரும் திருவையாறு அரசர்கல்லூரி முன்னாள் பேராசிரியர் சொர்ணகாளீஸ்வரன் அவர்களும் தொடர்ந்து திருமுறைப்பணி ஆற்றிவந்தனர். இவ்வகையில் திருத்தவத்துறை, பூவாளூர், புள்ளம்பாடி, கீழப்பழுவூர், திருமானூர், திருமழபாடி, அரியலூர், ஜெயங்கொண்டம் போன்ற ஊர்களில் பெரியபுராணம், கந்தபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், சிலப்பதிகாரம் ஆகியன பற்றித் தொடர்ந்து உரையாற்றினார்.

லால்குடியில் சனிக்கிழமைதோறும் இவரது சொற்பொழிவுகள் நடைபெற்றன. பூவாளூரில் புதன்கிழமைகளிலும், புள்ளம்பாடியில் புதன் அல்லது வியாழக்கிழமைகளிலும் ஏனைய ஊர்களில் ஏனையநாட்களிலும் நடைபெற்றன. சிலவருடங்களில் ஞாயிறுமுதல் சனி ஈறாக ஏழு நாட்களில் முறையே ஆடுதுறை, அரியலூர், புள்ளம்பாடி, பூவாளூர், கீழப்பழுவூர், திருமழபாடி, திருபுவனம் முதலிய இடங்களில் நடைபெற்றன. திருத்தவத்துறை அறநெறிக்கழகம், கோவை மாவட்டம் புன்செய் புளியம்பட்டி மறைமலையடிகள் மன்றம், கோவை நன்னெறிக்கழகம், நாகைத் தமிழ்ச்சங்கம், பூவாளூர் சைவசித்தாந்த சபை, ஆடுதுறை அப்பர் அருணெறிக்கழகம், திருத்தவத்துறை திருவள்ளுவர் கழகம், வழுவூர் பாவாணர் மன்றம், திருமழபாடி அப்பர் அருள்நெறி மன்றம், குடந்தை காந்திநகர் மன்றம், கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கம், அரியலூர் மணி வாசகர் மன்றம், கீழப்பழுவூர்

“ஐயா! யான் எடுத்துக்காட்டும் இசை இலக்கணம் பற்றிய செய்திகள் ஒருபுறமிருக்க அதனைப் பாடிக்காட்டும் போழ்தும் அதன் பழமைத் தன்மை நன்கே விளங்கி வருதல் வேண்டும். அதற்கே யான் உழைத்துவருகின்றேன். இல்லையேல் யான் கூறுவதற்கும் பாடிக்காட்டுவதற்கும் தொடர்பற்றுவிடும். யான் பழைய இசையிலக்கணத்தை நன்கு சான்று காட்டிப் பேசிவிட்டு, பாடிக்காட்டும் போழ்து தற்கால வழக்கமுறையில் பாடினால் அது எவ்வாறு பொருந்தும்? யாரேனும் ஒரு அறிஞர் பழமையான முறையில் (கர்நாடக பாணி) பாடல்களையும் இசைபோக்குமுறையையும் நன்கே கேட்டறிந்தவர் நம் நாட்டில் எங்கேனும் இருந்து இவர் சொல்வது பழமை பாடிக்காட்டுவது புதுமைப்பற்றியது. பிற்காலத்தது என மறுத்துக் கூறிவிடுவர் அல்லவா? அக் கருத்தினை உள்ளத்தில் கொண்டே பாடிக்காட்டும் பழக்கத்தினைப் பழமை முறையில் ஒல்லும் வகையில் கடைப்பிடித்து வருகிறேன்” (இசைத்தமிழ்ப் பயிற்சி நூல் க.இரண்டாம்பதிப்பு-1974)

சொற்பொழிவுப்பணி

குடந்தை ப.சுந்தரேசனார் பெரு நகரங்களிலும். சிறு கிராமங்களிலும் பள்ளி, கல்லூரி, பல்கலைக்கழகங்களிலும். பல்வேறு மன்றங்கள் ஏற்பாடு செய்த தமிழிசைப் பற்றிய சிறப்பு விழாக்களிலும் தமிழிசையின் தொன்மையையும், வளத்தையும், நுட்பத்தையும் இலக்கண, இலக்கிய ஆதாரத்தோடு எடுத்துரைத்தார். எளிமை வடிவினராகத் திகழும் இவர் நிகழ்ச்சி ஏற்பாட்டாளர் தரும் பொருளுக்காக ஆசைப்படாமல் தமிழிசை பரப்பும் பணியை மேற்கொண்டு வந்தார். திருமன்றங்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்த தெய்வத் தமிழ் அரங்குகளிலும், கல்லூரிகளில் ஏற்பாடாகி இருந்த முத்தமிழ் விழாக்களிலும் இவரது சொற்பொழிவு நிகழ்ச்சிகள் சிறப்புடன் நடைபெற்றன. பேருந்து இல்லாத

ஆசிரியப்பணி

சுந்தரேசனார் தமிழிசைக் கலைஞராகவும் பண்ணாராய்ச்சி வித்தகராகவும், இசை இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கற்றுத் துறைபோகிய வல்லவராகவும் திகழ்ந்தவர். இவரது தமிழிசை ஆய்வுப்பணி மாணவர் உலகம்பெற வேண்டி பல்வேறு நிறுவனங்கள் இசை ஆசிரியப் பணியாற்ற அழைத்தன. இவரும் மனமுவந்து ஏற்றுக்கொண்டு ஆசிரியப் பணியாற்றினார். திருவையாறு அரசர் கல்லூரியில் 1949 முதல் 1952 வரை மூன்றாண்டுகள் ஆசிரியப் பணியாற்றினார். பின்பு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் துணைவேந்தராக சர்.ஆர்.கே.சண்முகம் செட்டியார் இருந்தபொழுது சித்தூர் சுப்ரமணிய பிள்ளை அண்ணாமலை பல்கலைக்கழக இசைத்துறைத் தலைவராக விளங்கினார். சித்தூர் சுப்ரமணியபிள்ளையின் அழைப்பின் பேரில் இசைக் கல்லூரியில் இசையாசிரியராகப் பொறுப்பேற்றார். சித்தூர் சுப்ரமணியப்பிள்ளை இசைக்கல்லூரித் தலைவர் பதவியிலிருந்து விலகியதும் இவரும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இருந்து 1955இல் விலகினார்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் சாம்பமூர்த்தி இசைத்துறைத் தலைவராக இருந்தபொழுது இசைத்துறை பாடத்திட்டக்குழு உறுப்பினராக இருந்து செயல்பட்டார். மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் சிலப்பதிகார ஆய்வுமேற்கொள்ளும் பொருட்டு ஓர் ஆண்டு பணியாற்றினார். இப்பணியில் இருக்கும்பொழுது மஞ்சள் காமாலை நோயால் தாக்கப்பட்டார். 1981ல் இறந்தார். சுமார் 9 ஆண்டுகாலம் இசை ஆசிரியர் பணிபுரிந்தார். தமிழிசைப் பாடல்களைக் கற்பிப்பதோடு இசை கற்பாருக்கு இசை இலக்கண அறிவு அவசியம் என்பதனை உணர்த்தி வந்தார். தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியங்கள் தேவார, திருவாசக, திவ்வியப் பிரபந்தம் போன்றவற்றின் நுட்பங்களையும் இசையமைதிகளையும் கற்பித்தார். சிலப்பதிகாரத்திலுள்ள இசைத்திறன்களை விளக்கியதோடு இசைப்பாடல்களை எப்படி பாடவேண்டும் என்பதனைக் காரண, காரிய விளக்கத்தோடு கற்பித்தார். இதுகுறித்து, சுந்தரேசனார் குறிப்பிடும்பொழுது,

பண்ணியலில் காணக்கூடிய கணக்கீடு போன்றவற்றைக் கற்றார். இசைக்கூட்டும் முறை, இணை, கிளை, பகை, நட்பு உறவு நிலைகள், இசை நரம்பியல், பாலைத்திரிபியல், நாற்பெரும் பண், இருபத்து ஒன்று திறன் அகநிலை, புறநிலை, அருகியல், பெருகியல் இவைகளைத் தேவாரத்தில் காணப்படும் இசையமைதி, யாப்பமைதி போன்றவற்றை மூன்றாண்டு காலம் யாழ்நூலாசிரியருடன் நச்சாந்துப்பட்டியில் தங்கி கற்றார்.

அடிகளார் உடல் நலம் குன்றியிருந்த இக்காலத்தில் அவருக்குப் பணிவிடை செய்வதில் பெரும் மகிழ்வு கொண்டார். அடிகளார் 1947-ஆம் ஆண்டு ஆடித்திங்கள் 19-ஆம் நாள் 19.7.1947-இல் மறைந்தார். ஈடுசெய்ய முடியாத இம்மறைவு குறித்துச் சுந்தரேசனார் பெரிதும் வருத்தமுற்றார்.

இல்லற வாழ்வு!

சுந்தரேசனின் இல்லறவாழ்க்கை மிகச்சிறப்புடன் தொடங்கியது. இவரின் மனைவியின் பெயர் சொர்ணம் என்கிற சாரதாம்பாள். இச்சாரதாம்பாள் திருவையாறு அரசர் கல்லூரியில் தமிழ் பயின்றவர் ஆவார். இவர்களுக்கு மூன்று குழந்தைகள் பிறந்தன. இம்மூன்று குழந்தைகளும் பிறந்த குறுகிய காலத்திலேயே இறந்துவிட்டன. ஒரு குழந்தை பிறந்த ஒரு மாத காலத்திலும் மற்றொன்று பதினைந்து நாட்களிலும், மற்றொன்று பிறந்த உடனும் இறந்துபட்டன.

மழலைப்பேறு நிலைக்காத நிலையில் பெருந்துயருற்றனர். தெய்வத் தமிழ்மீது கொண்ட பற்றால் இவ்வறுமையிலிருந்து நீங்கித் திருமுறைப்பணியில் ஈடுபட்டனர். இவர்தம் துணைவியார் குடந்தையில் மக்களைக் கூட்டித் தவறாமல் பிரதோஷ வழிபாடு செய்து வந்தார். சுந்தரேசன் தன் வாழ்நாளில் பெரும்பகுதியை பண்ணாராய்ச்சியிலும் சொற்பொழிவுகளிலும் செலவிட்டார்.

உள்வாங்கி பழகிக் கொண்டார். கும்பகோணம் தேவாரப்பாட சாலையில் ஆசிரியர் பிடில் கந்தசாமி அய்யாவிடம் இசையும் தேவாரமும் கற்றார். கண்ணையர் என்பவரிடம் இசைப்பயிற்சி பெற்றார். தலைஞாயிறு சோமு பாகவதர் வழிவந்த வேதாரண்யம் இராமசாமி ஐயரிடம் 17 ஆண்டுகள் குருகுலவாசத்தில் இசைபயின்றார். ஆர்மோனியம் இசைப்பதிலும் வல்லவரானார். தமிழ், தெலுங்கு, வடமொழி, இந்தி, ஆங்கில மொழிகளில் பயிற்சிப் பெற்றிருந்தார். யாழ் நூலாசிரியர் விபுலானந்த அடிகளார் மூலம் இசைக்கணக்கியல் பாலைத் திரிபியல்களைக் கற்றார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் இசைக்கல்லூரியில் பயின்றார். இவருடன் இசைமேதை மதுரை சோமு உடன் பயின்றார்.

யாழ்நூலாசிரியர் விபுலானந்தர் தொடர்பு

யாழ்நூலாசிரியர் விபுலானந்த அடிகளின் மாணாக்கருள் ஒருவராகச் சுந்தரேசனார் விளங்குகிறார். யாழ்நூலை அடிகளார் பத்தாண்டுகள் உழைத்து, திருக்கொள்ளம்புதூர் திருக்கோயிலில் ஆவணித்திங்கள் 20, 21ஆம் நாள் 1947ல் அரங்கேற்றினார். பண்டைய தமிழிசைக் கருவியான யாழை மீட்டுருவாக்கம் செய்து தஞ்சாவூர் க.பொ. சிவனாந்தம் அவர்கள் மூலம் இசைத்துக்காட்டினார். இவ்விழாவில் கோனூர் ஜமீன்தார் பெ.ரா.ராம.சித.சிதம்பரம் செட்டியார் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்து அமைச்சர் கந்தசாமி யாழ்களின் பெருமைபற்றிப் பேசினார். திரு.தி.சு.அவிநாசிலிங்கம் செட்டியார், திரு.ஆர்.பி.சேதுப்பிள்ளை ஆகியோர் அடிகளாரைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள்.

இவ்விழாவில் சுந்தரேசனாரும் கலந்து கொண்டார். விபுலானந்தரின் மாணாக்கராகச் சேர்ந்து பண்ணியல், தேவார இயல்,

அடுத்து நாதஸ்வர வித்வான் மதுரை பொன்னுச்சாமி பிள்ளையின் பூர்வீக சங்கீத உண்மை. 1924இல் வெளிவந்துள்ளது. சுவாமி விபுலானந்த அடிகளாரின் யாழ்நூல் அடுத்துத் தோன்றிய தமிழிசை ஆய்வு நூலாகும். இந்நூல் 1947இல் வெளிவந்துள்ளது. 1943ஆம் ஆண்டு முதல் சென்னைத் தமிழிசைச் சங்கத்தார் பண்ணாராய்ச்சி மாநாடுகளை நடத்தி வருகின்றனர். இவர்களைத் தொடர்ந்து தமிழிசை ஆய்வுலகில் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் உழைத்த இசைஆய்வாளராக பண்ணாராய்ச்சி வித்தகர் குடந்தை ப.சுந்தரேசனார் விளங்குகிறார்.

குடந்தை ப.சுந்தரேசனார் கோவில் நகரமாம் கும்பகோணத்தில் 28.05.1914ஆம் ஆண்டு கார்காத்த வேளாளர் மரபில் வந்த பஞ்சநதம் பிள்ளை-குப்பம்மாள் ஆகியோரின் மகனாகப் பிறந்தார். இவர்களது பூர்வீக வாழ்வு சீர்காழியில் இருந்ததாகச் சிலரும், ஜெயங்கொண்டத்திற்கு அருகில் உள்ள தாழம்பேட்டை பழூரில் இருந்ததாகச் சிலரும் குறிப்பிடுகின்றனர். கும்பகோணம் பேட்டை நாணக்காரத் தெருவில் வசித்து வந்தனர். இதனால் இவர் குடந்தை.ப. சுந்தரேசனார் என்றழைக்கப்பட்டார். இவருடன் உடன்பிறந்த சகோதரியார் பெயர் சர்வாங்கத்தம்மாள். பிற்காலத்தில் இவர் உடுமலைப்பேட்டையில் திருமணம் செய்து கொடுக்கப்பட்டார்.

இளமைக்கல்வி

ப.சுந்தரேசன் இளமைக்கல்வி கும்பகோணத்தில் தொடங்கியது. கல்வியோடு இசைப்பயிற்சியும் தொடங்கியது. கும்பகோணம் பள்ளியில் ஐந்தாம் வகுப்புவரை கற்றார். படிப்பைத் தொடர இயலாத சூழல் ஏற்பட்டது. இவரது தந்தை பஞ்சநதம் பிள்ளை பர்மாவிற்குச் சென்று கடையில் கணக்கெழுதிக் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றி வந்தார். சுந்தரேசன் இளமையிலேயே இசை நாடகம் கற்பதிலும் சுவைப்பதிலும் ஆர்வம் உள்ளவராக விளங்கினார். கோவில் நகரமான கும்பகோணத்தில் ஆங்காங்கே கிராமபோன் இசைகேட்கும். அதனை ஒன்றிக்கேட்டு

1. பண்ணாராய்ச்சி வித்தகர் குடந்தை ப. சுந்தரேசனார் (1914-1981)

கி.பி.1892ஆம் ஆண்டு தமிழக வரலாற்றில் தமிழிசை வரலாற்றில், தமிழ் நாடக வரலாற்றில் மிக முக்கியமானதொரு வருடமாகும். தமிழ்த் தாத்தா உ.வே.சாமிநாதய்யர் அரும்பதவுரை, அடியார்க்கு நல்லார் உரையுடன் சிலப்பதிகாரத்தைப் பதிப்பித்த ஆண்டாகும். நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரம் ஒரு முத்தமிழ்க் காப்பியமாகும். இக்காப்பியத்திற்கெழுந்த இவ்விரு உரைகள் முத்தமிழ் வளத்தை எடுத்துக்காட்டின. அடியார்க்கு நல்லார் சிலப்பதிகார உரைப்பாயிரத்தில் இசைத்தமிழ் நூலாகிய பெருநாரை, பெருங்குருகு பிறவும், தேவஇருடி நாரதன் செய்த பஞ்சபாரதீயம் முதலாக உள்ள தொன்னூல்களும் இறந்தன. நாடகத்தமிழ் நூலாகிய பரதம், அகத்தியம் முதலா உள்ள தொன்னூல்களும் இறந்தன. பின்னும் முறுவல், சயந்தம், குணநூல், செயிற்றியம் என்பவற்றினுள்ளும் ஒருசார் சூத்திரங்கள் நடக்கின்ற அத்துணை அல்லது முதல், நடு, இறுதி காணாமையின் அவையும் இறந்தன போலும் எனவும் சிகண்டி செய்த இசை நுணுக்கமும் யாமளேந்திரர் செய்த இந்திர காளியமும், அறிவனார் செய்த பஞ்சமரபும், ஆதிவாயிலார் செய்த பரதசேனாபதியமும், மதிவாணனார் செய்த மதிவாணர் நாடகத்தமிழும் சிலம்பின் உரை எழுத துணைபுரிந்த நூல்கள் எனக்குறிப்பிட்டுள்ளார். இவைகள் வாயிலாகத் தமிழ் இசையின் தொன்மையையும் வளமும் தமிழ்உலகம் அறியலாயிற்று.

சிலப்பதிகாரத்தை மையமிட்டுத் தமிழிசை ஆய்வுகள் தோன்றின. இத்தமிழிசை ஆய்வின் தலைமகனாக இராவ்பகதூர் மு. ஆபிரகாம் பண்டிதர் விளங்கினார். இவர் தந்த கர்ணாமிர்த சாகரம் முதல்நூல் இசை ஆய்வுக்கு வழிகாட்டி நூலாகும் 1346 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூல் 1917இல் வெளி வந்துள்ளது.

உள்ளடக்கம்

1. ப. சுந்தரேசனார் வாழ்க்கை

2. இசைத்தமிழ்த் தன்மை

3. பண்ணாராய்ச்சிக் கூட்டத்தில் வித்தகர்

4. திருவாசகம்

5. திருவாசகப் பெருமை

இந்நூல் இவரது நினைவு நாளை ஒட்டி வெளியிடப்பெறுகிறது. இவருடைய பெருமையை உலகறியச் செய்துவரும் பொள்ளாச்சி அருட்செல்வர் மகாலிங்கம் அய்யா அவர்கட்கும் சுந்தரேசனாரின் தலைமாணாக்கர்களாகிய பேராசிரியர் முனைவர்.மா. வைத்தியலிங்கம் அவர்கட்கும் அவர்தம் இளவல் மா.கோடிலிங்கம் அவர்கட்கும் திருத்தவத்துறை பெரியவர் மறைந்த சிவா அய்யா அவர்கட்கும் சுந்தரேசனாரிடம் பேரன்பு கொண்ட பெருந்தகையாளர்கட்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இந்நூல் அச்சிடப் பெருமுயற்சி செய்து உடல்நிலை சரியில்லாத நிலையில் பாடுபட்டு வரும் என் அருமை நண்பர் புவியரசு அய்யா அவர்கட்கும். திருத்தவத்துறை, திருமழபாடி, கீழப்பழுவூர், பூவாளூர், புள்ளம்பாடி, திருமங்கலம் போன்ற ஊர்களில் சுந்தரேசனார் நினைவைப்போற்றும் அன்பர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். இந்நூல் உருவாகிட என்னுடன் இருந்து பணிசெய்த முனைவர். பட்ட ஆய்வாளர் இரா. கார்த்திகேயன் அவர்கட்கும் நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இந்நூலைத் தக்கமுறையில் வெளியிடும் குடந்தை ப.சுந்தரேசனார் பணிமன்ற உறுப்பினர் அனைவர்க்கும் நல்லமுறையில் அச்சிட்டு வெளியிட்ட வி-டெக் கம்ப்யூட்டர் மையத்தார்க்கும் எங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். இந்நூலை இணையதளத்தின் வாயிலாக வெளியிடும் முயற்சியில் ஈடுபட உள்ள தஞ்சாவூர் ஓய்வு பெற்ற மின்சாரத்துறைப் பொறியாளர் எஸ்.கோவிந்தராஜன் அவர்கட்கும் எங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

2802, நாணயக்கார செட்டித்தெரு,
தஞ்சாவூர்-613 001.

சண்முக.செல்வகணபதி
செ. கற்பகம்

இந்நூலை வெளியிட வேண்டும் என்று பேர் ஆவலும் கடின உழைப்பும் கொண்டவராக கவிஞர்.புவியரசு அய்யா விளங்கினார். இவருடையத் தொடர்பு எங்களுக்கு ஏற்பட்டதனை மிகப்பெருமையாகக் கருதுகிறோம். இவருடைய வழிகாட்டுதலின்படி இந்நூல் வெளிவருகிறது. இம்மன்றத்தின் தலைவர் காரைப்பாக்கம் இராமையா பிள்ளை அவர்கள் குடந்தை.ப.சுந்தரேசனாரின் அன்பு மாணவர்களில் ஒருவராகிய புலவர் பஞ்சநதம் அவர்கள், சுந்தரேசனாருடன் நீண்ட நாள் பழகிய பெரியவர் திருத்தவத்துறை இளங்கோவன் அவர்கள் ஓய்வு பெற்ற சார்பதிவாளர் பெரியவர் அரங்க முத்துமணி அவர்கள் பெரியவர் கயிலை இராமசாமி அவர்கள், பேராசிரியர் முனைவர். அ.கோபிநாத் அவர்கள் தஞ்சை திருக்குறள் எஸ்.சோமசுந்தரம் அவர்கள் ஆகியோர் இந்நூல் உருவாகிட பெரும் உதவி செய்துள்ளனர்.

பண்ணராய்ச்சி வித்தகரை அறியாதார் யாருமில்லை. எனினும் அவரின் முழுமையான வரலாறு அரிதற்கரிய என்கிற நிலையில் இவர் பற்றிய அரிய தகவல்களைத் தந்து வரும் பண்ணாராய்ச்சி வித்தகரின் நெருங்கிய நண்பர் குறளடிகளார் மொ. பழனிமாணிக்கம் அவர்களின் திருமகனார் பழ.மாறவர்மன் மற்றும் பல்வேறு கருத்துக்களைத் தந்த அன்பர்கள் அனைவர்க்கும் இந்நூல் வெளியீட்டுக் குழுவின் சார்பிலும் என்சார்பிலும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம். குடந்தையாரைப்பற்றி வெளிவந்துள்ள வரலாற்றுச் சுவடுகளில் சில தகவல்கள் வேறுபட்டு உள்ளமை கண்டு சரியான வரலாற்றுச் செய்திகளைத் தரவேண்டும் என்கிற நிலையில் இந்நூல் வடிவெடுத்துள்ளது. இந்நூலில் குறைபாடுகள் இருக்கலாம். இந்நூல் பயின்ற பெருந்தகைகள் இவர் வரலாற்றில் மேலும் சேர்க்கப்படவேண்டிய மாற்றப்பட வேண்டியவற்றை அருள்கூர்ந்து குடந்தை ப. சுந்தரேசனார் பணி மன்றத்தார்க்கோ அல்லது எங்களுக்கோ தெரிவித்திட அன்புடன் வேண்டுகின்றோம். தாங்கள் கூறும் கருத்துக்கள் அடிப்படையில் இவரின் வரலாற்றையும் இசைப்பணியையும் செப்பம் செய்திட விரும்புகின்றோம். இந்நூல் இவர் பற்றிய பல்வேறு செய்திகளை மேலும் தெளிவுபடுத்தும் பொருட்டே வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ஏழிசைத் தலைமகனின் முழுமையான சரியான வரலாற்றை வெளியிட உதவிட தமிழாய்ந்த பெரியோர்களை அன்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

நூலாசிரியர்கள் உரை

"பண்ணும் பத மேழும் பல வோசைத் தமிழவையும்
உண்ணின் றதொர் சுவையும்முறு தாளத்தொலிபலவும்
மண்ணும்புன லுயிரும்வரு காற்றுஞ்சுடர்மூன்றும்
விண்ணும்முழு தானானிடம் வீழிம்மிழலையே"

தொன்மையும் சிறப்பும் வளமும் நுட்பமும் தெளிவும் இனிமையும் உடைய இசைத்தமிழைத்தம் வாழ்நாள் முழுவதும் ஆய்ந்து மக்களிடம் எடுத்துரைத்த இசைத்தமிழ் அறிஞர்கள் பலர் தஞ்சை மு.ஆபிரகாம் பண்டிதர், மதுரை பொன்னுச்சாமிபிள்ளை, யாழ்நூல் விபுலானந்த அடிகளார், வித்துவான் க. வெள்ளைவாரணன் போன்றோர் வரிசையில் இடம்பெற்ற ஒருவர் 'பண்ணாய்வான் பசு ஏன்று தன்னை அழைத்துக்கொண்ட குடந்தை ப.சுந்தரேசனார் ஆவார். ஆய்வரங்குகளிலும், பள்ளி, கல்லூரி, தமிழ் மன்றங்களிலும், மாநாடுகளிலும் இசைத்தமிழ் வளங்களை யெல்லாம் அறிஞர்கள் போற்றும் வகையிலும், பாமரர்கள் சுவைக்கும் நிலையிலும், மாணவர்கள் மகிழும் நிலையிலும் சொற்பொழிவாற்றினார்.

பண்ணாராய்ச்சி வித்தகர், ஏழிசைத் தலைமகன், திருமுறைக் கலாநிதி என்றெல்லாம் போற்றப் பெற்ற ப.சுந்தரேசனார் மறைந்த தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களின் அருளாணையை யேற்று, கிராமங்கள் தோறும் சென்று வாரத்தின் அனைத்து நாட்களிலும் திருத்தொண்டர் மாக்கதையை மக்கள் சுவைத்து உணரும் வகையில் சுவைபட உரைத்தார். இவரது இசை நுட்பத்தாலும், உரை வளத்தாலும், பழகுதற்குரிய எளிய நிலையாலும், அன்புடன் அனைவரையும் அரவணைக்கும் பாங்காலும் ஈர்க்கப்பட்ட இவரின் மாணவர் உலகம் இன்றும் இவரைத் தம் குருவாகக் கொண்டு வழிபட்டு வருகின்றனர். இவர் தந்த இசைநெறி நுட்பங்களை அடுத்து வரும் தலைமுறையினருக்கு அளித்து வருகின்றனர். இவர் ஏற்படுத்திய நாடுகாண் குழு அமைப்பைச் செயல்படுத்தி வருகின்றனர். இந்நிலையில் இத்தகைய அருமை பெருமை வாய்ந்த மகானின் வரலாற்றைத் தமிழுலகம் அறிந்துணரும் பொருட்டு, திருத்தவத்துறை ப.சுந்தரேசனார் பணி மன்றம் இந்நூலை வெளியிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளது.

நூல் விளக்கப்பட்டியல்

நூலின் பெயர்	: பண்ணாராய்ச்சி வித்தகர் ப. சுந்தரேசனார்
பொருள்	: இசைத்தமிழ்
ஆசிரியர்கள் பெயர்	: முனைவர். சண்முகசெல்வகணபதி முனைவர். செ.கற்பகம்
பதிப்பாண்டு	: 2010
பதிப்பு	: முதல் பதிவு
நூல் உரிமை	: பண்ணாராய்ச்சி வித்தகர்ப.சுந்தரேசனார் பணிமன்றம்
மொழி	: தமிழ்
வெளியீட்டு நாள்	: 13.06.2010
நூலின் அளவு	: 1 × 8 டிம்மி
எழுத்தின் அளவு	: 13 புள்ளி
தாள்	: வெள்ளைத்தாள்
கட்டமைப்பு	:
மொத்தப்பக்கங்கள்	: 83
அச்சிட்டோர்	:
ஒளி அச்சு	:
விலை	: ரூ. **50/-**

நூல் கிடைக்கும் இடம்

கவிஞர். புவியரசு

குடந்தை ப.சுந்தரேசனார் பணி மன்றம்,
நண்பர்கள் நகர், லால்குடி - 621 601.

contact. e.mail. karpagam sureshkumar @ gmail.com

பண்ணாராய்ச்சி வித்தகர் ப.சுந்தரேசனார்

முனைவர். சண்முக செல்வகணபதி

மேனாள் முதல்வர்,
அரசர் கல்லூரி, திருவையாறு.

முனைவர். செ.கற்பகம்

உதவிப் பேராசிரியர்
இசைத்துறை
தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர்.

பண்ணாராய்ச்சி வித்தகர் ப.சுந்தரேசனார் பணிமன்றம்

திருத்தவத்துறை - லால்குடி.